

Gala Profesorului de Aur

Un omagiu din suflet pentru un suflet de aur

Unele evenimente nu sunt despre scenă, lumini sau aplauze. Sunt despre recunoștință, memorie și emoția care ne leagă dincolo de cuvinte. *Gala Profesorului de Aur* este unul dintre aceste evenimente.

Născut din inimile elevilor și organizat în întregime de Consiliul Școlar al Elevilor, Gala a fost gândită ca un omagiu sincer adus doamnei profesoare Cristina Dutkaș, un cadru didactic care a lăsat o amprentă profundă în școala noastră și în sufletele noastre.

În cadrul galei, au fost oferite premii simbolice de recunoștință profesorilor din școala noastră, pentru tot ceea ce fac zi de zi, uneori vizibil, alteori în tăcere,

pentru noi, elevii. A fost un gest simplu, dar încărcat de sens: un „mulțumesc” spus din inimă.

Un moment special și profund emoționant a fost acordarea Premiului „Profesorul de Aur” doamnei profesoare Anța Margareta, un om care întruchipează, cu discreție și noblețe, valorile pe care doamna Dutkaș le-a transmis prin tot ceea ce era: blândețe, dăruire, profesionalism și o inimă care a știut întotdeauna să vadă omul din spatele elevului. Este un gest simbolic, dar puternic, de continuare a moștenirii spirituale care rămâne vie prin fiecare gest de generozitate autentică în instituție.

Și, pentru că orice amintire vie se menține și prin emoție, momentul artistic al serii a fost unul cu adevărat emoționant. Fetele noastre talentate, Ropotean Maria, Nuțaș Anamaria, Nyiri Sonia, Șanta Dariana și Mioc Cristina, ne-au încântat cu piesa „Perfect” de Ed Sheeran, o melodie dragă doamnei profesoare Cristina Dutkaș. A fost un moment în care, pentru câteva minute, am simțit că este acolo, cu noi, zâmbind discret din sală, cu aceeași privire caldă și încurajatoare care ne-a însoțit atâția ani în școală.

Gala Profesorului de Aur nu a fost doar un eveniment. A fost o declarație de iubire și respect. A fost despre profesori care inspiră, despre memoria celor care nu mai sunt printre noi, dar trăiesc prin impactul pe care l-au avut. A fost despre comunitate, despre unitate și despre faptul că, atunci când elevii se implică cu inimă, pot crea lucruri care rămân și care transformă, discret, dar profund, viața unei întregi școli.

Antonio HORVATH, președinte CȘE

Al treilea titlu de „Școală Europeană” pentru Colegiul Național „Octavian Goga”

Colegiul Național „Octavian Goga” a obținut, pentru a treia oară, prestigiosul titlu de Școală Europeană, o distincție care încununează angajamentul nostru constant pentru o educație modernă, deschisă și conectată la valorile Uniunii Europene. Această recunoaștere este acordată de Ministerul Educației instituțiilor care promovează dimensiunea europeană a educației prin proiecte internaționale, schimburi educaționale, dezvoltarea competențelor cheie și formarea elevilor ca cetățeni activi, responsabili și toleranți într-o societate pluralistă.

Obținerea titlului confirmă încă o dată faptul că școala noastră este un spațiu al excelenței educaționale, în care respectul, colaborarea, diversitatea și inovația pedagogică sunt la ele acasă. Este o validare a eforturilor depuse de întreaga comunitate: elevi, profesori, părinți și parteneri educaționali, în direcția dezvoltării unei școli moderne, incluzive și conectate la spațiul european.

Programul național „Școală Europeană” a fost lansat în 2004 și are ca scop recunoașterea instituțiilor de învățământ care desfășoară activități remarcabile în cadrul programelor europene precum Erasmus+, eTwinning, Corpul European de Solidaritate sau alte inițiative transfrontaliere. Titlul este valabil trei ani, iar pentru a-l menține, școlile trebuie să arate continuitate, calitate și impact în activitățile europene.

În cazul Colegiului Național „Octavian Goga”, participarea constantă în proiecte Erasmus+, schimburi de experiență, mobilități de elevi și profesori, colaborări

internaționale și proiecte eTwinning a consolidat o adevărată cultură a cooperării europene. Acreditarea Erasmus pentru Educație Școlară și atestarea ARACIP pentru calitatea educației sunt dovezi suplimentare ale implicării noastre profunde în direcția unui învățământ centrat pe elev și deschis spre Europa.

Ce înseamnă să fii o „Școală Europeană”?

A fi o „Școală Europeană” înseamnă, în primul rând, să formezi cetățeni europeni activi, capabili să comunice în mai multe limbi, să coopereze dincolo de granițe, să înțeleagă diversitatea culturală și să respecte valorile fundamentale ale democrației, toleranței și drepturilor omului. Este un proces complex, care presupune efort, dedicare și o viziune clară asupra rolului școlii în societate.

În același timp, elevii beneficiază de oportunități reale de dezvoltare: participarea la proiecte internaționale, schimburi culturale, dialog intercultural, dezvoltarea competențelor digitale și lingvistice, toate acestea contribuind la o formare completă, adaptată cerințelor unei lumi în continuă schimbare.

Această reușită nu ar fi fost posibilă fără dedicarea profesorilor, care au integrat dimensiunea europeană în activitățile curriculare și extracurriculare, și fără implicarea elevilor, care au demonstrat deschidere, curiozitate și spirit de echipă în proiectele derulate. Este, în egală măsură, o recunoaștere a muncii noastre și o provocare de a merge mai departe, cu aceeași determinare.

Ne mândrim cu acest titlu și îl primim ca pe un angajament: să păstrăm deschise porțile spre Europa, să cultivăm excelența și să formăm tineri pregătiți pentru o lume globalizată. Pentru Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita, a fi „Școală Europeană” înseamnă mai mult decât un titlu, înseamnă o identitate.

Three Schools, One Stage

În martie 2025, orașul nostru a fost martorul unui eveniment care a adus ceva cu totul special: „Three Schools, One Stage”. Nu a fost doar un proiect educativ și artistic, ci o adevărată sărbătoare a prieteniei, colaborării și respectului între tinerii din cele trei licee: Colegiul Național „Octavian Goga”, Liceul Teoretic „Horváth János” și Liceul Tehnologic „Horea”.

Inițiativa a pornit din inimile Consiliului Școlar al Elevilor de la Colegiul „Octavian Goga”, iar timpul de peste o lună dedicat organizării s-a simțit în fiecare detaliu al celor trei zile pline de energie și emoție.

Ziua 1: Sportul care unește

Am început cu sportul, limbaj universal care unește orice diferențe. Un campionat amical de fotbal și handbal a adus pe teren câte o echipă din fiecare școală, iar atmosfera a fost plină de zâmbete, fairplay și prietenie sinceră. Nu a contat cine a câștigat, ci bucuria de a juca împreună. Și, pentru că efortul merită răsplătit, toți au savurat cu plăcere o porție de pizza, încheind ziua cu energie și voie bună.

Ziua 2: Inimi deschise și minți în creștere

A doua zi a proiectului „3 Schools, One Stage” ne-a adus mai aproape unii de alții, și nu doar fizic, ci și sufletește. Am făcut un pas important spre deschiderea reală: prin ateliere de dezvoltare personală, comunicare, improvizație, originalitate și exprimare creativă, am descoperit că înțelegerea și empatia sunt fundamentul unei comunități unite.

Cu sprijinul doamnelor profesoare Bârza Manuela, Anța Margareta și Susan Iulia, elevii celor trei licee din Marghita au lucrat cot la cot în grupe mixte, fără bariere sau etichete. De această dată, granițele dintre școli au fost complet șterse, am fost, pur și simplu, tineri care învață, se joacă, creează și colaborează. Un moment cu adevărat special a fost integrarea elevilor CES în activitățile zilei, pentru că, pentru noi toți, locul este împreună, indiferent de provocările fiecăruia. Zâmbetele sincere, energia pozitivă și entuziasmul molipsitor au fost dovada clară că astfel de întâlniri sunt esențiale pentru construirea unei comunități empatică și deschise.

Gustările dulci au venit ca un bonus binemeritat, dar adevărata recompensă a fost bucuria din priviri și prietenii care s-au legat firească. A fost o reală plăcere să colaborăm în această formulă, iar reacțiile elevilor ne-au arătat că avem nevoie de mai multe astfel de momente.

Ziua 3: Talente ce ating sufletul

Ultima zi a proiectului „*Three Schools, One Stage*” a fost mai mult decât o încheiere: a fost apogeul unei experiențe care a lăsat urme adânci în inimile noastre. Emoțiile acumulate în zilele anterioare s-au revărsat într-un spectacol vibrant, viu, care a transformat scena într-un adevărat spațiu al bucuriei, exprimării și autenticității. Elevii celor trei licee din Marghita – Goga, Horea și Horvath Janos – au strălucit rând pe rând, aducând în fața publicului momente de muzică, dans, teatru și poezie.

Dar magia adevărată a început atunci când elevii au urcat împreună pe scenă pentru a dansa împreună pe ritmurile melodiei: *Cruisin’ for a Bruisin’*. Acel împreună a avut greutatea unei revelații: *Three Schools, One Stage* nu a fost doar un proiect frumos pe hârtie. A devenit, în mod organic, o familie. Una în care barierele au fost înlocuite de încredere, diferențele de solidaritate, iar competiția de colaborare. Aplauzele publicului au fost eco-ul unei comunități care recunoaște valoarea solidarității. Au fost dovada că atunci când tinerii sunt încurajați, ascultați și susținuți, pot transforma visuri în realitate, pot crea artă și pot construi punți acolo unde altădată erau ziduri.

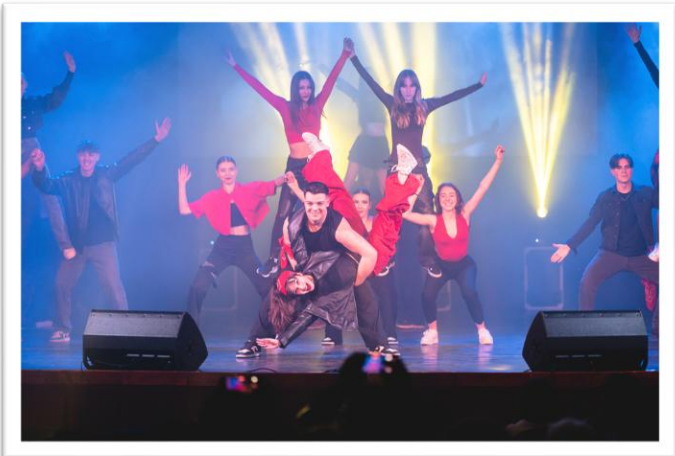
Impactul unui astfel de proiect merge mult dincolo de cele trei zile de activități. *Three Schools, One Stage* a fost o lecție vie despre cum putem reconfigura relațiile între școli, despre cum putem reconstrui spiritul comunității noastre prin implicarea directă a tinerilor. Într-un oraș mic precum Marghita, unde fiecare inițiativă contează enorm, acest proiect a arătat ce înseamnă să investești în oameni, în elevi, în profesori, în legături reale.

Pentru școlile implicate, proiectul a fost un exemplu de deschidere și modernizare: a încurajat incluziunea, dialogul și respectul reciproc. Pentru elevi, a fost un spațiu de exprimare, de descoperire și de conectare profundă cu ceilalți. Pentru oraș, a fost o dovadă că avem resurse nebanuite chiar aici, în rândul generației tinere și că tot ce trebuie să facem este să le dăm contextul potrivit.

Ne dorim ca această inițiativă să nu fie o excepție, ci începutul unei tradiții. Pentru că dacă am învățat ceva în aceste zile, este că viitorul se construiește împreună, cu încredere, cu respect și cu inima deschisă.

Felicitări tuturor celor care au visat, au muncit și au făcut posibil acest proiect! Să păstrăm flacăra aprinsă și să ne revedem, an de an, pe aceeași scenă, uniți în diversitate.

Antonio HORVATH, președinte CȘE
Prof. Manuela BÂRZA

Balul Bobocilor 2024 – Tradiție, creativitate și eleganță la Colegiul Național „Octavian Goga”

În seara de 8 noiembrie 2024, Casa de Cultură din Marghita a găzduit un spectacol de excepție: Balul Bobocilor 2024, un eveniment mult așteptat de întreaga comunitate școlară. Organizat cu pasiune și profesionalism de către Consiliul Școlar al Elevilor (C.Ș.E.), condus de elevul Antonio Horvath, din clasa a XII-a C, balul a fost un adevărat triumf al creativității, energiei și spiritului de echipă.

Balul Bobocilor, un eveniment tradițional, marchează începutul unei noi etape pentru elevii de clasa a IX-a, transformându-i în protagoniștii unei serii pline de talent, emoții și bucurie.

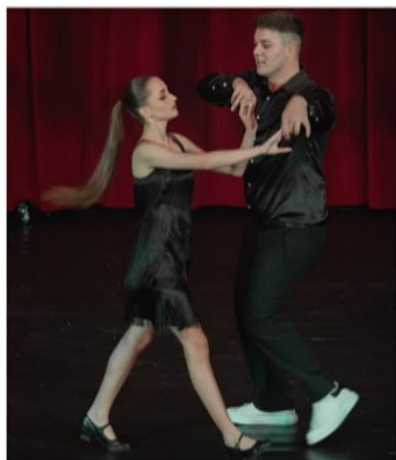
Gazdele serii, Horațiu Bolojan și Denisa Ardelean, au reușit să creeze o atmosferă de sărbătoare și voie bună încă de la început. Evenimentul a fost onorat de prezența unui grup de profesori și elevi din Germania, aflați în mobilitate Erasmus. Oaspeții internaționali au fost primiți cu căldură, iar spectacolul le-a oferit o imagine autentică a culturii și ospitalității românești.

Cu o tematică inedită, „Job stories”, și un decor pe măsură, evenimentul a adus în fața publicului nouă perechi de boboci care au concurat pentru titlurile de Miss și Mister Boboc 2024.

Pregătiri intense și o echipă dedicată

Balul din acest an a fost rezultatul unor săptămâni intense de pregătiri, în care peste 100 de elevi – membri ai Consiliului Școlar al Elevilor și voluntari entuziaști – și-au adus contribuția. Sub coordonarea impecabilă a lui Antonio Horvath, elevii s-au implicat în toate etapele organizatorice: de la selecția bobocilor și a tematicii, până la decoruri, momente artistice și repetiții. Evenimentul a beneficiat și de sprijinul neprețuit al unor cadre didactice dedicate: doamna profesoară Margareta Anța, care s-a ocupat de logistică și organizare; doamna profesoară Manuela Bârza, care a coordonat proba de cultură generală și probele surpriză; doamna profesoară Florica Crișan, care a supervizat întregul proces.

Seara a început într-o notă festivă, cu un discurs de deschidere susținut de domnul director al colegiului, prof. Pop Ioan Bogdan, care a subliniat importanța implicării elevilor în activități extracurriculare și a felicitat echipa organizatoare.

Apoi, bobocii și-au făcut apariția pe scenă, fiecare pereche reprezentând o meserie diferită – de la pompieri și profesori, până la artiști și prezentatori TV. Evenimentul a inclus numeroase probe, care au pus în valoare talentul, inteligența și creativitatea participanților.

Printre momentele care au cucerit publicul s-au numărat: dansul popular, care a deschis concursul într-o atmosferă autentic românească, punând în valoare tradițiile noastre; scenetele tematice, unde fiecare pereche a interpretat, cu umor și originalitate, meseria aleasă; valsul – un moment de eleganță pură, care a transformat scena într-un ring de dans demn de marile baluri regale; proba de cultură generală, coordonată cu multă energie de doamna profesoară Manuela Bârza, în care bobocii și-au demonstrat istețimea și cunoștințele. Surprizele serii au fost completate de două probe speciale, pregătite în secret de organizatori, care au adus zâmbete și aplauze furtunoase.

Balul nu a fost doar despre competiție, ci și despre talent și expresivitate. Publicul a avut parte de momente artistice extraordinare, susținute de elevii colegiului și de invitați. Majoretele colegiului, Trupa ArtMove și Dancing Universe au încântat cu spectacolele lor coregrafice. Interpreții Cătălin Lazăr, Cristina Mioc, Dariana Șanta, Alexia Maroșan și Maria Ropotean au emoționat publicul cu prestații muzicale de excepție.

După o seară plină de emoții și spectacol, juriul – compus din profesioniști precum dansatori, artiști și foști câștigători ai balului – a desemnat câștigătorii:

Miss Boboc 2024: Oana Suci

Mister Boboc 2024: Eduard Pop

Premiul de Popularitate: perechea formată din Carina Palkovics și Marco Galer.

Balul Bobocilor 2024 a fost mai mult decât un concurs, a fost o sărbătoare a întregii comunități școlare. Energia elevilor, sprijinul profesorilor și entuziasmul publicului au transformat această seară într-o experiență de neuitat. Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita le mulțumește tuturor celor implicați, în mod deosebit familiilor participanților, partenerilor și sponsorilor, și așteaptă cu nerăbdare ediția de anul viitor, care promite să fie la fel de spectaculoasă!

Impresii din culisele Balului Bobocilor

Balul Bobocilor 2024 a fost un moment cu adevărat special pentru toți cei implicați, atât pentru boboci, cât și pentru organizatori, o seară de neuitat, plină de emoție și momente memorabile. Cu emoții mari și pregătiri de lungă durată, seara a fost un succes, iar impresiile participanților reflectă entuziasmul și satisfacția generală. Bobocii au avut ocazia de a-și împărtăși momentele lor favorite din cadrul evenimentului, iar cuvintele lor, pe care le reproducem în rândurile următoare, sunt pline de energie pozitivă.

Isabela Silaghi, una dintre bobocii participanți, a mărturisit: „Pentru mine, balul bobocilor a fost mult mai mult decât un simplu bal; munca depusă și creativitatea necesară au ajuns să facă balul un adevărat show. Am avut oportunitatea de a arăta multor oameni cum sunt eu de fapt și de a crea amintiri de neuitat. Am fost mândră de mine, un sentiment pe care nu l-am mai simțit de multă vreme, și sunt recunoscătoare că am avut șansa să iau parte la o asemenea experiență.”

Codrin Faur, care a trecut prin momente intense în timpul pregătirilor, adaugă: „La început o să ți se pară foarte neplăcut, dar acum când realizez prin ce am trecut, nu regret nicio secundă că m-am implicat în acest proiect și dacă aș putea, clar aș repeta experiența.” Balul a fost, într-adevăr, o provocare, dar și o oportunitate imensă de dezvoltare personală.

Minodora Ciordaș a vorbit despre munca intensă, dar și despre susținerea pe care au avut-o: „A fost o experiență foarte faină alături de organizatori. Într-adevăr a fost mult de muncit cu coreografiile, scenetele, dar a meritat. Și mentorii, și Toni, Sara, Elena, Miru, Bia au fost un mare ajutor pentru noi.” Astfel de sprijin și colaborare au făcut ca fiecare moment al evenimentului să fie mai special și mai plin de semnificație.

Patricia Petrică, una dintre participante, a subliniat și importanța organizării: „Sunt foarte recunoscătoare că am avut ocazia de a participa la Balul Bobocilor 2024. Acest eveniment mi-a adus multe oportunități și prieteni noi. Mi-a plăcut foarte mult organizarea celor responsabili cu balul. Sunt niște oameni incredibili, glumeți, înțelegători și responsabili. Cu regret pentru că s-a terminat și mult dor, vreau să spun că a fost cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat în ultimii ani de școală.” Pentru mulți dintre boboci, Balul Bobocilor a fost o experiență care le-a marcat viața și care le-a adus amintiri de neprețuit.

Marco Galer, cu zâmbetul pe buze, își amintește de momentele de distracție: „Balul de anul acesta a fost o experiență de neuitat, în care m-am distrat la maxim.” Atmosfera din acea seară a fost una relaxantă și plină de veselie, iar fiecare moment a fost savurat din plin.

La final, **Antonio Horvath**, președintele C.Ș.E. și organizatorul evenimentului, a dorit să împărtășească un mesaj emoționant pentru bobocii săi: „Seara aceasta a fost o seară plină de emoții. Fiecare dintre voi ați strălucit, i-ați lăsat pe toți cu gura căscată, în special pe mine. Sunt foarte mândru de voi. Nu putem uita atmosfera repetițiilor și acele 'Tony moments' în care eu nu mai aveam corzi vocale și voi nervi, dar repetițiile acestea au fost baza succesului, evident alături de perseverența și dedicarea voastră. Să știți că veți rămâne mereu Bobocii mei și o să fiu mereu acolo pentru voi să vă ajut cu ce pot. Vă pup și vă iubesc pe toți!” Cu acest mesaj, Antonio a subliniat nu doar succesul evenimentului, dar și legătura puternică pe care o are cu fiecare dintre participanți. Pentru el, ca și pentru fiecare dintre participanți, Balul Bobocilor este mult mai mult decât o petrecere – este o adevărată lecție de viață. Balul Bobocilor 2024 a fost un eveniment care a adus împreună tineri din diverse clase, fiecare cu propriile emoții și povești de spus. Aceasta a fost o noapte care nu va fi uitată prea curând, iar amintirile vor rămâne vii în inimile celor care au avut șansa de a trăi această experiență unică.

Felicitări tuturor participanților! Toți bobocii au demonstrat că sunt talentați, ambițioși și plini de carismă. Iar organizatorii, ca de fiecare dată, merită cele mai sincere aprecieri pentru dedicare, implicare și creativitate!

Pe 1 aprilie 2025, elevii și profesorii Colegiului Național „Octavian Goga” din Marghita s-au reunit pentru a celebra ziua patronului spiritual al școlii. Evenimentul a avut loc cu ocazia aniversării a 144 de ani de la nașterea marelui poet și a fost marcat printr-o serie de activități desfășurate la ambele locații ale instituției. A fost o zi plină de emoție, cultură și energie pozitivă!

Festivități la locația de pe strada Nicolae Bălcescu

Elevii claselor VIII-XII s-au adunat pentru un program solemn și emoționant, desfășurat în prezența autorităților locale, a profesorilor și a invitaților. Evenimentul a debutat cu marșul oficial, urmat de intonarea Imnului Național și a imnului „Goga”. Slujba de Te Deum a adus solemnitate evenimentului, pregătind terenul pentru ceremonia de depunere a coroanelor la bustul poetului. Elevii, profesorii și autoritățile locale au transmis mesaje de respect și recunoștință pentru personalitatea marcantă a lui Octavian Goga.

Un punct de atracție a fost discursul elevei Gal Letiția, din clasa a XI-a D, care a surprins esența moștenirii culturale lăsate de poet. „Să fim demni de numele pe care îl purtăm!”, a spus aceasta, în aplauzele colegilor săi. Momentele artistice, coordonate de doamnele profesoare Bârza Manuela și Curtui Iacob Anca, au adus un plus de emoție prin recităriile elevilor Durnea Luca, Faur Codrin, Lonte Naomi și Hebrîștean Naomi (toți din clasa a IX-a D). De asemenea, elevele Mioc Cristina, Nuțaș Ana Maria și Ropotean Maria au impresionat prin interpretările muzicale, iar elevul Bistran Darian, din clasa a X-a D, a captivat publicul cu un moment instrumental la saxofon. Cu siguranță, talentul acestor tineri a fost un omagiu demn de memoria lui Goga!

Printre cei care au luat cuvântul s-au numărat domnul primar Demian Zsolt și domnul director al colegiului, profesor Ioan Bogdan Pop, care au subliniat importanța valorilor promovate de poetul Goga și modul în care acestea continuă să inspire tinerii de astăzi.

Evenimentul a fost prezentat de domnul profesor Bota Cristian, care a reușit să creeze o atmosferă caldă și festivă, presărată cu momente de reflecție.

Sărbătoare și la elevii mai mici

Nici elevii claselor Pregătitoare-VII nu s-au lăsat mai prejos. La locația de pe strada Eroilor, aceștia au participat la activități tematice, cultural-artistice, desfășurate sub coordonarea dascălilor lor. Sărbătoarea a fost un adevărat prilej de bucurie, creativitate și implicare.

Un moment deosebit a fost *flashmob-ul* organizat în curtea școlii de reprezentanții Consiliului Școlar al Elevilor, coordonați de elevul Horvath Antonio, președinte CȘE. Prin mișcare și energie, dansul lor sincronizat a adus zâmbete și aplauze, transformând curtea școlii într-o scenă plină de viață.

Vremea frumoasă a fost un aliat perfect pentru desfășurarea evenimentelor în cele mai bune condiții. Entuziasmul și implicarea elevilor, a profesorilor și a invitaților au transformat Ziua Colegiului Național „Octavian Goga” într-o sărbătoare memorabilă, demnă de numele pe care îl poartă această instituție. A fost o zi de neuitat, în care tradiția și modernitatea s-au împletit armonios!

9 MAI - o zi plină de semnificații atât la nivel local, cât și internațional

Ziua Europei - în acest an sunt 75 de ani de la realizarea „Declarației Schuman” (propunere făcută de Robert Schuman, ministrul francez al afacerilor externe și care a pus baza cooperării europene).

Ziua eTwinning - în acest an se sărbătoresc 20 de ani de la lansare. eTwinning este un program de colaborare virtuală între cadrele didactice din țările europene cât și extraeuropene. Scopul acestor colaborări este acela de a permite elevilor din țări diferite să comunice, să colaboreze și să realizeze diferite activități ale unui proiect împreună.

Goga show 2025 a fost un spectacol minuțios pregătit, cu momente artistice deosebite: piese de teatru jucate de elevi talentați, dansuri populare și moderne, interpretări de cântece. Acest spectacol ne-a amintit că facem parte din marea familie Goga, dar și cea europeană. Spectacolul a fost deschis de trupa de teatru „În centrul scenei”, cu spectacolul „Alice în țara minunilor”. Elevii din învățământul primar și gimnazial, coordonați de elevele Iuhas Regina și Cristina Mioc, au adus-o pe Alice și Țara Minunilor la noi. Prestația elevilor a fost deosebită, ne-a dus pentru un timp în misterioasa Țară a Minunilor.

Eleva Ropotean Maria ne-a încântat cu cântecul *Speechless*, în timp ce trupa *Art Move* Marghita ne-a adus ritmul și ne-a încântat privirile cu patru numere de dans modern, sub coordonarea doamnei profesor Jolța Camelia. Dansul popular ne-a fost prezentat de Ansamblul Folcloric „Floarea Barcăului”, coordonați de Victor Sergiu și Mădălina Duca. Eleva Nuțăș Anamaria ne-a amintit de partea sufletească prin cântecul *Spovedește-mă, părinte*. Ansamblul folcloric „Vlăstarele Barcăului - grupa mică”, coordonat de Pustai Antonia și Horvath Antonio ne-a amintit de frumusețea horelor de mai demult prin jocul *Alunelul*. Eleva Cadar Iulia ne-a încântat cu piesa „Fă inima mea pe plac”.

Grupa intermediară a Ansamblului Folcloric „Vlăstarele Barcăului”, coordonată de Mădălina Tegzes Corb și Andrei Chisăliță a dansat o suită. „Tu n-ai avut curaj”, piesa interpretată de către Maya Sabău, ne-a amintit de artista Mădălina Manole.

Coregrafii spectaculoase, mișcări pline de energie au fost realizate de către Isabela Silaghi și Patricia Petrică. Între cele două momente de coregrafie, minibalerinele Colegiului Național „Octavian Goga”, coordonate cu grijă și pasiune de doamna prof. Ioana Sas Adăscăliții, au adus baletul la noi. După spectaculoasele momente de dans, eleva Cristina Mioc ne-a încântat cu un cântec deosebit. Momentele artistice s-au succedat: *Majoretele Goga*, coordonate cu pasiune de Silaghi Elena, Suciu Oana și Silaghi Raisa; *Dancing Universe*, coordonate cu măiestrie de Vanda Takacs, ne-au surprins cu un show electrizant și plin de dinamism; eleva Daryana Șanta, ne-a încântat cu piesa "Love in the Dark"; trupa de dans *Main Crew*, coordonată de Ariana Iakab ne-au purtat pe ritmuri de hip-hop; trupa *Vogue Girls*, coordonată cu talent de Antonia Pustai, a surprins cu un dans plin de expresivitate și ritm.

Prof. Florica CRIȘAN

Voluntariat la Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita

Pe 18 și 28 noiembrie, voluntarii Colegiului Național „Octavian Goga” Marghita s-au adunat pentru a împodobi școala în spiritul Crăciunului. A fost o activitate plină de voie bună, în care am lucrat împreună, cu răbdare și entuziasm. Am avut alături colegi harnici, cu care am împărtășit momente frumoase în care am râs, am colaborat, dar în special, am mâncat. Atmosfera de sărbătoare s-a simțit din plin, iar rezultatul ne-a făcut pe toți mândri.

Pe 11 și 12 februarie, am revenit cu aceeași energie, de data aceasta pentru a decora școala de Valentine's Day. Cu inimioare, baloane și mesaje frumoase, lăsate în Cutia lui Cupidon și distribuite ulterior destinatarilor, am adus un strop de culoare și iubire pe holuri. A fost din nou o experiență plăcută, care ne-a unit și ne-a adus zâmbete. Astfel, am reușit să transformăm școala într-un loc mai cald și primitor, chiar dacă doar pentru câteva zile.

Isabela SILAGHI, IX A

În data de 16 martie 2025 a început o nouă aventură Erasmus la Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita, când opt elevi din clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, însoțiți de două cadre didactice, au pornit în lunga deplasare de 14 ore cu microbuzul până în orașul Ilmenau din Germania. Călătoria era prima mobilitate de grup din anul al doilea de acreditare Erasmus +, proiect ERASMUS + 2024-1-RO01-KA121-SKH-000212759.

Emoțiile au atins punctul culminant în momentul în care grupul a ajuns în fața școlii gazde, GYMNASIUM AM LINDENBERG din Ilmenau, Germania, unde au fost întâmpinați de cadrele didactice din echipa organizatoare, elevii gazde și părinții acestora. După câteva minute de îmbrățișări, conversații și o poză de grup, fiecare elev s-a îndreptat spre locuința ce urma să le fie „acasă” pentru următoarea săptămână.

Experiențele din această mobilitate au fost extraordinare, atât pentru elevii participanți, cât și pentru cadrele didactice însoțitoare, care s-au simțit bineveniți și integrați în școala gazdă. Partenerii germani au pregătit cu seriozitate o serie de activități culturale și educaționale de care au beneficiat atât elevii români, cât și cei germani, dându-le tuturor oportunitatea de a-și dezvolta aptitudinile sociale, de comunicare și colaborare, de leadership, accentuându-le încrederea în sine și sentimentul de apartenență la comunitatea europeană. Activitățile au fost dintre cele mai diverse, ajutând participanții să învețe mai multe despre sistemul școlar german, cultura și istoria Germaniei, chestiuni de mediu, ecologie și sustenabilitate, diversitate, toleranță, acceptare, procese democratice și valori europene.

Prima zi de activități a debutat cu un tur al clădirii școlii gazde. Elevii au avut ocazia să învețe mai multe despre cum se desfășoară programul în școala germană, despre sistemul de învățământ german, au vizitat laboratoarele, sălile de clasă, având ocazia să observe diferențele față de școala lor din România. Au urmat apoi niște activități desfășurate în laboratorul de științe, unde grupul din România, alături de colegii lor germani, a participat la câteva jocuri cu scopul de a se cunoaște mai bine, atât elevi, cât și profesori. Regula de bază era să formeze perechi mixte româno-germane. Activitățile au continuat în sala de lectură a școlii, unde, organizați în grupuri, elevii români și germani au participat la un exercițiu de imaginație în care trebuiau să creeze școala ideală. După prânzul servit la un bistro din oraș, elevii au primit ultima sarcină de lucru, aceea de a găsi cu ajutorul colegilor germani trei obiective turistice din Ilmenau, trei statui celebre din oraș, și să dovedească printr-o fotografie descoperirea fiecărui obiectiv. După amiaza a fost petrecută în familiile gazde, oferindu-le elevilor români ocazia să vadă și să experimenteze felul în care trăiesc colegii lor germani, precum și să le povestească mai multe despre România, Marghita și Colegiul Național „Octavian Goga”.

Activitățile din ziua a doua s-au desfășurat în orașul Erfurt. Elevii români și germani, alături de profesorii lor s-au întâlnit dimineața devreme în gara din Ilmenau, de unde au călătorit cu trenul timp de o oră, admirând peisaje mirifice din zonele rurale ale regiunii Turingia și participând la o scurtă lecție de geografie în care li s-au prezentat împrejurimile. Ajunși în Erfurt, după o scurtă plimbare prin centrul orașului, participanții au vizitat Fortăreața Petersberg, unde au avut parte de o lecție captivantă de istorie. Au aflat despre istoria fortăreței, rolul ei istoric și strategic pentru regiune, precum și explicații referitoare la forma ei, felul în care a fost construită, întreținută și apărută de-a lungul timpului, cel mai interesant moment al vizitei fiind acela când ghidul a condus grupul prin tunelurile subterane de sub zidurile fortăreței. După lecția de istorie a urmat o lecție de cultură. Grupul a vizitat Domul din Erfurt, o catedrală catolică impresionantă ca mărime, care găzduiește cel mai mare clopot cu legănare liberă din lume. După aceste activități de grup, elevii români, alături de colegii germani au fost invitați să exploreze orașul Erfurt întreaga după amiază, având sarcina de a descoperi și alte atracții turistice, capodopere ale arhitecturii și culturii din oraș. Pe lângă lecțiile de istorie și cultură, activitățile din această zi au avut menirea de a-i provoca pe elevii români să conlucreze cu colegii lor germani și să-și dezvolte spiritul de apartenență la spațiul european.

A treia zi de activități a debutat cu o surpriză plăcută, pregătită de elevii germani care au organizat un mic dejun special în sala de mese a școlii. După micul dejun a urmat o scurtă drumeție, grupul urcând până în vârful unui deal de 600m înălțime, pentru a ajunge la atelierul de sticlărie din oraș, unde au fost întâmpinați de meșterul german Thomas și de vecinul acestuia, Schaser Gert (un inginer proiectant, pensionar de origine română). Acesta din urmă le-a vorbit despre realizările sale din România și Germania și mai mult de atât, și-a arătat ospitalitatea specific românească, întâmpinând grupul cu gustări și răcoritoare în curtea atelierului.

Vizita a fost o experiență inedită, elevii români observând în premieră cum se modelează sticla, având ocazia să confecționeze cu mâna lor propriul glob de sticlă.

După această aventură, elevii germani și români s-au adunat cu toții într-un loc special destinat tinerilor de vârsta lor, un club al tinerilor, dotat cu jocuri specifice. Aici elevii gazdă le-au gătit o mâncare tradițională din regiune, iar la rândul lor, elevii români și-au răsfățat colegii cu tradiționalele clătite românești. După amiaza a fost dedicată unei drumeții pe muntele din apropiere, unde grupul a avut parte de o lecție de ecologie. La punctul de observare Ilmenau Balcony, participanții au putut să vadă întregul oraș Ilmenau, fosta pistă de bob folosită cândva la Jocurile Olimpice de Iarnă, precum și împrejurimile orașului. În depărtare se observa autostrada, despre care au aflat că se află la distanță destul de mare de oraș, deoarece comunitatea locală nu a fost de acord cu construirea acesteia lângă Ilmenau din motive ecologice (poluare și zgomot). De asemenea, grupul a putut să observe zone defrișate pe anumiți versanți ai muntelui. În legătură cu acest aspect, li s-a explicat că zonele cu conifer au fost atacate de o boală, iar, pentru a nu folosi chimicale toxice care ar fi distrus boala, dar ar fi poluat zona, municipalitatea a ales să taie toți copacii bolnavi și să replanteze pădurea. A fost o lecție impresionantă de protecție a mediului.

A patra zi de activități a început cu deplasarea cu autocarul spre orașul Jena. Prima activitate a zilei a constat în vizitarea spectaculosului muzeu interactiv "*Imaginata*", unde cu toții au avut ocazia de a experimenta o varietate de activități care stimulează gândirea creativă, bazate pe legile fundamentale ale fizicii. Elevii români au fost încurajați să lucreze în perechi cu colegii lor germani și să încerce experimentele și exponatele din muzeu. Au urmat câteva ore de explorare a orașului, perioadă în care elevii români și germani au avut ocazia să vadă centrul orașului, să ia prânzul împreună și să îndeplinească sarcina de lucru, aceea de a găsi și de a ajunge la ora stabilită la locul indicat pentru ultima activitate de grup a zilei, și anume, *Planetariul*. Acesta a fost cu siguranță unul dintre cele mai interesante locuri vizitate, deoarece elevii și profesorii lor au avut parte de un spectacol deosebit care a oferit o imagine impresionantă asupra Universului, „Space Tour”, un spectacol muzical plin de culoare și emoție.

În ultima zi de activități, elevii români au încercat să profite cât mai mult de ultimele momente petrecute alături de prietenii germani. Experiența a fost minunată, deoarece elevii și profesorii au planificat activități diverse pentru a-și lua rămas bun într-un mod memorabil, activități desfășurate în sala de sport a școlii. Dimineața a început cu un curs de autoapărare care i-a învățat tehnici eficiente pentru a se proteja în situații periculoase, precum și niște activități sportive care i-au ajutat să învețe mai multe despre lucrul în echipă. La final, elevii au participat la o activitate de reflecție care consta în a-și exprima sentimentele și trăirile din această experiență deosebită. Fiecare elev român și german a expus impresii oneste despre săptămâna Erasmus. După amiaza le-a oferit elevilor români câteva ore libere pentru a mai explora orașul Ilmenau alături de colegii lor germani. Ultima seară în Ilmenau le-a oferit o altă surpriză participanților, cina și jocuri la o sală de bowling din oraș.

Sâmbătă, 22.03.2025, a sosit și momentul ca grupul să pornească spre casă. Dimineața devreme, fiecare elev român a fost condus la școală de către familia la care a stat. În locul de unde a pornit întreaga aventură, clădirea școlii gazde GYMNASIUM AM LINDENBERG, elevii și profesorii și-au luat rămas bun cu îmbrățișări, lacrimi, râsete și încurajări. A fost un moment emoționant în care au realizat cât de importantă a fost această mobilitate pentru fiecare dintre ei. Și-am făcut prieteni noi, au observat o cultură nouă și au învățat multe lucruri noi. După o ultimă poză de grup, au pornit spre Marghita, exprimându-și nerăbdarea de a se reîntâlni curând cu prietenii germani, în vizita pe care aceștia o vor face în Marghita în toamna acestui an, precum și cu dorința de a mai participa în mobilități Erasmus.

Prof. Elisabeta COZMA și prof. Meda VLAICU

O aventură Erasmus+ în Portugalia: Job Shadowing la Școala EBIBA din Quinta do Conde

În luna martie 2025, am avut privilegiul de a participa la un program de job shadowing în cadrul proiectului Erasmus+, la școala AGRUPAMENTO DE ESCOLAS DA BOA ÁGUA (EBIBA), aflată în fermecătoarea localitate Quinta do Conde, Portugalia.

Această experiență a fost o combinație minunată între învățare, descoperire și prietenie, într-un colț de lume cald și primitor.

O școală modernă și prietenoasă

EBIBA ne-a întâmpinat cu brațele deschise și cu o echipă de profesori dedicați, pasionați de educație și dornici să împărtășească din munca lor. Am observat cum sunt organizate orele, cum se lucrează cu elevii și cât de mult se pune accent pe implicarea fiecărui copil.

Clasele sunt primitoare, decorate cu lucrările elevilor, iar activitățile sunt variate – de la lecții interactive la proiecte creative. Școala folosește mult tehnologia, dar păstrează și o legătură strânsă cu tradițiile și valorile locale.

Descoperind cultura și tradițiile portugheze

Pe lângă activitățile din școală, am avut ocazia să cunoaștem mai bine cultura portugheză. Am participat la degustări de preparate delicioase – cum ar fi celebrele pastéis de nata (prăjituri cu cremă de ou) și pește proaspăt la grătar.

Am învățat despre *azulejos* – plăcile ceramice pictate, prezente peste tot: pe fațadele clădirilor, în interiorul școlilor și chiar în stațiile de metrou. Fiecare spune o poveste în culori vii și modele unice.

Peisaje de poveste și orașe fascinante

Zona Quinta do Conde este aproape de Lisabona, capitala Portugaliei. În timpul liber, am explorat împrejurimile: am vizitat Sesimbra, un oraș cu plaje aurii și un castel cu vedere panoramică; un loc fascinant - Bacalhôa, una dintre cele mai cunoscute și rafinate zone viticole din Portugalia, unde vinul este mai mult decât o băutură, este o poveste despre natură, tradiție și artă. Iar în Lisabona, ne-am plimbat, am admirat clădiri vechi și am simțit atmosfera veselă a orașului.

Ce ne-a rămas în suflet?

Pe lângă amintirile frumoase, ne-am întors acasă cu idei noi, inspirație și dorința de a aduce un plus în școala noastră. Am văzut cât de important este să lucrăm împreună, să fim deschiși spre nou și să învățăm unii de la alții.

Această mobilitate Erasmus+ ne-a arătat că școala poate fi un loc al bucuriei, al schimbului de idei și al prieteniei dincolo de granițe.

Prof. înv. primar Mihaiela GERGELY și prof. înv. primar Ramona TOMUȚA

Erasmus+ în acțiune: Lecții de viață și prietenie în San Marco Argentano

În perioada 31 martie – 4 aprilie 2025, am avut onoarea de a însoți un grup de nouă elevi de gimnaziu din instituția noastră într-o mobilitate Erasmus+, desfășurată la Istituto Comprensivo din San Marco Argentano, Italia. Această experiență a fost parte a proiectului Erasmus+ KA120, fiind organizată cu scopul de a dezvolta abilități sociale, civice, culturale și lingvistice în rândul elevilor, printr-un context autentic de învățare interculturală.

Chiar din prima zi, elevii noștri au fost implicați în activități interactive menite să favorizeze integrarea în comunitatea gazdă: prezentarea școlii, turul instituției și participarea la lecții, urmate de ateliere tematice în echipe internaționale, cum ar fi proiectul „Școala mea de vis”. Activitățile au fost gândite astfel încât să cultive *leadershipul*, lucrul în echipă, empatia și respectul pentru diversitate.

Pe lângă activitățile educative din școală, programul a inclus și vizite culturale în regiunea Calabriei, care au oferit elevilor ocazia de a explora patrimoniul local și de a-și lărgi orizonturile culturale. Interacțiunea cu elevii italieni a fost naturală și plină de entuziasm, dând naștere unor prietenii sincere și unor schimburi valoroase de idei.

Ca profesor însoțitor, am fost impresionată de adaptabilitatea, curiozitatea și implicarea elevilor noștri, care au demonstrat maturitate, deschidere și dorința autentică de a învăța din această experiență. Am fost martoră la momente de creștere personală și de solidaritate între tineri, într-un mediu în care educația a ieșit din tiparele clasice și a devenit trăire și conexiune.

Această mobilitate a reprezentat mai mult decât o călătorie: a fost o lecție de viață despre cum învățăm unii de la alții, dincolo de granițe, construind împreună o Europă a toleranței, colaborării și respectului reciproc.

Prof. Margareta ANȚA

O experiență care a atins sufletul: Erasmus la Istituto Comprensivo San Marco Argentano

În perioada petrecută la *Istituto Comprensivo San Marco Argentano*, am trăit una dintre cele mai frumoase și emoționante experiențe din viața mea. De la începutul mobilității Erasmus și până la final, fiecare zi a fost o aventură plină de învățăminte, descoperiri și sentimente pe care le voi păstra mult timp în suflet.

Chiar din prima zi, am fost primiți cu căldură, zâmbete și o energie care te făcea să simți că ești acolo de o viață. Deși eram într-o țară străină, într-o școală necunoscută și înconjurată de oameni pe care nu îi mai întâlnisem până atunci, m-am simțit ciudat de bine, ca acasă. Emoțiile s-au transformat rapid în entuziasm și dorința de a învăța cât mai mult, nu doar despre Italia și cultura ei, ci și despre mine însămi.

Programul Erasmus nu a fost doar despre lecții și activități educative, ci și despre schimburi de idei, prietenii născute din priviri și multe momente în care am simțit că mă conectez cu ceva mai profund. Am participat la ateliere interactive, activități de grup, vizite culturale și ore în care diferențele dintre noi păreau să dispară, pentru că eram toți acolo cu același scop: să învățăm unii de la alții și să creștem împreună.

Deși nu am avut ocazia să stau alături de o familie gazdă, pot spune cu siguranță că ar fi fost o experiență minunată. Gândul de a trăi într-un mediu nou, alături de oameni care te primesc cu brațele deschise și îți oferă căldură și sprijin, încălzește sufletul. Cred că acea apropiere și conexiune, chiar și în momentele de liniște, ar fi adus o dimensiune specială acestei aventuri Erasmus, făcând-o cu adevărat de neuitat.

Seara, după zilele pline de activități, mă opream uneori și reflectam la tot ce trăisem. Realizam cât de norocoasă eram să fac parte dintr-un astfel de proiect. Mă simțeam recunoscătoare pentru fiecare om întâlnit, pentru fiecare zâmbet primit și pentru fiecare îmbrățișare sinceră. Era ca și cum, pentru câteva zile, lumea devenise un loc mai cald, mai uman și mai plin de sens.

Cel mai greu a fost momentul despărțirii. Lacrimile au venit de la sine, pentru că știam că, deși ne vom întoarce fiecare în țara sa, am lăsat o parte din noi acolo: în acele săli de clasă, pe acele străduțe pietruite, în inimile celor cu care am împărțit această călătorie. Mi-am promis că nu voi uita niciodată ce am simțit acolo.

Această experiență mi-a arătat cât de mult putem învăța unii de la alții dacă suntem dispuși să ascultăm, să fim deschiși și să ieșim din zona noastră de confort. Erasmus nu este doar despre școală. Este despre oameni, despre emoții, despre descoperirea lumii și, mai ales, despre descoperirea propriei persoane.

Recomand cu toată inima acest program oricărui elev care vrea să simtă că face parte din ceva mai mare. Pentru că da, Erasmus nu doar că m-a învățat lucruri noi, ci mi-a atins sufletul și acolo va rămâne pentru totdeauna.

Ayana OROS, VIII B

Pe data de 9 mai 2025, s-au împlinit 20 de ani de la lansarea platformei eTwinning în Europa, platformă care are ca scop facilitarea cooperării dintre cadrele didactice din Europa, dar și de pe alte continente, pentru a realiza proiecte educative care au ca scop dezvoltarea competențelor din profilul de formare al absolvenților. În toate proiectele se dezvoltă competența lingvistică: comunicarea se face în limba engleză, astfel participanții sunt puși în situația de a deveni tot mai buni la comunicare în limba engleză.

Proiectele realizate oferă posibilitatea elevilor de a se întâlni cu diferite culturi, de a întreba despre specificul țărilor/locurilor de unde sunt participanții, ajutând astfel la înțelegerea diversității și la dezvoltarea competențelor de a colabora.

La aceste proiecte pot participa copii din toate ciclurile școlare. Singura condiție este ca participanții să respecte regulile de comunicare în mediul online – *netiquette*.

Elevii din instituția noastră participă la proiecte eTwinning pe diferite teme: mediu, creare de povești, promovarea specificului național, integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale, dezvoltarea competențelor IT. În realizarea acestor proiecte se colaborează atât cu țări europene, cât și extraeuropene: Spania, Franța, Italia, Polonia, Ucraina, Republica Moldova, Grecia, Lituania, Turcia, Georgia.

Green Developers este un proiect în care sunt implicate 9 cadre didactice și 103 adolescenți. Elevii au realizat atât activități de grup în fiecare țară, precum și activități comune: Storybook, Green Developers e-magazine și Green Developers Mobile App.

Prin acest proiect s-a dorit atât dezvoltarea competențelor în ceea ce privește protejarea mediului înconjurător cât și a celor de IT. În ceea ce privește mediul au fost realizate activități 8R (rethink – regândire, rally – mobilizare, refuse – refuz, reduce – reducere, repair – reparare, reuse – reutilizare, remove – eliminare, recycle – reciclare). În ceea ce privește domeniul IT, elevii au învățat programare și au dezvoltat o aplicație mobilă despre mediu și reciclare.

La acest proiect, participă elevi de la următoarele instituții:

- Tefenni Anatolian Imam Hatip High School, Burdur, Turcia
- Lazar Edeleanu Technological High School, Ploiești, Romania
- „Gaudeamus” High School, Chișinău, Republica Moldova
- Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita, România
- Eregli Anatolia Imam Hatip High School, Eregli/Zonguldak, Turcia
- Tefenni Ibrahim Kafesoglu Anatolian High School Burdur, Turcia
- School Polygloti, Tbilisi, Georgia
- Junior High School of Promachoi, Grecia
- Cherkasy Physics and Mathematics Lyceum, Ucraina

În data de 7.10.2024 a avut loc prima întâlnire a elevilor participanți, întâlnire în care elevii s-au prezentat. Acestei întâlniri i-au succedat alte două întâlniri. Modul în care au perceput elevii noștri această întâlnire, se poate descoperi din impresiile lor:

„A fost interesant să intrăm în contact cu elevi din alte țări și să vedem diferențele școlilor acestora față de școala noastră.” **Flaviu Lozoc**

„Mi-a plăcut foarte mult să interacționăm cu alte licee din jurul lumii și să vedem diferența dintre școala noastră și cele din străinătate.” **Denis Zaharia**

„Interacțiunea între elevii din România și cei din alte școli, fie ele din alte țări sau din alte regiuni ale României, poate aduce numeroase beneficii. Aceste interacțiuni pot contribui la dezvoltarea abilităților sociale, la înțelegerea și aprecierea diversității culturale și la îmbunătățirea competențelor lingvistice.

În concluzie, interacțiunea între elevii din România și cei din alte școli este o oportunitate valoroasă pentru dezvoltarea personală și academică a elevilor, dar necesită o abordare atentă pentru a maximiza beneficiile și a minimiza provocările.” **Rareș Ghiulai**

„Din punctul meu de vedere, a fost o experiență frumoasă, am cunoscut persoane noi, mi-a plăcut foarte mult să interacționez cu persoane care au obiceiuri și culturi diferite. În concluzie a fost o experiență memorabilă pe care abia aștept să o am din nou.” **Norbert Kovács**

„Întâlnirea pe Zoom cu colegii din alte țări a fost o experiență foarte valoroasă. În ciuda distanței, am reușit să ne conectăm și să lucrăm împreună ca o echipă. Cred că această întâlnire ne-a motivat să lucrăm și mai bine împreună pentru a dezvolta proiecte sustenabile la nivel global.” **Erik Adam**

„Participarea la un Zoom meeting cu elevi din alte școli, unde și-au prezentat hobby-urile, a fost foarte captivantă. Fiecare prezentare a adus perspective diferite, de la arte și sporturi la activități creative. A fost interesant să observ diversitatea pasiunilor, ceea ce a stimulat numeroase discuții. Atmosfera a fost prietenoasă, ceea ce mă face nerăbdătoare să îmi împărtășesc ideile și să îmi largesc atât orizonturile culturale, cât și cunoștințele. Sunt convinsă că acest proiect va contribui atât la dezvoltarea abilităților noastre sociale, cât și la formarea unor noi prietenii.” **Arabela Silaghi**

Așa cum se vede din impresiile de mai sus, pe lângă realizarea unor activități cu scopul de a proteja mediul și de a crea un Mobile App, acest proiect ajută la socializare, respectiv dezvoltarea competențelor de comunicare într-o limbă străină.

Webografie:

<https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/green-developers/twinspace/pages>
<https://etwinning.ro/despre-etwinning/>

Prof. Florica CRIȘAN

Impresii despre mobilitate Erasmus+ în Belgia

Participarea la o mobilitate finanțată de UE prin programul Erasmus + este o experiență inedită în viață. Partea culturală aduce o multitudine de cunoștințe și experiențe noi mobilității Erasmus +. În cadrul Proiectului Erasmus+ 2022-1-RO01-KA120-SCH-000106556, în perioada 12.05-16.05.2025, trei cadre didactice de la Colegiul Național «Octavian Goga» Marghita au participat la o mobilitate cu observare directă la locul de muncă (*job shadowing*), în Belgia, la DAMIANINSTITUT, localitatea Aarschot. Mobilitatea a fost o oportunitate binevenită atât de învățare, cât și de împărtășire a experiențelor la nivel de școli din medii europene diferite.

Încă din prima zi, Damiaan Instituut Aarschot ne-a oferit șansa de a descoperi un sistem de învățământ altfel, familiarizându-ne cu modalități noi de abordare a procesului instructiv – educativ. Profesorii belgieni au primit cu entuziasm vizita profesorilor marghiteni. DAMIANINSTITUT (DIA) este o școală din Aarschot, Belgia, cu 900 de elevi și 180 de cadre didactice. Elevii au vârste cuprinse între 12 și 19 ani și sunt pasionați de economie, mecanică, electronică, tâmplărie, sport și creativitate. Scopul școlii este de a dezvolta deprinderile elevilor și de a oferi fiecăruia șansa de a se regăsi în ceea ce excelează. Școala se concentrează pe STEAM (Science, Technology, Engineering, Maths), valorile școlii fiind calitatea și valorificarea talentelor. Cadrele didactice ne-au întâmpinat cu deschidere și entuziasm.

La mobilitatea de la DIA Belgia participă trei cadre didactice: Asăvoaiei Carmen, Beteg Ioana și Dat Ioana. În cadrul mobilității, profesorii participă la activități de job shadowing, asistând la ore de limba franceză, engleză și olandeză. Profesorii s-au familiarizat cu metodele instructiv- educative utilizate la clasă de către partenerii din Belgia. Totodată, au vizitat atelierele de tâmplărie, mecanică, electronică, creație, în cadrul cărora elevii își descoperă și își dezvoltă aptitudinile în vederea orientării în carieră. Pe parcursul celor cinci zile, am participat și la un «Workshop chocolate», desfășurat în atelierul de ciocolată din incinta instituției școlare din Aarschot, unde am avut ocazia să observăm etapele de realizare a ciocolatei belgiene, de către un cadru didactic-ciocolatier. Belgia este considerată țara ciocolatei, fiind al patrulea producător mondial de ciocolată, după S.U.A., Germania și Elveția. La finalul demonstrației, am savurat diferite tipuri de ciocolată realizate în cadrul atelierului de lucru.

În cadrul mobilității, am participat la un atelier de educație financiară în cadrul căruia elevii au fost puși în situația de a se descurca în diferite situații, având la dispoziție un buget stabilit. Această activitate le-a oferit elevilor de la DAMIANINSTITUT nu doar cunoștințe despre cum să economisească și să cheltuiască bani în mod responsabil, ci și o înțelegere a conceptelor cheie, cum ar fi bugetarea, economisirea, investițiile și datoriile. Învățarea de metode și tehnici noi și aplicarea acestora în procesul de învățare, digitalizarea resurselor de învățare vor face activitățile mai atractive pentru elevi. Experiența Erasmus ne-a făcut să ne bucurăm de fiecare moment. Am profitat de această provocare și am descoperit un nou mediu de dezvoltare personală și profesională.

Participarea la această mobilitate Erasmus+ a însemnat pentru noi îmbunătățirea competențelor de comunicare, dobândirea unor abilități și competențe utile pentru eficientizarea procesului instructiv-educativ.

Prof. Carmen-Nicoleta ASĂVOAIEI, Prof. Ioana BETEG, Prof. Ioana-Nadia DAT

Din nou „acasă”

Anul școlar 2024-2025 a debutat cu vești bune la Colegiul Național „Octavian Goga”. Elevii din clasele Pregătitoare – VII au fost primiți într-o clădire modernă cu săli de clasă la standarde europene. La inaugurarea școlii au fost prezenți reprezentanții autorităților locale, iar din partea Inspectoratului Școlar Județean Bihor, domnii inspectori prof. Cristian Dragomir și prof. Doru Lucian Vințeler.

În cadrul unei ceremonii mai puțin formale, sute de părinți și copii au participat la tururi ghidate în noua clădire și s-au bucurat de dotările și aspectul spațiilor reabilitate.

Investițiile masive în această școală au fost posibile datorită fondurilor europene, cu scopul explicit de a crește accesul la educație, de a ridica standardele de calitate în procesul instructiv-educativ, în special pentru copiii aflați în situații vulnerabile. Acest proiect nu doar că pune accent pe calitatea educației, dar și pe asigurarea unui mediu sigur și stimulat pentru dezvoltarea fizică a elevilor, prin dotarea școlii cu o sală de sport modernă și terenuri de sport în aer liber.

Această școală nu reprezintă doar un edificiu, ci un simbol al investiției în viitorul copiilor, subliniind angajamentul autorităților locale și naționale față de educație și dezvoltare comunitară.

Prof. Ioana Nadia DAT

Laboratorul Smart – locul unde școala devine viitor

În luna martie 2025, Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita a găzduit o activitate specială: o sesiune de formare pentru 35 de cadre didactice, desfășurată în noul *Laborator Smart*, un spațiu modern, echipat cu cele mai noi tehnologii educaționale. Am susținut acest curs ce a avut ca scop familiarizarea profesorilor cu echipamentele din laboratorul inteligent, ghidându-i într-o incursiune practică în universul educației digitale moderne.

Ce înseamnă mai exact un laborator Smart? Este locul unde tehnologia și creativitatea se întâlnesc. Laboratorul este echipat cu o gamă impresionantă de tehnologii: tablă interactivă, ochelari de realitate virtuală (VR), creioane și imprimante 3D, scanner 3D, cameră de documente, kituri robotice, sistem all-in-one, echipamente pentru videoconferințe și software educațional. Toate aceste resurse oferă oportunități reale pentru transformarea lecțiilor tradiționale în experiențe captivante și relevante pentru elevii secolului XXI. Fiecare dintre participanți a avut ocazia să experimenteze direct, să interacționeze cu noile tehnologii și să descopere cum pot fi acestea folosite la clasă, pentru ca orele să devină mai captivante și mai interactive.

A fost o experiență practică și energizantă. Ne dorim ca elevii să simtă entuziasmul pe care îl aduce o lecție bine gândită, cu sprijinul tehnologiei. Acesta este viitorul educației și ne bucurăm că face parte deja din prezentul școlii noastre.

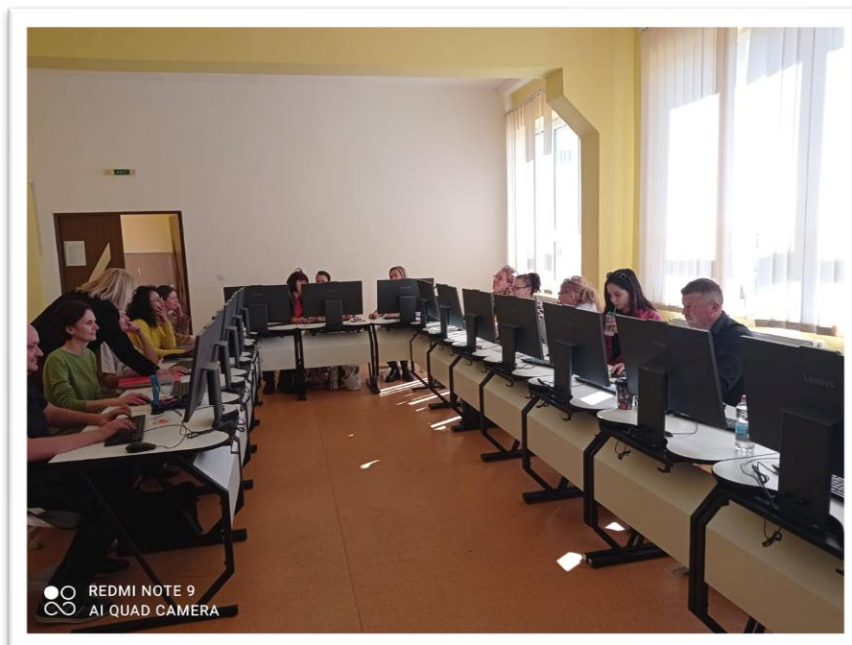
SmartLab-ul reprezintă un laborator multidisciplinar care îmbină tehnologia cu pedagogia, permițând profesorilor să transforme conceptele abstracte în experiențe tangibile. Nu doar că stimulează interesul elevilor pentru învățare, dar le dezvoltă și competențele necesare pentru meseriile viitorului.

Elevii Colegiului vor beneficia direct de rezultatele acestei formări, prin lecții mai dinamice, proiecte realizate cu ajutorul realității virtuale sau al printării 3D și printr-o abordare modernă a materiilor. Laboratorul Smart este, așadar, un loc de descoperire și inovație – un laborator nu doar pentru știință, ci și pentru imaginație.

Știați că...?

Laboratorul Smart a fost dotat prin proiectul „Dotarea cu laboratoare inteligente a unităților de învățământ secundar superior”, finanțat prin *Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR)*, componenta C15 – Educație. Prin această investiție, Colegiul Național „Octavian Goga” face un pas important spre digitalizarea educației și formarea competențelor viitorului.

prof. Zenovia CORAȘ și prof. Simona SARCA

Corul „Armonia” răspândește farmecul sărbătorilor de iarnă în inimile comunității

Dintre obiceiurile calendaristice cele mai răspândite și mai spectaculoase, cu originea în credințe și mituri străvechi, sunt de bună seamă ciclurile legate de sărbătoarea Nașterea Domnului Nostru Iisus Hristos și schimbarea anului. Crăciunul este polul în jurul căruia gravitează o multitudine de colinde, urări și tradiții specifice, care trimit spre vremuri demult apuse, dar se regăsesc, surprinzător, în contemporaneitate. În folclorul românesc, Colindatul de Crăciun este cel mai important ciclu sărbătoresc popular tradițional, cel mai bogat și colorat prilej de manifestări folclorice. Deprinderea de a colinda, de a saluta cu mare bucurie Nașterea Domnului, de a-L întâmpina cu urări, daruri, petreceri, jocuri este străveche. Colindatul este un obicei de demult. Cei dintâi colindători au fost păstorii care au venit la peștera luminată unde S-a născut Pruncul Iisus și, bucurându-se de acest semn ceresc și de glasul îngerilor, au vestit degrabă în cetatea Betleemului minunea la care au fost martori. Colindul este o neprețuită zestre spirituală, pe care o moștenim din moși, strămoși. El este sfânt, pentru că transmite un mesaj ceresc, o veste de la Dumnezeu.

În fiecare an, magia Crăciunului prinde glas prin vocile corului „Armonia” de la Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita. Cu fiecare vers cântat și fiecare melodie interpretată, acești tineri talentați reușesc să aducă bucurie și emoție în sufletele celor care îi ascultă. Coordonați cu dedicare de doamna profesoară Curtui Iacob Anca Gabriela, acest cor a devenit un adevărat simbol al unității comunității și al păstrării tradițiilor autentice.

Anul acesta, „Armonia” a cucerit din nou inimile publicului printr-un repertoriu impresionant de colinde tradiționale și melodii moderne, interpretate cu rafinament și sensibilitate. Primele acorduri au răsunat în Sala profesorală, unde elevii și-au colindat dascălii, oferindu-le un moment de neuitat, plin de recunoștință și căldură sufletească.

Însă magia colindelor nu s-a oprit aici. Elevii și-au continuat călătoria muzicală, ducând sunetul sărbătorilor în bisericile din Marghita și împrejurimi. În aceste spații sacre, vocile lor au împletit tradiția cu emoția, creând momente înălțătoare pentru toți cei prezenți. Unul dintre cele mai așteptate momente a fost deschiderea Târgului de Crăciun din Marghita, unde corul a oferit un spectacol de excepție. Într-o atmosferă feerică, între luminile strălucitoare și aroma sărbătorilor, vocile armonioase ale elevilor au transformat evenimentul într-o adevărată poveste de Crăciun. Publicul a fost vrăjit de interpretările lor, iar aplauzele au fost dovada clară a impactului pe care l-au avut asupra comunității.

În spatele fiecărui succes stă un mentor devotat, iar în cazul corului Armonia, această persoană este doamna profesoară Curtui Iacob Anca Gabriela. Prin pasiunea și răbdarea sa, reușește să inspire elevii și să le insuflă dragostea pentru muzică și tradiție. Mai mult decât atât, le oferă lecții valoroase despre colaborare, disciplină și frumusețea artei de a dăruí prin cântec.

Performanțele corului Armonia demonstrează nu doar talentul elevilor, ci și rolul esențial pe care Colegiul Național „Octavian Goga” îl joacă în promovarea culturii și valorilor autentice. Prin fiecare concert, acești tineri reușesc să ne apropie unii de alții și să ne amintească de adevăratul spirit al Crăciunului: bucuria, generozitatea și iubirea față de semenii.

A fost pentru prima dată când fiica mea, Ana, a participat la corul ARMONIA condus de doamna profesoară Curtui Iacob Anca. A fost impresionată de colindele tradiționale românești transmise din grai în grai. A conștientizat valoarea acestora prin colind. Emoționată, afirmă că va participa în continuare la activitățile desfășurate de cor și va duce tradiția mai departe. Noi, părinții, am descoperit împreună farmecul și intimitatea primitoare a bisericilor sătești, bucurându-ne alături de copiii noștri de spectacol. (Erika Floruncuț)

Am simțit o bucurie imensă să-mi văd fiica cântând alături de colegii ei în corul școlii. Munca lor, pasiunea și armonia glasurilor au creat momente magice. Erau adevărați artiști, iar emoția din glasurile lor transmitea speranță și pace. A fost mai mult decât un concert, a fost o celebrare a talentului și a spiritului de Crăciun. Este minunat să vezi cum tradițiile colindatului încă trăiesc în comunitățile din jurul orașului nostru. Fiecare biserică a avut o atmosferă unică, iar locuitorii ne-au întâmpinat cu căldură și recunoștință. Am simțit cum muzica unește oamenii, am văzut priviri pline de încântare și lacrimi de emoție. Sunt recunoscătoare doamnei profesoare de muzică, ce a făcut posibil acest eveniment. Efortul ei de a cultiva talentul copiilor și de a organiza aceste concerte înseamnă enorm, atât pentru elevi, cât și pentru comunitate. (Margareta Anța)

Felicitări tuturor elevilor și doamnei profesoare pentru munca lor extraordinară! Datorită lor, Marghita a simțit din nou farmecul inconfundabil al sărbătorilor!

Prof. Anca IACOB CURTUI, prof. Cristian BOTA

Crăciunul între miracol și tradiție

Crăciunul, cu strălucirea sa fermecătoare și atmosfera încărcată de bucurie, este mai mult decât o simplă sărbătoare, este un simbol al unității, al generozității și al speranței. Marchează nașterea lui Iisus Hristos în tradiția creștină, dar a depășit granițele religioase și a devenit un moment special peste tot în lume.

De la luminile strălucitoare care împodobesc străzile și casele, la colindele care răsună în aer, până la tradițiile pline de căldură și semnificații profunde, această sărbătoare aduce un suflu de magie și speranță, oferind tuturor ocazia de a se opri și a reflecta asupra celor mai importante aspecte ale vieții: dărnicia, prietenia și iubirea.

În cadrul proiectului școlar „Crăciunul între miracol și tradiție”, elevii clasei pregătitoare B, de la C. N. „O. Goga” au desfășurat un program artistic dedicat sărbătorii Nașterii Domnului, având un puternic impact emoțional în rândul spectatorilor prezenți.

Colindele românești sunt un memorial și o prelungire a Liturghiei și a slujbelor de Crăciun auzite în Biserică. Ele sunt „aur, smirnă și tămâie, izvorâte din inimi și purtate pe buze, ca daruri și ofrande aduse Pruncului Iisus”. Acestea sunt o punte peste veacuri pentru generații, care nu își pierde niciodată farmecul din vechime, chiar dacă se îmbină cu surpriza noului. Colindele niciodată nu au răsunat mai frumos decât din suflete calde și glasuri cristaline de copii, de aceea i-am învățat pe copii să colinde și au colindat după puterile lor, dar din tot sufletul.

Elevii și-au interpretat rolurile ca niște actori în devenire, marcând profund mesajul transmis de cele două scenete prezentate. Vestimentația copiilor, reprezentând personalități biblice: Sfânta Maria, Sfântul Iosif, cei trei crai – Gașpar, Baltazar și Melchior, Irod, preotul, îngerii, cei trei păstori, soldatul, au avut o simbolistică aparte, ducându-ne cu gândul în vremurile de demult. La finalul programului, elevii au fost răsplătiți pentru eforturile lor cu diplome și cu daruri primite de la Moș Crăciun care și-a făcut apariția cu sacul plin de bunătăți și care a adus multă bucurie, răsplătindu-i pentru efortul lor.

Aducem mulțumiri tuturor celor implicați: prof. Curtui Iacob Anca, prof. Buidoș Diana, prof. Costelaș Cristian, prof. Kindle Maria.

Prof. înv. primar, Diana Maria JURCSIK și prof. Ioan CHIȘ

O poveste de Crăciun: Serbarea Clasei Pregătitoare B

Cu emoție și zâmbete largi, elevii clasei pregătitoare B de la școala noastră, sub îndrumarea doamnei învățătoare, Jurcsik Diana Maria, au adus magia sărbătorilor de iarnă în sufletele tuturor, printr-o serbare memorabilă care a avut loc joi, 19 decembrie 2024, la Casa de Cultură din Marghita.

Decorurile, realizate cu minuțiozitate de către părinți, au transformat scena într-un tărâm de poveste: fulgi de nea, acadele, o căsuță de turtă dulce și un om de zăpadă completau atmosfera de basm. Pe scenă, un brad înalt, frumos împodobit, trona cu mândrie, având sub el cadouri care promiteau să aducă zâmbete pe chipurile celor mici. Serbarea a început cu un moment special: sosirea lui Moș Crăciun, care a adus un val de entuziasm în rândul copiilor și al publicului. După acest moment festiv, elevii au trecut la interpretarea scenetelor pregătite cu multă dăruire. Prima scenetă, „Zâna de Zăpadă cu Fulgișorii”, a adus un aer de prospețime și magie. Micii actori, costumați în alb, au interpretat cu grație rolurile lor, simbolizând puritatea iernii și bucuria copilăriei. A urmat sceneta „Nașterea Domnului Iisus Hristos”, o adevărată lecție de emoție și spiritualitate. Copiii, îmbrăcați în costume specifice, au redat cu multă sensibilitate momentul sfânt al nașterii Mântuitorului. Ultima scenetă, „Steaua”, a transmis un mesaj profund despre speranță și lumină interioară, acompaniat de colinde tradiționale interpretate de micii actori.

Pe lângă aceste momente artistice, publicul a fost încântat de prestațiile a două coruri care au adus un plus de emoție serbării: un cor în limba slovacă, condus de doamna profesoară Kindle Maria, și un cor condus de doamna profesoară Curtui Anca. Aceste interpretări de colinde au creat o atmosferă caldă și festivă. Publicul a fost captivat de prestațiile lor pline de autenticitate. La final, elevii au fost răsplătiți cu aplauze furtunoase și cadouri oferite de Moș Crăciun, în aplauzele entuziaste ale părinților, bunicilor și ale tuturor spectatorilor. Atmosfera de sărbătoare a fost întregită de un colind colectiv, în care părinții s-au alăturat micilor artiști de pe scenă, creând astfel un moment cu adevărat special.

„A fost o experiență minunată să vedem cum cei mici reușesc să ne aducă zâmbetele pe buze și să ne amintească de frumusețea Crăciunului”, mărturisește unul dintre părinți.

Serbarea s-a încheiat cu multe aplauze și zâmbete. Aceste păreri au fost împărtășite și trăite de toți cei prezenți la serbare, iar apoi redactate pentru a fi împărtășite cu toți cei care vor răsfoi paginile revistei Colegiului Național „Octavian Goga” Marghita, îndemnându-vă la cât mai multe activități constructive, recreative și de păstrare, conservare și transmitere a datinilor și a obiceiurilor noastre strămoșești.

Text semnat de părinții: Ioana TEMEȘI și Daniela PORȚAN

DemocraZICI – Ziua Internațională a Cititului Împreună

În fiecare an, în prima zi de miercuri a lunii februarie, este celebrată Ziua Internațională a Cititului Împreună (ZICI), o inițiativă menită să promoveze lectura cu voce tare și să evidențieze rolul esențial al cărților în educație și în comunitate. Acest eveniment global, lansat de organizația LitWorld în 2010, aduce împreună milioane de oameni din peste 170 de țări, uniți prin convingerea că cititul nu este doar un act individual, ci o experiență colectivă care apropie generații și formează conștiințe.

Tema acestui an a fost dedicată democrației, subliniind legătura profundă dintre lectură și dezvoltarea unei societăți informate, capabile să gândească critic. Elevii clasei a II-a D de la Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita au participat cu entuziasm la evenimentul DemocraZICI, explorând conceptele de libertate și reguli printr-o serie de activități captivante. Documentarul „Democrația pe înțelesul copiilor” le-a oferit o bază de înțelegere, iar poezia Anei Blandiana, „Face oricine ce vrea”, i-a provocat să reflecteze asupra echilibrului dintre libertate și responsabilitate. Din discuțiile purtate s-a desprins ideea că democrația nu înseamnă absența regulilor, ci existența unui cadru care asigură drepturi egale pentru toți, protejând în același timp armonia dintre oameni. Răspunsurile copiilor, pline de maturitate și logică, au demonstrat cât de important este să le oferim oportunități de a-și exprima ideile și de a înțelege valorile esențiale ale unei comunități sănătoase.

Ziua a continuat cu un moment deosebit de emoționant, când părinții au fost invitați să li se alăture copiilor, citindu-le povești. Într-o atmosferă caldă și prietenoasă, o mămică și doi tătici au transformat paginile cărților în adevărate punți de comunicare, captând atenția celor mici prin glasul lor. A fost mai mult decât o simplă activitate de lectură – a fost o experiență de apropiere și conexiune profundă. Copiii au ascultat cu ochii mari de uimire, iar părinții au redescoperit bucuria de a împărtăși magia cuvintelor.

Prin povești, copiii învață despre curaj, prietenie, empatie și dreptate – aceleași valori care stau la baza unei societăți democratice. Cititul împreună nu doar că le dezvoltă imaginația și dragostea pentru cărți, dar îi ajută să devină cetățeni informați, capabili să analizeze lumea din jurul lor. Așa cum democrația se construiește prin dialog și învățare continuă, tot astfel cititul creează punți între generații, modelând viitorul prin puterea poveștilor.

prof. Loredana BRAIA

Ziua Pământului – o lecție despre grijă și iubire pentru natură

Pentru noi, elevii claselor pregătitoare C și D, coordonați cu drag de doamnele învățătoare Illeș Gabriela și Molnar Ramona Maria, *Ziua Pământului* este mai mult decât o simplă sărbătoare – este o ocazie de a învăța cum să devenim adevărați prieteni ai naturii. Sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, am înțeles cât de important este să protejăm mediul înconjurător pentru a asigura un viitor sănătos și echilibrat pentru toți.

Cu ocazia Zilei Mondiale a Pământului, am desfășurat o serie de activități educative și creative: am vizionat prezentări PowerPoint și materiale video tematice, am discutat despre impactul acțiunilor noastre asupra mediului, iar apoi ne-am exprimat ideile și emoțiile prin desene, planșe, colaje și machete originale. Toate aceste creații au fost reunite într-o expoziție artistică plină de culoare și imaginație, care a reflectat grija și respectul nostru față de natură.

A fost o zi plină de entuziasm, veselie și învățare prin joc și creativitate.

Salvează Pământul, salvează viața!

Prof. învă. primar Gabriela ILLEȘ și Ramona Maria MOLNAR

Sărbătoarea creștină a „Floriilor” aduce bucurie în sufletul copiilor

Duminica Floriilor a fost prilej de sărbătoare și emoție pentru numeroși elevi ai școlii noastre care au participat, alături de părinți și bunici, la Sfânta Liturghie și la programul religios-artistic în cadrul parteneriatului „Biserica și Școala”, desfășurat în biserica Parohiei Ortodoxe Marghita II.

Vocile cristaline ale „îngerășilor” din clasele primare de la Colegiul Național „Octavian Goga” au răsunat duminică, 13.04.2025, în biserica cu hramul Sf. Cuvioasă Parascheva din Marghita. Prin pricesnele intonate, micii creștini au vestit credincioșilor din comunitate bucuria *Intrării Mântuitorului Iisus Hristos în Ierusalim*.

Corul de elevi a fost pregătit și dirijat de către doamnele înv. Bențe Ioana, Molnar Maria, Pustai Nicoleta, Șandor Corina și dir.adj. Cozma Elisabeta.

La finalul programului, pe lângă aplauzele binemeritate, copilașii au fost evidențiați și răsplătiți prin slujitorii bisericii, protopop pr. Călin Gheorghe Cotrău și dir.pr.prof. Ioan Bogdan Pop cu diplome de apreciere, cu ramuri sfințite împodobite cu tricolor și, nu în ultimul rând, cu preferatele dulciuri.

Acest eveniment a reunit atât generațiile și tradițiile sfinte, cât și bucuria primăverii într-o zi de mare sărbătoare.

Dir. pr. prof. Ioan Bogdan POP, dir. adj. Elisabeta Teofilia COZMA

Tradiții și obiceiuri de Paște

Cea mai mare, mai sfântă sărbătoare de pretutindeni, e Paștele. În cadrul proiectului *Tradiții și obiceiuri de Paște*, derulat în perioada 14 aprilie–18 aprilie 2025, elevii claselor Pregătitoare C și D de la Colegiul Național „Octavian Goga”, sub îndrumarea învățătoarelor Illeș Gabriela și Molnar Ramona Maria, și-au propus să marcheze această sfântă sărbătoare printr-o serie de activități specifice perioadei magice în care ne aflăm. Copilașii au vopsit și au decorat ouă de Paște, au realizat planșe și desene alături de prietenii lor, elevii clasei a V-a C, cu multă energie pozitivă, îmbinând cât mai armonios utilul cu plăcutul și utilizând toate formele de activitate: jocul, învățarea, munca și creația. Aceste activități au fost deosebit de creative, au avut mult succes și au pus zâmbete pe chipurile tuturor elevilor participanți.

Prof. înv. primar Gabriela ILLEȘ și Ramona Maria MOLNAR

Suntem diferiți, dar la fel: Elevii Colegiului Național „Octavian Goga” Marghita învăță despre bolile rare și incluziunea socială

Ziua Internațională a Bolilor Rare reprezintă o ocazie importantă de a aduce în prim-plan realitățile și provocările persoanelor diagnosticate cu afecțiuni neobișnuite. Această zi are rolul de a sensibiliza opinia publică, de a stimula cercetarea și de a îmbunătăți accesul la tratamente specializate. Prin evenimente, campanii

de informare și activități de advocacy, comunitățile, organizațiile de pacienți și profesioniștii din domeniul sănătății colaborează pentru a crea o societate mai incluzivă și empatică. Este un moment de celebrare a curajului și rezilienței celor care trăiesc cu boli rare, dar și un apel la acțiune pentru a transforma provocările în oportunități de sprijin și inovație.

În spiritul acestei zile de conștientizare și angajament pentru o societate incluzivă, colegiul nostru a transpus aceste valori la nivel local, prin derularea proiectului „Suntem diferiți, dar la fel: Să înțelegem dizabilitățile și bolile rare”.

Activitățile derulate în cadrul proiectului au oferit elevilor ocazia să descopere mai multe despre provocările cu care se confruntă persoanele diagnosticate cu boli rare și despre importanța empatiei și solidarității.

Evenimentul a reunit specialiști din diverse domenii, printre care psihologi, fizioterapeuți și medici geneticieni, de la Centrul Pilot de Referință pentru Boli Rare – NoRo, Zalău, Centrul regional de genetică medicală Oradea și Asociația “We Can Learn”, Marghita, care au susținut prezentări interactive despre bolile rare, metodele de diagnosticare și impactul acestora asupra vieții cotidiene.

Printre momentele importante ale zilei s-au numărat: **Atelierul de empatie** – elevii au fost provocați să experimenteze limitările cauzate de diverse dizabilități prin exerciții practice; **Discuții cu specialiști** – psihologi, medici și fizioterapeuți au explicat cum pot fi sprijinite persoanele cu dizabilități în viața de zi cu zi; **Concurs de eseuri** – în care elevii și-au exprimat

gândurile și ideile despre ce înseamnă să trăiești cu o boală rară. Activitățile realizate în cadrul proiectului reprezintă un pas important spre construirea unei comunități școlare mai incluzive și mai deschise spre diversitate. Pe viitor, școala noastră își propune să continue astfel de inițiative, aducând în atenția elevilor subiecte esențiale pentru dezvoltarea unei societăți echitabile.

Mulțumim tuturor celor implicați: elevi, profesori, specialiști, parteneri și părinți, pentru contribuția la succesul acestui proiect! Împreună, putem construi o lume mai empatică și mai unită!

Prof. Loredana BRAIA

Uneori, și copiii au aripi de fluturi

În fiecare an, ultima zi din februarie le oferă elevilor din clasa a II-a D de la Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita un nou prilej de a vorbi despre bunătate, empatie și solidaritate. Este Ziua Bolilor Rare, iar ei au în clasă un coleg diagnosticat cu sindromul Beckwith-Wiedemann, o afecțiune foarte rară. Așadar, se străduiesc să demonstreze aceste valori în viața lor de zi cu zi la școală. Anul acesta și-au sărbătorit colegul printr-o serie de activități prin care și-au reconfirmat aprecierea, susținerea și afecțiunea.

Activitățile au avut ca punct de plecare cartea Ioanei Chicet-Macoveiciuc, *Băiețelul cu aripă de fluture*, în care personajul principal, un băiețel pe nume David, s-a născut diferit, cu o aripă de fluture în loc de mână. Este o poveste despre iubire, acceptare și prietenie, dedicată tuturor „puilor luptători”, așa cum îi numește autoarea. Coincidența minunată și surprinzătoare pentru copii a fost că și colegul lor sărbătorit astăzi se numește tot David, iar simbolul sindromului său este chiar fluturele.

Plini de entuziasm, copiii și-au confecționat coronițe decorate cu fluturași, pe care le-au colorat în nuanțele bolilor rare. Au realizat fluturi din macaroane pictate în galben și verde, culorile specifice sindromului Beckwith-Wiedemann. Pe fâșii de hârtie au scris mesaje și cuvinte pozitive pe care le-ar adresa unui copil afectat de o boală rară sau de o dizabilitate. Aceste mesaje au fost împletite într-un colier al prieteniei și bunătații, pe care i l-au dăruit colegului lor. De asemenea, și-au pictat palmele în culorile bolilor rare, pentru că au învățat cât de mult valorează o mână întinsă cu bunătate.

Davidul nostru special a plecat acasă cu un colier la gât, cu o cârtică sub braț – parcă scrisă special pentru el –, cu o coroniță de fluturi pe cap, un zâmbet larg pe față, steluțe în ochi și inimioara plină de bucurie.

„Oameni speciali suntem cu toții, într-un fel sau în mai multe feluri. Uite, de exemplu, unii oameni sunt timizi. Alții râd prea tare. Unii se tem de păianjeni, iar alții au părul prea blond. Cu toții avem ciudățeniile noastre. Ce ne face la fel este că toți avem nevoie să fim iubiți nu în ciuda ciudățeniei noastre, ci fix pentru ea.” (Ioana Chicet-Macoveiciuc)

Prof. Loredana BRAIA

Euforia: un spectacol-confesiune despre dependență

Moto: „Nu e atât de grav... Oricând mă pot opri...”

Școala nu ar trebui să fie doar o instituție care se axează pe învățare și disciplină. O școală adevărată ar trebui să fie un mediu la fel de cald și accesibil precum un cămin, un loc în care nu numai că descoperi informații noi, dar te și descoperi pe tine însuși. O școală bună îți evidențiază calitățile, și nu defectele, punctele tari, și nu cele slabe. O școală bună te ajută să te dezvolți pe mai multe planuri: cognitiv, emoțional și social. O școală bună formează oameni empatici, oameni capabili, oameni care știu ce înseamnă a fi om, nu formează genii, roboți care știu tot ce e de știut despre viață, dar nu știu cum să o trăiască. A te informa despre aspectele mai puțin plăcute ale vieții, lucruri despre care mulți părinți nici nu știu cum să vorbească cu copiii lor, este o funcție pe care o școală bună ar trebui, într-o oarecare măsură, să o îndeplinească. Cum altfel ai putea să faci acest lucru fără oameni creativi, oameni empatici, care pun tot ceea ce au ei mai bun în proiectele lor?

Despre un astfel de proiect vrem să scriem în rândurile ce urmează, fiindcă suntem conștienți de cât de binevenit și util este acest gen de activități pentru elevii școlii noastre.

În data de 14 noiembrie 2024, școala noastră a avut onoarea de a fi vizitată de actorii orădeni de la Asociația Culturală Teatrul „DeLear”. Reprezentația lor a avut scopul de a ne deschide ochii cu privire la dependență și cât de mult aceasta îi afectează pe tinerii de azi. Spectacolul „Euforia” are ca temă consumul de droguri și este inspirat din experiențe reale ale consumatorilor și aparținătorilor acestora. Este un proiect susținut de Rotary Art Nouveau Oradea și are ca scop conștientizarea tuturor tinerilor despre pericolele consumului de droguri.

Spectacolul inspirat din fapte reale a avut ca spectatori liceeni care, pe măsură ce cresc, descoperă că știu din ce în ce mai puține despre viață. În această reprezentație nu numai că oamenii au vorbit despre ce li s-a întâmplat unor persoane reale, ba din contră, ei, fiind actori, au intrat în pielea oamenilor care au trecut prin aceste experiențe imposibil de imaginat, și le-au relatat povestea ca și cum ar fi fost a lor.

Cuvintele nu ar fi fost îndeajuns de puternice pentru a atinge sufletul publicului, așa că aceștia, prin actorie, au adus emoție prezentării, transformând astfel niște simple cuvinte în sentimente atât de intense, atât de reale, încât nu ai fi avut cum să nu le trăiești chiar acolo, în propriul tău scaun. Din simpli spectatori, am ajuns să fim atât de atașați, atât de îngrijorați pentru acei oameni, încât am uitat în totalitate că acele persoane interpretează un rol și nu sunt ei cei care au trecut prin acele experiențe dureroase.

La începutul spectacolului-confesiune, cei cinci artiști erau așezați în locuri oarecare, printre auditori, pentru a arăta că dependența, blestemul mascat în binecuvântare, este ceva ce se poate întâmpla oricui. Dependența este ca o spirală: odată ce ai intrat în ea, poți merge doar spre interior. Aceștia au interpretat poveștile din mai multe perspective, atât a persoanei care se confruntă cu dependența, cât și a aparținătorilor. Trei dintre relatări au fost chiar interconectate, demonstrând astfel că protagonistul unei povești poate, la fel de ușor, să fie antagonistul alteia.

La un moment dat, unul dintre actori a spus, referindu-se atât la el, cât și la un prieten de-al lui **„Știi cum se spune: Fericirea nu poate fi cumpărată? Ei bine, noi am crezut că puteam să ne-o cumpărăm. Era doar 20 de lei”**. Aceste cuvinte m-au făcut să mă gândesc la faptul că fericirea e din ce în ce mai puțin prezentă în societatea de astăzi. Ea nu este numai rară, ci și efemeră. Odată ce dispăre, în loc să căutăm o altă sursă de bucurie, noi o căutăm pe cea anterioară în zadar. Când o ușa se închide, se deschide un geam, dar, de cele mai multe ori, ne uităm atât de mult la ușa închisă încât nici nu simțim aerul curat care a pătruns în casă.

Cred că la fel au procedat și ei. Odată ce au găsit fericire prin intermediul consumului de droguri, s-au oprit din a căuta-o altundeva. Și de ce ar face-o, dacă au găsit deja una care funcționează atât de bine? Așa cum au subliniat și actorii de atâtea ori, „dependența nu se vindecă”, ea este o luptă pe care o porți în fiecare zi, așa că, gândește-te: chiar merită o perioadă scurtă de euforie la prețul unei vieți trăite doar pe jumătate?

Pentru noi, spectacolul „Euforia” a fost un spectacol care ne-a pus pe gânduri și ne-a arătat cât de aproape poate fi pericolul dependenței, chiar și atunci când crezi că nu te afectează. Am înțeles că totul poate începe de la o simplă curiozitate sau din dorința de a evada dintr-o realitate dificilă.

Una dintre replicile care ne-a impresionat cel mai mult a fost: „Ajunsesem să fumăm atât de mult... Maaamă! Fumam tot!”. Aceasta exprimă disperarea unei fete care a ajuns să caute refugiul în droguri, din cauza unei familii care nu o înțelegea. Este tragic să vezi cât de repede poate un adolescent vulnerabil să cadă în prăpastia dependenței, doar pentru a umple un gol emoțional. **Cred că, în loc să-i judecăm pe cei care cad în capcana dependenței, ar trebui să ne întrebăm ce putem face noi pentru a-i sprijini.** Cum ar fi dacă am crea un mediu în care tinerii să se simtă ascultați și înțeleși? Poate că, astfel, am putea preveni asemenea realități dureroase.

În concluzie, „Euforia” ne-a făcut să înțelegem că dependența nu este doar o problemă medicală sau socială, ci una profund personală, care poate afecta pe oricine. **Soluția începe cu noi**, cu deschiderea de a vorbi despre aceste subiecte și de a-i asculta pe cei din jurul nostru. Această piesă ne-a schimbat perspectiva asupra vieții și ne-a făcut să realizăm cât de important este să nu rămânem indiferenți.

Arabela Silaghi și Erik Adam, clasa a XI-a A

Voi sunteți mulțumiți?

Sunteți recunoscători pentru ceea ce aveți în viața voastră chiar acum? Și dacă da, când v-ați oprit ultima dată pentru câteva momente, ca să vă cufundați în gândurile voastre și să spuneți din toată inima voastră: „Mulțumesc!”, „Sunt recunoscător pentru ceea ce sunt și pentru tot ceea ce am”? Poate că nu știm încă să practicăm astfel de exerciții de *mindfulness*, însă, cu siguranță, le înțelegem valoarea și învățăm să le aducem tot mai des în viețile noastre. Acesta a fost și gândul cu care am inițiat și organizat activitatea „Ziua Recunoștinței” la nivel de clasă, în noiembrie 2024.

Recunoștința este un sentiment profund, pozitiv, pe care îl simțim față de o persoană, o experiență sau chiar față de viață în sine. Este o emoție care, de multe ori, ne învăluie în tăcere, fără să știm cum s-o exprimăm mai bine decât printr-un simplu „mulțumesc”. Și, din păcate, de multe ori, uităm repede darul sau gestul care ne-a fost oferit, luând totul ca pe ceva firesc.

Tocmai de aceea, este important ca noi, elevii, să învățăm nu doar formule și concepte logice sau cognitive, ci și să ne dezvoltăm partea emoțională. Avem nevoie să învățăm cum să fim prezenți, conștienți și empatici. Tehnicile de *mindfulness*, exercițiile de introspecție și dialogurile sincere ne ajută să ne conectăm cu propriile emoții și cu cei din jur.

De multe ori nu realizăm cât de binecuvântați suntem și luăm lucrurile „de-a gata”. Fie că este vorba despre familie, prieteni, sănătate sau micile bucurii ale vieții, toate merită să fie apreciate. Alături de doamna dirigintă, prof. Manuela Bârza, am organizat un proiect special dedicat Zilei Recunoștinței. În cadrul acestei activități, noi, elevii, am avut ocazia să vorbim deschis despre lucrurile pentru care suntem recunoscători. Am învățat cum să ne exprimăm sentimentele, să le dăm glas și să le oferim sens. A fost un exercițiu sincer, plin de emoție, care ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine – atât pe noi înșine, cât și unii pe alții. Proiectul a fost o experiență deosebită, prin care am descoperit cât de multe lucruri din viața noastră merită apreciate. Fie că era vorba despre familie, prieteni, sănătate sau chiar oportunitățile de a învăța și a crește, fiecare dintre noi a reușit să reflecteze asupra aspectelor pozitive din viața sa. Exprimarea recunoștinței nu a fost doar un exercițiu de vorbit în fața clasei, ci și o cale de a ne conecta mai profund unii cu alții, împărtășind momente de sinceritate și căldură sufletească.

Recunoștința
nu este doar un cuvânt.
Este o **stare de spirit**,
o alegere conștientă
de a vedea **partea frumoasă** a vieții
și de a o onora.

În cadrul activității, am folosit diverse tehnici de *mindfulness* care ne-au ajutat să ne concentrăm asupra prezentului și să fim conștienți de emoțiile noastre. Am învățat, astfel, că recunoștința nu este doar o reacție de moment, ci un mod de a ne schimba perspectiva asupra vieții. Fiecare „mulțumesc” exprimat a contribuit la crearea unei atmosfere pozitive în clasă și ne-a făcut să ne simțim mai apropiați și mai conectați unii cu ceilalți.

Am început prin a pregăti o masă festivă, unde fiecare și-a arătat talentul culinar prin diverse preparate delicioase: crispy de pui, cinnamon rolls, mac and cheese, brownies, chec, prăjituri și multe alte bunătăți. Masa a fost un real succes, iar toate bucatele s-au evaporat într-o clipită. A urmat o serie de activități care au implicat multă comunicare, prin care ne-am cunoscut mai bine, ne-am apropiat unii de alții și, bineînțeles, ne-am distrat din plin – totul prin joc. Fiecare a mărturisit lucrurile pentru care este recunoscător, iar atmosfera a devenit una caldă, emoționantă și plină de sinceritate.

Ne-am pus la încercare și latura artistică, interpretând scenete în care am jucat roluri complet opuse personalității noastre. Pentru unii a fost o adevărată provocare, iar pentru alții, o joacă. Indiferent de dificultate, scenetele au adus râsete, voie bună și o stare generală de entuziasm. După aceste momente emoționante, atmosfera s-a transformat într-una plină de energie și umor. Fiecare a ales activitatea care i-a făcut cea mai mare plăcere. O parte dintre noi am pictat dobleci din polistiren, exprimându-ne creativitatea în cele mai originale moduri, în timp ce alții au participat la diverse jocuri de echipă. Am râs, am colaborat, ne-am bucurat unii de alții și am promovat fair-play-ul și spiritul de echipă.

La finalul activității, am realizat cât de important este să practicăm recunoștința zilnic, nu doar la ocazii speciale. Această experiență ne-a învățat că fiecare gest de apreciere ne poate aduce mai multă fericire și pace interioară. Mulțumită proiectului organizat alături de doamna dirigintă Manuela Bârza, am descoperit că recunoștința ne ajută să vedem lumea cu alți ochi și să apreciem mai profund ceea ce avem.

În concluzie, Ziua Recunoștinței a fost sărbătorită cum se cuvine: cu mâncare delicioasă, activități variate, zâmbete, voie bună și, mai presus de toate, recunoștință pentru că facem parte dintr-o clasă atât de unită. Cu siguranță, acest eveniment va rămâne o amintire dragă în sufletele noastre.

Micii pietoni de la Goga, parteneri cu „Școala Siguranței Tedi”

Ziua de 28 aprilie 2025 a fost o zi deosebită pentru școala noastră, Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita fiind gazda celor trei reprezentanți ai Poliției rutiere a Municipiului Oradea, inspector Raluca Gherman, agenții Răzvan Chebeleu și Anca Tuduce. Aceștia au condus în mod profesional activitățile de educație rutieră, punând la dispoziția elevilor din clasele I, un „covor-orășel în miniatură”, dotat cu tot ceea ce întâlnesc copiii în viața de zi cu zi: de la străzi, trotuare, intersecții, indicatoare rutiere și până la treceri pentru pietoni „zebre” și semafoare.

Activitatea face parte din Proiectul Național „Școala Siguranței Tedi”, o inițiativă educațională care urmărește să-i învețe pe elevii de clasa I cum să fie în siguranță acasă, la școală și pe drum. Prin metode interactive și materiale adaptate vârstei copiilor, proiectul promovează comportamente responsabile și dezvoltă abilități esențiale pentru prevenirea accidentelor. Implicarea elevilor în acest proiect contribuie la formarea unei atitudini proactive față de siguranță, sprijinind totodată colaborarea între școală, familie și comunitate. Educația rutieră trebuie implementată în educația școlarilor în scopul dezvoltării la copii a capacităților de înțelegere, de formare a unor deprinderi practice și a unor abilități specifice percepției traficului rutier, a simțurilor orientării și concentrării, a capacității de a lua repede decizii corecte. În ceea ce privește învățarea normelor de circulație, este cunoscut faptul că numai prin educație și exercițiu pot fi asimilate cunoștințe largi, complexe și precise, iar copiii își dezvoltă deprinderea de a gândi și acționa corespunzător în acea situație rutieră în care pot să ajungă la un moment dat să fie implicați.

Pe parcursul acestui an școlar, toți elevii claselor I au participat la lecțiile propuse de Școala Siguranței Tedi. Prin aceste lecții, am învățat - pe rând și împreună - regulile de comportament ca pieton, biciclist, pasager în mașină și, bineînțeles, elev în drumul nostru de acasă spre școală și la locurile de joacă. În încheiere, nimic nu poate fi mai grăitor decât niște imagini care exprimă faptul că suntem micii pietoni responsabili pe care societatea se va baza mâine, când noi vom fi mari!

*Cu adâncă prețuire pentru cei mici,
învățătoarele claselor I ale Colegiului Național
„Octavian Goga” Marghita:
Gergely Mihaiela, Talpoș Delia,
Pustai Nicoleta și înv. Chiorean Viorel*

O zi de neuitat!

Săptămâna Verde a debutat pentru clasele a II-a B și a II-a C cu o excursie mult îndrăgită de copii. Unul dintre beneficiile excursiilor școlare este acela de a oferi elevilor ocazia de a învăța prin experiență directă. Am petrecut o zi de neuitat într-un loc de vis, „Povești scrise de cai”, din localitatea Săcădat. Aici, copiii au avut ocazia de a interacționa cu mediul, au hrănit animalele și au văzut cum sunt îngrijite în mod real. Pe lângă toate experiențele pe care le-au trăit alături de animale, n-au lipsit jocurile și întrecerile sportive, un adevărat *Survivor* de Săcădat. Momentul dulce a fost punctul forte: înghețata și bezele la focul de tabără.

În concluzie, excursia joacă un rol crucial în viața școlarului, oferindu-i oportunități unice de învățare, dezvoltare, creștere personală.

Prof. învă. primar Alexandra Daniela BORZ și prof. învă. primar Mirela LIȚ - DEMIAN

Lupii Sanitari & Vulturii Isteți

Excursia clasei a IV-a A la Șuncuiș – Săptămâna Verde

Excursiile au un rol important în viața școlarilor, contribuind la dezvoltarea personală și culturală. Excursiile ne permit să ieșim din rutina zilnică și să ne relaxăm, îmbunătățind astfel starea noastră mentală și fizică. Contactul direct cu natura ne ajută să apreciem și mai mult frumusețea mediului înconjurător. Excursiile ne oferă și oportunități de socializare, consolidând relațiile de prietenie. Așadar, nu e de mirare că am ales o excursie pentru a marca împreună finalul Ciclului primar. Iar locul... nu mai necesită nicio prezentare: Șuncuiș, pe defileul Crișului Repede.

Ca să îmbinăm armonios și activitățile specifice, am decis să organizăm excursia în săptămâna Școala Verde. Iată-ne, așadar, porniți nu doar pe drumuri de munte, ci și pe drumuri ale cunoașterii: cunoaștem locuri noi, cunoaștem natura, dar mai ales, întărim legăturile dintre noi.

Și, cum închegăm cel mai bine relațiile și activăm spiritul de echipă, dacă nu prin competiții? Am creat două echipe: LUPII SANITARI & VULTURII ISTEȚI.

„Încă din clasa a II-a, de când doamna învățătoare ne-a propus această excursie, am fost fascinat și nerăbdător. Iată că momentul mult așteptat a sosit. Clasa a IV-a, Școala verde, o dimineață de miercuri mult dorită. Așteptarea microbuzului a fost o atmosferă plină de chiotele noastre, bagaje, dar mai ales, emoțiile părinților. Odată ajunși acolo, doamna învățătoare ne-a spus unde sunt camerele. Ajunși în camere, am început să ne despachetăm. Prima drumeție a fost pe malul Crișului Repede. Drumeția a fost magnifică, deoarece am trecut peste un pod suspendat care m-a făcut să simt emoția dar în același timp eram și entuziasmat de o asemenea construcție. Ajunși la cazare și fiind prima noapte când am evadat de acasă, am profitat cu toții și ne-am distrat de minune jucându-ne, povestind unii cu alții.

Zorii celei de a doua zile ne-au trezit ca un fulger. Înviorarea ne-a pregătit de o nouă zi. Am pornit spre Peștera Vadu Crișului. Acolo am văzut un loc mirific săpat în munte. Am identificat stalactite, stalagmite, roci și pereți de calcar, liliaci, perete cu sare, un mic râu, multă umiditate, dar și elemente introduse de om: iluminat artificial, scări, balustrade și galerii subterane.

A urmat seara plină de distracție și voie bună. Am dansat, am cântat karaoke, iar doamna ne-a pregătit o super ștafetă: Lupii sanitari și Vulturii isteți. La final, cu toții am ieșit învingători. Au fost cele mai frumoase trei zile din viața mea de școlar. Aș repeta experiența la nesfârșit, dar de anul viitor doamna va fi la alți pitici din clasa pregătitoare.” (CAPOTA MATEI)

„Seara am avut parte de o serie de jocuri unde a avut un rol important spiritul de echipă. (...) A sosit ultima zi. Cu toții ne doream ca această aventură să nu se termine. Recomand tuturor să meargă într-o excursie, mai ales cu clasa. Abia aștept să merg în următoarea excursie!” (BENȚE IULIANA)

„Această excursie a fost caracterizată de: aventuri, spirit de grup, momente unice, jocuri și cântece, râsete și priviri armonioase. Deși zona îmi este cunoscută, spiritul clasei mele, împreună cu prețioasa mea învățătoare, m-au provocat să văd dincolo de peisaj, trăind momentele petrecute acolo intens și bucurându-mă de fiecare activitate, descoperind liniștea și pacea din familia clasei mele, a IV-a A. Personal, în această tabără, mi-a plăcut cel mai mult seara de karaoke, deoarece am avut oportunitatea să socializăm prin versuri, armonie și cântec, exprimându-ne creativitatea prin interpretarea ritmului. Chiar dacă vremea a fost deprimantă, asta nu ne-a împiedicat să ne aventurăm cu pasiune în explorarea zonei. Am petrecut un timp de calitate, împreună am scris istoria clasei a IV-a A, și pentru asta le suntem recunoscători doamnei învățătoare și părinților. În jurnalul sufletului nostru de elev, pe o filă colorată va sta scrisă această aventură, având ca titlu *Sfârșitul primului capitol ca elev*, coordonat de un lider desăvârșit.” (ARDELEAN ELIAS)

La întoarcere, cu gândul la minunata excursie, dar și la Evaluarea Națională de clasa a IV-a, elevii: Bușe Maria, Albu Rania, Tinghili Elena, Varga Mihai, Fodor Selena, Muca Aida, Pal Eduard, Pop Iasmina, Furău Denis, Bichiș Cateleya, Lazăr Cristian și Șandor Giulia au realizat câte un text în care și-au exprimat opinia despre excursie.

Excursiile cu clasa rămân printre cele mai dragi amintiri ale copilăriei. Ele ne unesc, ne formează și transformă fiecare zâmbet și pas în aventură, în lecții de viață și prietenie.

Primăvară catalană – o poveste despre prietenie, descoperire și Barcelona

În zorii zilei de 6 mai, emoția era vizibilă pe chipurile tuturor: elevii din clasele 9A, 9C, 9D, 10A, 10B, 11A, 11D și 12B porneau într-o aventură mult așteptată. Ne-am urcat în autocar cu bagajele pregătite și inimile pline de nerăbdare. Destinația: Barcelona – un oraș visat de mulți dintre noi. Până acolo însă, ne așteptau zborul de la Budapesta la Girona și o cazare primitoare în Malgrat de Mar, o stațiune plină de farmec la malul Mării Mediterane.

Prima zi în Spania a fost ca un vis. Am pornit spre inima Barcelonei, unde am făcut un prim popas în fața impunătoarei Sagrada Família. Deși am admirat-o doar din exterior, am fost cu toții fascinați de detaliile arhitecturale și de povestea neterminată a catedralei. A urmat o plimbare pe jos spre coloratul și ludicul Parc Güell, unde ne-am bucurat de o oră de relaxare în mijlocul artei lui Gaudí. După prânz, ne-am îndreptat către un loc legendar: Camp Nou, unde am vizitat muzeul și am simțit pulsul fotbalului catalan. Spre seară, oboșiți, dar fericiți, ne-am întors cu trenul în Malgrat, unde, după cină, ne-am plimbat prin oraș și am descoperit farmecul lui nocturn.

Ziua a doua a fost una plină de energie și voie bună. În Barcelona am început cu vizita la impresionantul Acvariu, apoi ne-am plimbat pe La Rambla, am urcat cu gondola deasupra orașului, iar în final ne-am relaxat pe plajă și în port. Întorși în Malgrat, ne-am bucurat de activități sportive pe plajă – volei, fotbal și jocuri de echipă – iar seara, am încheiat ziua cu o plimbare lungă de 6 km, în care râsetele și poveștile s-au împletit cu briza mării.

În a treia zi, am explorat din nou Barcelona: am pășit în lumea artei contemporane în muzeul Moco, ne-am fotografiat sub Arcul de Triumf și am cutreierat orașul la pas, descoperind colțuri boeme, străzi pline de viață și clădiri istorice. După-amiaza, în Malgrat, ne-am reunit pentru jocuri pe plajă, plimbări pe faleză și momente de tihnă împărtășite între prieteni.

În ultima zi, pe 10 mai, am vizitat liniștitul și elegantul oraș Girona, cu aerul său medieval și străzile pietruite care ne-au îndemnat la fotografii și visare.

A urmat zborul de seară spre Budapesta, unde am avut parte de un moment special: în aeroport, câțiva dintre elevii noștri au interpretat piese la pian, stârnind aplauze și admirație din partea celor prezenți. Drumul spre casă cu autocarul a fost liniștit, plin de amintiri și zâmbete împărtășite în șoaptă.

Această excursie nu a fost doar o călătorie turistică. A fost o lecție de viață, de adaptare, de comunicare și de deschidere către lume. Elevii au legat prietenii, au descoperit cultura spaniolă și au trăit împreună momente care vor rămâne vii în sufletele lor.

Barcelona ne-a primit cu brațele deschise, iar noi ne-am întors acasă mai bogați în amintiri, în zâmbete și în curajul de a explora lumea.

Hasta pronto, Barcelona!

Prof. Florentina TURC

Perseverență și viteză – Povestea unui campion în devenire

În fiecare generație, există elevi care se remarcă prin talent, ambiție și muncă asiduă. Anul acesta, școala noastră se mândrește cu un astfel de exemplu: **Andrei Varga**, elev dedicat și pasionat, care a reușit să cucerească **titlul de campion județean la atletism** și să obțină un meritoriu loc 21 la etapa națională.

Andrei este elev în clasa a X-a D, la profil uman, și se distinge nu doar prin rezultatele sale sportive, ci și prin calitățile umane deosebite. Este un tânăr empatic, muncitor, modest și mereu dornic să se implice în activitățile școlare și extracurriculare.

Performanța sa nu este deloc întâmplătoare. Zilnic, după orele de curs, Andrei și-a dedicat timpul antrenamentelor, înfruntând cu hotărâre fiecare provocare. Sprijinit de familia sa, de colegi și, mai ales, de profesorul său îndrumător, Turc Marius, Andrei a demonstrat că, prin disciplină și pasiune, se pot obține rezultate remarcabile.

Competiția națională la care a participat în acest an școlar a reunit cei mai buni atleți din țară, iar locul 13 ocupat de Andrei este o realizare importantă, care confirmă talentul și potențialul său de viitor campion.

Felicitări, Andrei, pentru rezultatele obținute și pentru modul în care ne-ai reprezentat! Ne bucurăm să avem printre noi un model de voință, determinare și excelență.

Îți transmitem mult succes în toate competițiile viitoare și îți dorim să-ți păstrezi mereu pasiunea și perseverența care te definesc. Continuă să muncești cu aceeași seriozitate și curaj, pentru că ești dovada vie că ambiția și caracterul frumos duc departe.

Andrei poate fi un exemplu pentru noi toți, un model de urmat atât pe teren, cât și în viața de zi cu zi.

Bronz Județean pentru Echipa de Fotbal U18

Efortul, pasiunea și spiritul de echipă au dat din nou roade! Echipa de fotbal a liceului nostru, categoria U18, a urcat pe podium la etapa județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar (ONSS), obținând locul III.

Competiția a reunit cele mai bune echipe din județ, iar meciurile au fost intense, fiecare etapă reprezentând o provocare în sine. Elevii noștri au dovedit nu doar calități sportive deosebite, ci și o atitudine exemplară, reprezentând școala cu onoare și determinare.

Echipa noastră a fost formată din elevii: Turc Luca Ciprian (căpitan), Marina Eduard Mario, Albu Răzvan Ștefan, Bolojan Horațiu, Cozma Bogdan Ștefan, Nuțaș Adrian Gabriel, Kovacs Norbert, Sabo Iosua, Miron David Ovidiu, Zaharia Denis, Ardelean Aurel.

Ca antrenor al echipei, vreau să felicit toți băieții pentru implicare și spiritul de echipă arătat la fiecare meci. A fost o competiție solicitantă, dar sunt mândru de efortul depus de fiecare jucător.

Această performanță nu este doar o medalie, ci și o dovadă că munca susținută și perseverența conduc spre succes. Îi felicit pe toți componenții echipei și le doresc mult succes în competițiile viitoare!

Prof. Marius TURC

Debut promițător pentru echipa de fotbal fete U16 a Colegiului Național „Octavian Goga” Marghita

În luna octombrie 2024, la inițiativa profesorului de educație fizică și sport Haindel Alin Emanuel, s-a format, în premieră, echipa de fotbal feminin U16 a Colegiului Național „Octavian Goga” din Marghita. Cu perseverență, entuziasm și dorință de afirmare, fetele s-au antrenat constant, dând dovadă de seriozitate și spirit de echipă.

Pe data de 25 martie 2025, echipa noastră a participat la etapa județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar – Cupa ING, categoria U16, obținând un frumos și meritoriu loc II. Este un rezultat care încununează munca depusă și care deschide un drum promițător pentru sportul feminin în școala noastră.

Din echipă au făcut parte următoarele eleve:

CRISTEA MIRELA-IOANA-FLORINA – clasa a IX-a A, MAL OTILIA LIDIA – clasa a IX-a A, VLAIC BÎTU DELIA ANDREA – clasa a IX-a A, FAZAKAS ANDREA-SZILVIA – clasa a IX-a B, HODOROG DARIA-ELVIRA-ANDREEA – clasa a IX-a B, BALOG ALEXANDRA FLORINA – clasa a IX-a C, MINTAȘ MONICA-CORNELIA – clasa a IX-a C, CSEREI MAIA-KARINA – clasa a IX-a C, APETROAIEI REBECA-TEODORA – clasa a X-a B, LINGURAR LETIȚIA-ANDREEA – clasa a X-a B, ȘERBAN SONIA ANTOANELA – clasa a X-a C.

Mulțumim conducerii colegiului, colegilor profesori de educație fizică și sport, precum și întregului colectiv profesoral pentru sprijinul acordat în vederea înviorării elevelor de la orele de curs pentru participarea la antrenamente.

Adresăm recunoștință și părinților, pentru încrederea și acordul oferit în vederea participării fetelor la Olimpiada Națională a Sportului Școlar. De asemenea, mulțumim firmei Bellotto Impex S.R.L. pentru sprijinul material, oferind echipamentul sportiv necesar echipei.

Pentru prima dată, Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita a fost reprezentat de o echipă de fotbal feminin la această competiție, un început curajos, încheiat cu succes, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Prin jocul de fotbal, echipa noastră a învățat ce înseamnă unitatea, perseverența și respectul, atât în teren, cât și în afara lui.

Prof. Alin Emanuel HAINDEL

În luna decembrie 2024, colega noastră, Laura Moca, a lansat o carte de povești pentru copii, intitulată „Povești din stele”. Moș Nicolae a adus, în desaga lui, câte un exemplar pentru fiecare cadru didactic din învățământul primar, gest care ne-a impresionat și ne-a încântat deopotrivă.

Cartea este o veritabilă călătorie în lumea poveștilor educative. Fiecare dintre cele opt narațiuni rezonază, în mod unic, cu valori fundamentale precum unitatea, prietenia și protejarea mediului, împletindu-le cu elemente de fantezie și aventură pentru a capta imaginația micilor cititori.

Un laitmotiv al cărții este importanța colaborării și a muncii în echipă. Copiii învață că succesul și realizările importante vin atunci când oamenii muncesc împreună pentru un scop comun, iar prin acțiuni colective pot proteja natura sau pot înfrunta dificultățile. Întregul volum transmite ideea că unirea forțelor și sprijinul reciproc sunt cheia succesului, iar lecțiile de viață prezentate sprijină formarea unui caracter pozitiv, care are în centru virtuți precum empatia și responsabilitatea. De asemenea, poveștile subliniază valoarea regăsirii identității,

importanța familiei și a prieteniei adevărate. Ne bucură mult această realizare deosebită a colegei noastre, care ne aduce aminte că educația este cheia formării unor tineri cu valori solide. Suntem recunoscători să avem în comunitatea noastră școlară astfel de oameni valoroși, dedicați profesiei care, prin scris și prin pasiunea lor, contribuie la formarea unui viitor mai bun pentru copiii noștri. Felicitări, draga noastră colegă și prietenă! Îți dorim ca stelele să îți rămână mereu inspirație, iar poveștile tale să lumineze calea celor care le vor descoperi.

Prof.înv.primar Loredana BRAIA

Voluntariat cu suflet: „Caritate în comunitate”, un proiect care leagă generații

În perioada 08 ianuarie 2025 – 9 februarie 2025, elevii din clasa a IX-a C de la Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita au desfășurat proiectul de voluntariat intitulat „Caritate în comunitate”, o inițiativă ce a adus împreună generații diferite în jurul valorilor empatiei, compasiunii și solidarității, o vizită plină de muzică, povești și emoție la Centrul de îngrijire Caritas Catolica.

Scopul principal al proiectului a fost promovarea implicării active a tinerilor în viața comunității și dezvoltarea capacității comunității locale de a se autosusține prin participarea propriilor membri. Într-un context în care solidaritatea socială este esențială, proiectul și-a propus să le ofere elevilor oportunitatea de a contribui activ la bunăstarea persoanelor vârstnice, dezvoltând în același timp competențe socio-emoționale și simț civic.

Inițiativa și coordonarea acestei experiențe a fost prof. Manuela Bârza, diriginte al clasei a IX-a C de la Colegiul Național „Octavian Goga”. Ea a mobilizat cei 25 de elevi ai clasei sale pentru a demonstra că spiritul compasiunii poate fi trăit oricând, nu doar de sărbători.

Copiii au pregătit pachete cu gustări și un program artistic atent scenografiat: prezentări scurte (Denis Dat, Iulia Rus, Riana Purdea), povești citite de elevi, în limbile română și maghiară (Maia Cserei, Raluca Szantovan, Tamas Kotlar), un concurs de ghicitori (Evelyn Zoldesi, Ariana Pașcu), o rubrică emoționantă de sfaturi de la bunici pentru tineri și, firește, cântece interpretate la unison. Repertoriul a împletit șlagăre clasice, precum *Cântă cucu-n Bucovina*, cu melodii ale celebrei trupe Voltaj: *Din toată inima, pentru România*. Sesiunea muzicală a avut rolul de a încuraja participarea activă și de a crea o atmosferă caldă și prietenoasă.

Momentul de maximă conexiune a fost atunci când Mihai Bușe, Alex Maghiari și Denis Dat au cântat, împreună sau solo, la saxofon. Doina lui Mihai ne-a făcut să ne unim în simțire cu toții, indiferent de vârstă, statut social, visuri vii sau demult stinse...

În acele momente am înțeles din nou ce putere de conectare are muzica, atunci când ne lăsăm cuprinși de ea.

La final, vârstnicii ne-au oferit sfaturi. Iar dintre toate, am venit acasă cu cel mai profund, cel pe care de fapt îl și aplicaserăm prin proiectul nostru:

„Oriunde mergem și orice facem, lășăm o urmă; să fim atenți ca ea să ne aducă mereu cinste și onoare.”

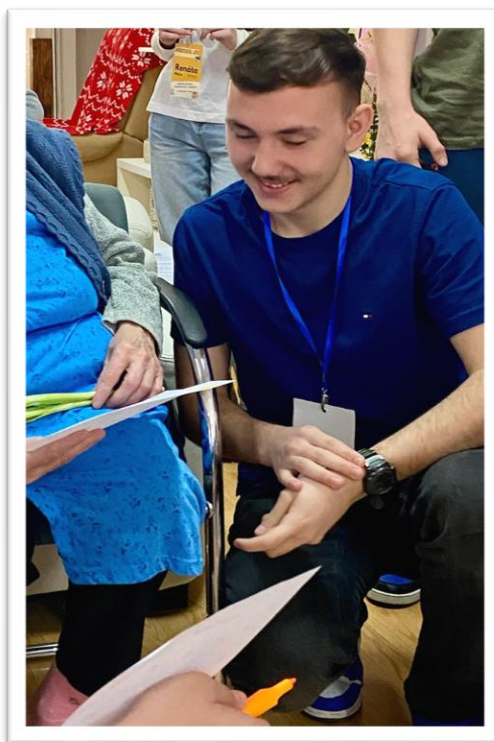
Pentru câteva zeci de minute rolurile s-au inversat: adolescenții au spus poveștile, iar seniorii au răspuns ghicitorilor și s-au prins în joc. Iar când muzica a atins corzile potrivite, sala s-a transformat într-un mic ring de dans. La plecare, am recunoscut cu toții că am plecat cu emoții, dar ne-am întors cu inima plină de și mai multă emoție.

Chiar și „generația cu blugii ruși” a adăugat un accesoriu rar – lacrimile de copleșire – semn că bunătatea nu are vârstă.

Pentru seniorii centrului, vizita a însemnat sprijin emoțional, socializare și un strop de speranță. Pentru elevi, a fost o lecție vie de empatie, lucru în echipă și curaj de a ieși din zona de confort. Iar pentru comunitatea locală, proiectul demonstrează că voluntariatul nu este un eveniment izolat, ci un fir roșu care poate lega școala, ONG-urile și centrele sociale într-o rețea de sprijin reciproc.

Vizita nu a fost doar o simplă acțiune caritabilă, ci un prilej de învățare reciprocă. Elevii au avut ocazia să cunoască poveștile de viață ale vârstnicilor, să învețe despre empatie, răbdare și respect, iar seniorii au simțit că sunt ascultați, valorizați și sprijiniți de comunitate. Astfel, proiectul a contribuit direct la îmbunătățirea calității vieții persoanelor vulnerabile, oferindu-le nu doar sprijin material, ci mai ales susținere emoțională.

Prof. Manuela BÂRZA

În anul 2024 s-au împlinit 200 de ani de la nașterea eroului nostru național Avram Iancu. O multitudine de evenimente au marcat în mod festiv, omagial, acest moment. Lansări de carte, o producție cinematografică, multe proiecte și multe activități au avut ca obiect această aniversare.

Printre activitățile remarcabile se numără și lansarea Proiectului județean cu participare internațională **200... pentru Avram Iancu**, un proiect propus de o echipă valoroasă de profesori și cercetători de la Universitatea Oradea, de la Muzeul Țării Crișurilor, de la Școala Doctorală de Istorie din Oradea. Adresat elevilor de gimnaziu și liceu din județul Bihor, proiectul e realizat în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bihor și are parteneri de nivel județean, dar și european, precum Universita degli Studi di Padova, Centrul de Studii Interdisciplinare „Silviu Dragomir” Chișinău, Moldova, diferite asociații culturale din județ și toate școlile implicate.

Proiectul își propune să popularizeze imaginea lui Avram Iancu în rândul elevilor din județul nostru, să insuflă elevilor sentimente de apreciere a valorilor naționale, patriotice, dar și europene. Prin modelul oferit de Avram Iancu, Crăișorul Munților, proiectul își propune să contribuie la păstrarea vie a moștenirii lăsate nouă, urmașilor, de eroul național și la reliefa actualității idealurilor promovate de Iancu.

Derulat în perioada 01.10.2024-15.06.2025, proiectul județean a inclus două activități, prima fiind proiectarea docudramei românești **Iancu împotriva Imperiului**, realizată de PaPa Pictures, iar a doua, punerea în scenă a unei piese de teatru bazată pe secvențe din viața eroului național.

Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita s-a implicat cu bucurie și entuziasm, organizând o manifestare specială pentru prima activitate. Vizionarea docudramei s-a făcut în prezența unor invitați de onoare ai Societății Cultural-Patriotice „Avram Iancu”, Filiala Oradea. În Sala Festivă a colegiului nostru, invitații evenimentului, dl.

președinte al Filialei-General de brigadă în retragere Grigore Bartoș, dl. prim-vicepreședinte ing. Vasile Fonoage, dl. lector univ.dr. Ioan Laza, au lansat și prezentat volumul omagial dedicat lui Avram Iancu, „Identitatea Națională” cuprinzând articole de excepție, toate dedicate personalității Crăișorului Munților. Docudrama a fost urmărită cu interes de elevii claselor IX C, D, X C, D, XI C, gazdele evenimentului fiind dl. director al Colegiului, prof. dr. Pop Ioan Bogdan, precum și profesorii responsabili de implicarea școlii noastre în proiect, prof. Ramona Faur, prof. Florica Sărac, prof. Nicolae Iștoc și alți profesori. Invitații ne-au oferit 25 reviste *Identitatea națională*, pentru a-i premia cu ele pe elevii merituoși.

A doua activitate a proiectului și cea mai de impact a fost punerea în scenă a unei piese de teatru cu scenariul realizat de organizatori, cuprinzând aspecte din viața eroului național Avram Iancu. Piesa a surprins secvențe legate de nașterea sa, primii ani de viață, școlarizarea, cu accent pe implicarea în Revoluția de la 1848 și drama eroului, dezamăgirea lui că idealurile revoluției nu au fost realizate și că drepturile românilor transilvăneni nu au recunoscute ori aplicate. Elevii clasei a IX-a D au jucat sceneta, în rolul principal fiind elevul Codrin Faur-Avram Iancu la maturitate, elevul Nicolas Hercuț jucându-l pe Avrămuț.

Momentele muzicale au fost interpretate de eleva Anamaria Nuțaș, o voce cunoscută deja și apreciată.

Înregistrarea video a scenetei a fost postată pe site-ul instituției, putând fi vizionată de publicul larg, elevi și părinți, profesori, colaboratori ai noștri.

Consider că proiectul a avut un rol hotărâtor în aprofundarea cunoștințelor elevilor despre Avram Iancu, în formarea sentimentelor de apreciere a valorilor naționale românești și europene, prin modelul oferit de Iancu, motiv pentru care doresc să felicit echipa organizatoare și, desigur, pe toți elevii și profesorii implicați în acest proiect din școala noastră și din întreg județul Bihor!

Prof. Florica SĂRAC

Cu pas grăbit urc treptele școlii. Privirea mi se oprește, ca în fiecare dimineață, asupra cuvintelor înscrise acolo: *Dedicarea duce spre succes. Încă o treaptă. Educarea este împlânzirea unei flăcări.* Și apoi, înainte să pășesc spre clasă, citesc iar, poate pentru a mia oară: *Profesorul își pune amprenta asupra eternității.* Sună încurajator. Și totuși, responsabilitatea acestor cuvinte scrise cu litere colorate apasă greu. Cu toate acestea, ridic privirea și zăresc un nou îndemn: *Nu putem direcționa vântul, dar putem ajusta pânzele.* Gata. Sunt pregătită sufla pentru o nouă zi. O zi în care nu știu ce întrebări, provocări sau revelații mă așteaptă dincolo de ușa clasei.

Mă întâmpină fețe luminoase, voci vesele sau, uneori, chipuri îngândurate și o liniște solemnă. Sunt zile care se scurg mai greu, dar și zile care par să dureze o clipă. Răbdarea e uneori pusă la încercare, dar sclipirea din ochii unui elev care înțelege un concept nou sau își deschide sufletul devine motivația zilei următoare.

Mă întreb, în tumultul predării, în goana după finalizarea programei, reușesc să transmit mai mult decât informații? Le ofer elevilor mei repere pentru viață, nu doar pentru examene? Oare au înțeles responsabilitatea acțiunilor lor, consecințele propriilor decizii? Respectă diversitatea și valorile altor culturi? Simt, dincolo de cuvinte, iubirea de țară și recunoștința față de cei care ne-au oferit libertatea?

Sunt momente, adesea neașteptate, în care cortina rutinei se ridică și privim dincolo de bancă — nu mai vedem doar un elev, ci un om în devenire, cu visuri, frământări și potențial. Momente în care profesorul nu mai predă doar lecții, ci modelează caractere. Atunci, înțelegem cu adevărat misiunea nobilă și complexă a educației. Expresiile feței în timpul unei dezbateri, implicarea în diferite activități, pasiunea și strădania, dorința de a performa pe plan personal, dar și de a contribui la binele comunității — toate acestea conturează, pas cu pas, formarea unui cetățean activ, responsabil și implicat în societatea de mâine. Copiii și elevii noștri sunt speranța unui viitor mai bun, temelia pe care se clădesc valorile, progresul și echilibrul unei societăți.

După cum spunea Cicero, „*Historia vero testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae*” — „Istoria este cu adevărat martorul vremurilor, lumina adevărului, viața memoriei, învățătorul vieții”. Într-adevăr, istoria nu este doar o înșiruire de date și evenimente, ci o punte între trecut și prezent, un ghid valoros pentru viitor. Ea ne învață, ne modelează și luminează drumul cunoașterii. Prin înțelegerea ei, devenim mai conștienți de cine suntem, de unde venim și încotro ne îndreptăm.

Pe drumul cunoașterii elevii școlii noastre participă și la concursuri cu tematică istorică. Aceste competiții le oferă oportunitatea de a înțelege trecutul, de a-și testa cunoștințele, de a se implica activ în explorarea evenimentelor care au modelat lumea în care trăim, dar și de a analiza critic și argumenta propriile opinii.

Un exemplu în acest sens este și concursul național „24 Ianuarie din perspectiva mea istorică” organizat de Muzeul Țării Crișurilor Oradea – Complex Muzeal, cu ocazia celebrării Micii Uniri. Adresat elevilor din învățământul

gimnazial și liceal, a avut drept scop onorarea înaintașilor noștri care au avut determinarea și curajul necesare pentru realizarea unirii Moldovei cu Țara Românească la 1859. Elevi din clasele a X-a C și a X-a D și-au manifestat interesul prin participarea la acest concurs, în urma căruia din cele trei premii acordate nivelului liceal, două au fost obținute de elevii clasei a X-a C ai Colegiului Național „Octavian Goga”, Marghita. Astfel, *Premiul pentru originalitate* a fost acordat elevei Pintiuța Daiana-Maria-Ioana, iar *Premiul pentru rigoare științifică* elevului Bozga Răzvan Andrei. Experiența elevilor la această competiție este cel mai bine reprezentată prin propriile lor cuvinte:

Participarea la concursul național „24 Ianuarie din perspectiva mea istorică” a fost pentru mine mai mult decât o simplă competiție, a fost o oportunitate de a aprofunda istoria României și de a-mi exprima propria viziune asupra domnitorului Alexandru Ioan Cuza și Unirii Principatelor, un moment important pentru noi ca națiune. Am ales să particip la acest concurs din dorința de a reprezenta cu mândrie școala mea și de a arăta că elevii noștri sunt pasionați, creativi și implicați, dar m-a motivat și dorința de a evidenția importanța solidarității și curajului generațiilor trecute. Câștigarea premiului de originalitate mă onorează în mod deosebit, pentru că reflectă tocmai efortul meu de a aborda tema într-un mod autentic și creativ. Sunt nerăbdătoare să particip la festivitatea de premiere, unde voi putea întâlni alți elevi pasionați de istorie și ne vom bucura împreună de această realizare.

(Pintiuța Daiana-Maria-Ioana)

Participarea la concursul „24 Ianuarie din perspectiva mea istorică” a fost o experiență deosebită, care mi-a oferit ocazia să privesc Unirea Principatelor dintr-o perspectivă personală și creativă. M-a motivat dorința de a valorifica un moment important din istoria noastră și de a-mi exprima ideile într-un mod original. Sunt recunoscător pentru locul obținut, care mi-a oferit încredere și bucuria de a-mi vedea munca apreciată. Aștept cu emoție festivitatea de premiere.

(Bozga Răzvan Andrei)

Urmează o nouă zi, o nouă treaptă... Profesorii creează celelalte profesii.

Prof. Raluca Gabriela BLAGA

Lectura îmbogățește mintea și sufletul

„O! Sfintele mele cărți, mai bune și mai rele, pe care soarta prielnică mi i-a scos înainte, cât vă datorez că sunt om, că sunt om cu adevărat.” (Nicolae Iorga)

Cartea este, mai ales dacă ne ridicăm la un alt nivel de înțelegere un simbol al Universului; căci Universul este o imensă carte. Cu siguranță, că deschizând cărțile vom putea afla o mulțime de lucruri interesante, vom putea desprinde învățăminte, vom putea contempla lumi diferite, vom învăța cum au gândit alți înaintași și contemporani.

Cultivarea limbii reprezintă obiectivul esențial în formarea copiilor cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să se cunoască pe sine, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele într-un limbaj bogat, nuanțat și corect din punct de vedere gramatical.

Lectura face parte integrantă din copilăria celor mai mulți copii. Ea are funcție ludică și formativă, personajele constituind fie modele de urmat în viață, fie modele de evitat pentru copii. De asemenea sunt necesare cărți pentru dezvoltarea și îmbogățirea vocabularului copiilor și nu în ultimul rând pentru ocuparea timpului liber al copiilor.

Biblioteca școlară are un rol esențial în acest sens. Ea permite accesul elevilor la informație, sprijină activitatea lor de învățare, îi ajută în formare dar poate fi și un ideal mijloc de recreere. Ea este specială tocmai pentru că se adresează elevului, fiind mijlocul prin care se realizează creșterea sensibilă a acestuia. Biblioteca este un spațiu deosebit, plin de liniște, lumină, ce ar trebui să predisună la lectură. Sufletul ei este bibliotecarul, pentru că îi dă viață, o face să fie vie în mintea noastră. În cadrul școlii este ideal să se creeze o strânsă legătură între bibliotecar și cadrele didactice. Această colaborare poate însemna un mare succes în atragerea elevilor înspre lectură. Un bibliotecar carte cunoaște aspectele generale ale educației, problemele instructiv-educative, diferite activități din

școală, împreună cu cadrele didactice pot genera activități interdisciplinare, proiecte, activități complexe prin intermediul bibliotecii, având ca obiective însușirea de cunoștințe și dezvoltarea capacității de muncă în echipă.

Bibliotecarul are ca principală datorie să răspundă necesităților de lectură, studiu, informare și documentare ale comunității pe care o servește și militează activ pentru integrarea bibliotecii în viața acesteia. În acest sens, bibliotecarul își folosește cunoștințele profesionale și toate mijloacele avute la dispoziție pentru a oferi servicii în timp util, local și la distanță, la cele mai înalte standarde. El se preocupă constant de îmbunătățirea serviciilor existente și de introducerea unor servicii noi, adecvate nevoilor informaționale în continuă schimbare și diversificare ale utilizatorilor.

Școala este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele „clădirii” fizice și spirituale a „puiului de om”. În anul școlar precedent ca de altfel în toți anii de când profesez în acest domeniu preocuparea esențială și permanentă a fost optimizarea procesului de îndrumare a lecturii, atragerea elevilor spre bibliotecă, popularizarea cărții din toate domeniile cunoașterii. Câteva din procedeele utilizate sunt: proiectele, discuțiile individuale, realizarea unei legături afective cu fiecare cititor-elev, cunoașterea rezultatelor la învățătură, cunoașterea nivelului general al cunoștințelor, cunoașterea preferințelor de lectură, promovarea muncii în echipă: bibliotecar-diriginte-cadre didactice de la toate specialitățile.

În continuare, doresc să prezint activitățile practice desfășurate în cadrul Bibliotecii Colegiului Național Octavian Goga Marghita. Un proiect de anvergură a fost cel intitulat „Către iubitorii de carte”. În conceperea proiectului, am pornit de la premisa că: lectura ne completează cunoștințele și ne îmbogățește sufletul. Cum altfel putem călători și cunoaște atât de bine ce se întâmplă dincolo de spațiul în care se desfășoară viața noastră? Cum altfel putem cunoaște și înțelege ce se întâmplă în jurul nostru?

Mintea celor mici este atât de scormonitoare, de însetată, de vie... imaginația este un miracol, care nu le dă pace... Copilul însuși se joacă cu imagini, cuvinte, fabulează, creează. De ce să nu se joace alături de Eminescu, de Creangă?

Proiectul „Sub semnul lui Eminescu”

Obiectivul general al proiectului a fost cunoașterea vieții și a operei lui Mihai Eminescu, demonstrarea contemporaneității acestuia. Activitatea a fost împărțită în patru teme de studiu: Anii tinereții, Dragostea – un ideal, Om al cetății și Eminescu – mereu contemporan. Fiecare temă a fost repartizată unei echipe împreună cu obiectivele ce trebuiau atinse și bibliografia corespunzătoare, la începutul demarării activității.

În final s-a realizat un panou cu rolul de evaluare sumativă. Fiecare echipă avea de îndeplinit anumite sarcini obligatorii, cât și o sarcină specifică: realizarea unui eseu, realizarea unui portofoliu care să cuprindă materialele folosite, prezentarea poeziilor semnificative.

Obiectivele de referință ale activității:

- dezvoltarea capacității de exprimare;
- însușirea de cunoștințe referitoare la un moment din istoria literaturii române;
- dezvoltarea capacității de analiză și sinteză;
- dezvoltarea capacității de a lucra în echipă;
- dezvoltarea spiritului competitiv critic și autocritic;
- dezvoltarea deprinderii de a lucra cu surse literare: reviste, volume de poezii, critică literară;
- dezvoltarea gustului pentru lectură.

Prima echipă a prezentat anii tinereții poetului, punctele de reper ale existenței sale, locul și rolul pe care l-au jucat școala și familia în viața sa. A fost evaluat modul de prezentare, capacitatea de a realiza conexiuni între copilăria și tinerețea poetului reflectate în opera sa. Sarcina specifică a fost prezentarea impactului pe care l-a avut Aron Pumnul în formarea personalității sale. În încheiere s-a ales cea mai reprezentativă poezie în legătura cu anii de început.

A doua echipă a prezentat viața sentimentală a poetului așa cum apare ea în literatura de specialitate, realizând corelarea între iubirile trăite ale poetului și poeziile de dragoste. S-a evaluat modul în care elevii structurează informația, estetica prezentării. Sarcina specifică a fost prezentarea celor mai frumoase poezii de dragoste într-un spectacol de muzică și poezie. Ce-a de-a doua activitate s-a finalizat prin alegerea, de către grupul țintă a celei mai frumoase poezii de dragoste.

Cea de a treia echipă a prezentat principalele repere ale activității poetului în cadrul Societății Literare Junimea activitatea publicistică, locul politicii în viața sa. S-a evaluat capacitatea de sinteză și analiză a informațiilor, structura prezentării, modul în care elevii reușesc să demonstreze gradul de implicare al omului Mihai Eminescu, în viața politică a vremii sale. Sarcina specifică a fost de prezentare a unor creații ale poetului care să reflecte atitudinea acestuia față de valorile și moravurile lumii în care trăiește. Ce-a de-a treia temă s-a încheiat prin alegerea celei mai reprezentative poezii în legătură cu tema propusă.

Ultima echipă avea rolul de a elabora un eseu care să demonstreze contemporaneitatea poetului, pornind de la activitatea desfășurată de celelalte trei echipe. S-a evaluat capacitatea de a reda informația într-o formă literară, abilitatea de a sintetiza informațiile oferite de celelalte echipe, modul în care reușesc să demonstreze cerința temei. Sarcina specifică a fost realizarea unui eseu prin care să se demonstreze caracterul contemporan al operei lui Eminescu, având ca reper valorile exprimate.

Proiectul „Creangă”

Întreaga activitate a fost concepută ca o Șezătoare literară. În prima parte a fost un dialog cu ghicitori despre viața și activitatea scriitorului, partea a doua a fost o dramatizare “Amintiri din copilărie”, partea a treia “La cireșe”(în versuri), partea a patra scenetă din povestirile lui Ion Creangă și în partea a cincea sceneta “Soacra cu trei nurori” modernă, actualizată. Încheierea șezătorii: „Vorba multă, sărăcia omului! Hai mai bine să cântăm, să ne veselim, că cine e bun și vesel place și lui Dumnezeu! La sfârșit de șezătoare/ Să facem o horă mare!”.

Ce alte modele mai minunate de sensibilitate, de umor, de frumos le putem oferi? De aceea, copiii trebuie învățați să iubească lectura și cartea, să descopere tehnica cercetării textului, să citească o carte. Doar ea te poartă ca un bun prieten oriunde vrei să ajungi, îți explică cu răbdare și nu se supără, decât dacă nu știi să o respecti. Copilul va citi cartea, numai dacă aceasta îi reține atenția într-un fel sau altul. Rolul bibliotecarului, împreună cu învățătorul, este acela de a apropia copiii cât mai mult de lumea minunată a cărții.

Proiectul a avut mai multe scopuri: stimularea interesului pentru lectură în perioada școlarității mici, cultivarea gustului pentru lectură, pentru frumos, exersarea limbajului și a posibilităților de comunicare precum și dezvoltarea gândirii critice. Obiectivele urmărite au fost:

- stimularea gustului pentru lectură;
- apropierea școlarii mici de carte și de cuvântul scris;
- programe artistice comune, albume colaj cu imagini din reviste, dramatizări ale unor povești cunoscute susținute de școlari;
- formarea unei atitudini de grijă și de respect față de carte;
- familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere;
- îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris;
- cunoașterea instituțiilor care se ocupă de apariția, distribuirea sau păstrarea cărților;
- stimularea imaginației și a creativității verbale;
- împărtășirea experiențelor personale.

La finalizarea proiectului, copiii au fost capabili:

- să audieze diferite lecturi/cărți adecvate vârstei;
- să observe asemănările și deosebirile dintre textul scris, dramatizare și ecranizarea acestuia;
- să manifeste interes pentru poezie;
- să-și exprime gândurile și sentimentele în texte în proză sau versuri, folosind o exprimare nuanțată;
- să coopereze în diferite situații de comunicare;
- să manifeste interes față de personalități din lumea literaturii.

Evaluarea proiectului a fost realizată prin: activitatea integrată „CARTEA-componentele cărții”. Motto-ul activității a fost: „Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Și, cum o atingi cu ochii și cu mintea, sufletul ți se deschide ca un prieten bun.” (Maxim Gorki). Elevii au recitat poezia *Cartea*, Virgil Carianopol, au prezentat planșe create de ei cu componentele cărții, tipurile de cărți (de lectură, de colorat, culegeri, manuale, enciclopedii). Nu au lipsit sfaturile utile :

- Învește copertele cărților pentru a le proteja!
- Nu îndoi filele, nu le rupe, răsfoiește-le cu grijă!
- Nu scrieți nu desena pe foile cărților!
- Păstrează cărțile în bibliotecă!
- În timp ce citești, nu mânca și nu bea lichide; mâinile tale trebuie să fie curate!
- Nu îndoi fila atunci când întrerupi cititul; folosește semnul de carte!

Concursul din finalul activității a fost momentul cel mai savurat de elevi. Aici trebuia să recunoască personaje și texte pe baza ghicitorilor.

Copiii ajung să citească cu drag și să fie interesați de cărți atunci când sunt crescuți în dragoste de carte, când interesul lor pentru lectură este stimulat de la vârste cât mai fragede. Din păcate, în familiile cu un nivel scăzut de educație, până la includerea copiilor în sistemul public de învățământ, părinții nu se ocupă aproape deloc de

stimularea inteligenței, îndemnării și creativității copiilor mici.

Biblioteca școlară creează un spațiu cultural viu și prietenos dedicat în principal cărții. Un loc în care copiii de vârstă școlară sunt bineveniți și ajutați să se împrietenească cu lectura și cu cărțile.

Noi trebuie: să avem dragoste pentru carte, pentru că ea răsplătește generos dragostea ce i-o purtăm. Ea te instruește chiar și fără să i-o ceri și poate, când nici n-o dorești. Căci mare e puterea cărții! Această putere crește și mai mult dacă deschizi inima în fața cărților, dacă le întrebi cum trebuie să trăiești, care este rostul vieții, cum să fii cetățean destoinic al patriei tale, demn de poporul tău. De altfel, în carte cauți răspuns la problemele ce-ți stau în față. Spre deosebire de celelalte surse de informație intelectuală ca: radioul, televiziunea, cinematograful, internetul, avem un mare avantaj față de aceasta pentru că tăcerea adâncă a cărții spune mult și complet. Un singur dezavantaj îl are cartea: că nu vorbește, decât atunci când o întrebi; nu este bineînțeles o slăbiciune, ci un specific al acestor prieteni discreți.

Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenesti, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Lectura duce la dezvoltarea proceselor intelectuale superioare celor de tip reproductiv, în mod deosebit a proceselor memorial logice, a imaginației și a gândirii creatoare. Spațiul adecvat pentru împrumutul cărților îl reprezintă biblioteca, loc prielnic pentru citit și documentare. Toți cei care au acces la o bibliotecă vor fi cu mult mai puternici sufletește. Aceștia sunt cei care vor putea înfrunța mai ușor viața și vor găsi ușor calea spre progres. Cugetând la vorba bătrânilor,, cine are carte are parte” nu-mi rămâne decât a vă adresa îndemnul de a citi cât mai multe cărți.

Lectura antrenează și dezvoltă capacități mintale, deoarece necesită un efort de gândire, de învățare conștientă. Creșterea continuă a surselor și a volumului de informații, ca urmare a progresului științifico-tehnic și cultural, accentuarea caracterului inter și multidisciplinar al abordării problemelor și necesitatea urgentării rezolvării și implicațiilor lor aplicative, sporesc valențele studiului cu cartea. Lectura are valoare, implicații și eficiență deosebite, deoarece cartea reprezintă unul din importante mijloace de memorare (de stocare) și transmitere de-a lungul generațiilor a tezaurului cultural-științific al umanității, absolut necesar continuității dezvoltării cunoașterii și societății, precum și dezvoltării personalității și pregătirii tinerelor generații pentru activitatea socială și creativă.

Bibliotecar: Daniela URS

Secretar: Monica BALOGH

Integrarea elevilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școlile de masă presupune adaptarea procesului educațional pentru a răspunde nevoilor specifice ale fiecărui copil, încurajând participarea lor activă și dezvoltarea lor armonioasă. Aceasta implică evaluarea nevoilor, adaptarea curriculumului, utilizarea de metode de predare diferențiate și colaborarea cu echipa de specialiști și cu familia.

Conceptul de CES și integrare:

Cerințe educaționale speciale (CES) se referă la nevoile educaționale suplimentare ale copiilor cu dizabilități sau dificultăți de învățare, care necesită adaptări specifice ale curriculumului și metodelor de predare. Integrarea în școala de masă presupune participarea copiilor cu CES la activitățile clasei, alături de colegii lor, beneficiind de sprijinul necesar pentru a-și atinge potențialul maxim. Obiectivul principal este de a pregăti elevii cu CES pentru viața adultă, dezvoltând abilități sociale, de comunicare și de adaptare.

Componente ale integrării CES:

1. Evaluarea:

Identificarea nevoilor specifice ale fiecărui copil cu CES, prin evaluări complexe și continue.

2. Planul de intervenție individualizat:

Elaborarea unui plan specific, care să cuprindă obiective, metode, strategii și resurse adaptate fiecărui elev.

3. Adaptarea curriculumului:

Realizarea unor ajustări la conținutul, metodele de predare și evaluare, pentru a răspunde nevoilor elevilor cu CES.

4. Sprijin specializat:

Asigurarea accesului la servicii de suport, cum ar fi terapii specifice, consiliere, sprijin educațional suplimentar.

5. Colaborarea:

Implicarea activă a familiei, a profesorilor, a specialiștilor și a altor actori relevanți în procesul de integrare.

Beneficiile integrării:

a. Dezvoltare academică:

Elevii cu CES pot progresa în ritmul propriu, beneficiind de adaptările necesare.

b. Dezvoltare socială:

Interacțiunea cu colegii în mediul școlar contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, de comunicare și de colaborare.

c. Pregătire pentru viața adultă:

Integrarea în școala de masă ajută la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru integrarea în societate și pe piața muncii.

Rolul profesorilor:

- Adaptarea metodelor de predare și a materialelor didactice.
- Oferirea unui sprijin individualizat și a feedback-ului constructiv.
- Crearea unui climat pozitiv și incluziv în sala de clasă.
- Colaborarea cu specialiștii și cu familia.

Exemple de practici de succes:

a. Învățare prin joc: Adaptarea activităților didactice pentru a fi accesibile și atractive pentru toți elevii.

b. Utilizarea tehnologiei: Folosirea instrumentelor digitale pentru a facilita învățarea și comunicarea.

c. Proiecte de colaborare: Organizarea de activități comune între elevii cu și fără CES.

Prin eforturi concertate, integrarea copiilor cu CES în școala de masă poate deveni o experiență pozitivă, contribuind la dezvoltarea lor completă și la construirea unei societăți mai incluzive.

Prof. itinerant și de sprijin, Crina Rodica ROȘAN

Autoacceptare necondiționată și inteligențe multiple

Știai că „înțelegerea modului în care funcționează creierul este considerată una dintre marile provocări ale umanității” p. 25 (Hawkins, 2022)? Din perspectiva ta câte tipuri de inteligență există? Unul sau 1000? Sau 9 cum afirmă Gardner? Sau poate o infinitate cum crede White? Foarte mulți ani în psihologie singurul test destinat inteligenței a fost cel menit să măsoare nivelul IQ, încă faimos, dar în prezent se discută frecventă de cel puțin 9 tipuri de inteligențe:

1. **Existențială**, care se referă la capacitatea de a fi curios, de a pune întrebări importante: „De ce trăim? De ce murim? De unde venim? Ce se va întâmpla cu noi? Ce este dragostea? De ce pornim războaie?” (Gardner, 2022, p.128).
2. **Naturalistă**, care se referă la capacitatea de a recunoaște, clasifica și înțelege plantele, animalele și alte elemente ale naturii, Charles Darwin fiind probabil persoana cu cea mai ridicată inteligență de acest tip care a trăit pe Terra.
3. **Intrapersonală**, care înseamnă o înțelegere profundă a propriei persoane și capacitatea de a gestiona eficient emoțiile și comportamentele proprii.
4. **Interpersonală**, caracterizată de empatie, abilități de comunicare și capacitatea de a lucra în echipă.
5. **Spațială**, care se referă la capacitatea de a percepe și a manipula obiectele și spațiile tridimensionale.
6. **Lingvistică**, sinonimă cu capacitatea de a utiliza limbajul în mod eficient, atât în formă scrisă, cât și orală.
7. **Logico-matematică**, este capacitatea de a gândi rațional, de a identifica modele și de a înțelege conceptele abstracte legate de numere și relațiile dintre ele (IQ).
8. **Fizico-chinestezică**, o dimensiune esențială a capacităților umane, reflectând abilități de coordonare, conștientizare corporală și dexteritate.
9. **Muzicală**, abilitatea de a recunoaște muzica, a o crea, a o reproduce și a reflecta asupra ei și asupra sunetelor care o compun.

Contează inteligența când ființa umană este lipsită de moralitate? Ce construiește de fapt un caracter vrednic să fie reamintit etern? Ce rol joacă autoacceptarea?

Autoacceptarea necondiționată a propriei persoane este un proces continuu de recunoaștere și acceptare a fiecărui aspect al sinelui, inclusiv a imperfecțiunilor și greșelilor. Aceasta este esențială pentru sănătatea mentală, bunăstarea emoțională și dezvoltarea personală. Prin practicarea mindfulness-ului, auto-compasiunii și auto-reflecției, și prin înconjurarea de suporturi pozitive, poți dezvolta o atitudine de acceptare necondiționată față de tine însuși. Înfruntând și depășind obstacolele interne și externe, poți atinge o stare de autenticitate și pace interioară, care te va ajuta să trăiești o viață mai împlinită și mai echilibrată.

Important să nu uităm că „se pare că atât o stimă de sine prea ridicată, cât și o stimă de sine foarte scăzută afectează negativ funcționarea psihică a individului” (Chamberlain, Haaga, 2007, p. 3).

În concluzie, **echilibrul** este cheia sănătății psihice și **inteligența** este cu adevărat valoroasă atunci când o folosim spre binele întregii umanități. Tu ce bine alegi să faci azi?

Bibliografie

Chamberlain, J., Haaga, D. (2007). Chestionar de acceptare necondiționată a propriei persoane (adaptat de Macavei, B.). În D. David (coordonator), *Sistem de evaluare clinică*, Cluj-Napoca: Editura RTS.
Gardner, H. (2022), *Inteligențele multiple: Noi perspective*, București: Curtea Veche Publishing
Hawkins, J. (2022), *1000 de creieri. O nouă teorie a inteligenței*, București: Publica.

Prof. consilier școlar, Ioana Amelia PAL

Rolul compartimentului Secretariat în viața colegiului nostru

Într-o instituție de învățământ, atenția se îndreaptă firesc spre activitatea didactică, spre rezultatele elevilor, proiecte educaționale și performanțe academice. Mai puțin vizibilă, dar la fel de esențială, este însă activitatea administrativă care susține și structurează întreaga viață școlară. În acest context, compartimentul Secretariat joacă un rol fundamental, fiind unul dintre pilonii de stabilitate ai colegiului nostru.

Ce presupune activitatea unui secretariat școlar?

Dincolo de imaginea clasică a unui birou cu dosare și documente, secretariatul este un adevărat centru de coordonare administrativă. Zilnic, aici se desfășoară un flux continuu de activități: întocmirea actelor școlare, gestionarea bazelor de date, comunicarea cu Inspectoratul Școlar și alte instituții, organizarea examenelor naționale, oferirea de sprijin documentar pentru elevi, părinți și cadre didactice.

În spatele fiecărei adeverințe, diplome sau foi matricole se află muncă de detaliu, atenție, actualizare permanentă și respectarea unor termene stricte. De la simpla eliberare a unui document până la pregătirea logistică a unor momente importante precum examenele de bacalaureat sau evaluările naționale, echipa secretariatului are un rol-cheie în buna funcționare a colegiului.

O echipă mică, dar unită și eficientă

Alături de kolegele mele, îmi desfășor activitatea într-un ritm alert, dar cu satisfacția de a contribui la un demers educațional de calitate. Fiecare zi înseamnă rezolvări, comunicare, organizare. Este o muncă ce presupune nu doar cunoștințe administrative, ci și răbdare, empatie și responsabilitate.

Ne dorim ca biroul nostru să fie un spațiu în care elevii să găsească sprijin, părinții – informații clare, iar kolegii – parteneri de încredere în tot ce înseamnă procesul educațional, din punct de vedere organizatoric.

Cu gândul la comunitate

Publicarea acestui articol în revista școlii nu este un exercițiu de autoevaluare, ci un gest de transparență și recunoștință. Transparență față de comunitatea școlară, care merită să cunoască dimensiunea invizibilă a organizării interne, și recunoștință față de toți cei care colaborează zi de zi cu noi: kolegii profesori, elevii, părinții, conducerea școlii.

Împreună, formăm un întreg care funcționează prin colaborare și încredere. Iar compartimentul Secretariat va continua să fie un sprijin constant în acest demers comun, cu seriozitate, dedicare și profesionalism.

Secretar-șef, Loredana Simona POP

Educația ca act de prezență

Trăim o mutație profundă, nu doar în structura școlii, ci în însăși esența relației educaționale. Ceea ce în trecut se baza pe autoritate, program, reguli și disciplină impusă, astăzi cere altceva: prezență vie, vulnerabilitate asumată și capacitatea de a ține spațiu pentru devenirea altora.

Leadershipul în educație, mai ales la clasă, nu mai e despre a conduce prin control, ci despre a deschide drumuri prin exemplu. Profesorul-lider nu mai e cel care știe tot, ci cel care are curajul să nu mai știe, și totuși să rămână în față. Să se lase văzut. Să creeze în jurul său o cultură a încrederii, a dialogului real și a reflecției profunde. Nu mai e timp și, încet, încet, nici loc pentru profesori care își fac orele „corect”, dar sunt absenți sufletește. Nu mai e loc pentru lideri care inspiră doar prin statut, nu prin prezență. Nu mai e spațiu, în lumea care se rescrie, pentru educație fără suflet.

Elevii de azi nu mai caută modele perfecte. Caută oameni reali, în care să se oglindească fără rușine. Caută profesori care știu să spună „Nu știu, dar hai să aflăm împreună”, „Greșesc și eu uneori, dar învăț din asta”, „Mi-e greu, dar nu renunț”. Aceasta e, poate, cea mai tăcută revoluție a educației: umanizarea catedrei. E un proces lent, dar ireversibil. Și implică un leadership tăcut, dar curajos: al celor care aleg să fie sinceri, vii, transformați ei înșiși din interior. Educația nu mai e o simplă transmisie de cunoștințe, ci un spațiu de transformare mutuală. Iar profesorul devine un catalizator, nu un emițător. Un om între oameni. Un adult care inspiră prin claritatea propriei deveniri, nu prin perfecțiune sau putere. Și da, uneori e greu să fii „altfel” într-un sistem care încă se teme de autenticitate. Dar exact aici e nevoie de lideri: nu de sus, ci din interior. Lideri care încep cu propria lor umbră, propriile întrebări, propriul drum. Lideri care nu mai așteaptă permisiuni, ci creează realități noi, începând cu o oră de română, cu o întrebare bine pusă, cu o privire care spune: „Te văd, contezi, ești în siguranță”.

Lumea care vine are nevoie de astfel de profesori. Nu de salvatori. Ci de oameni-oglină, oameni-far, oameni care luminează drumul nu pentru că țin o torță sus, ci pentru că ei sunt lumină în interior.

Prof. Manuela BÂRZA

Comunitatea slovacă din Marghita

La începutul anului școlar 2024-2025, la C.N. O Goga, au îmbobocit două grupe noi de materii predate în limba slovacă, și anume: *Limba și literatura slovacă maternă la ciclul primar*, predat de doamna învățătoare Cucura Anca, iar la ciclul gimnazial, *Educație muzicală în limba slovacă*, predată de prof. Kindle Maria. Momentan există 7 copii care urmează aceste cursuri și participă la activități organizate de școlile cu predare în limba slovacă din județ.

Un succes palpabil l-a avut deja eleva Kindle Maria-Karina din clasa a III-a C, care a trimis un basm scris de ea la o competiție internațională de creație literară a elevilor vorbitori de limbă slovacă de peste tot din lume, obținând locul II la categoria *Proză*.

Grupurile de elevi au încântat cu două cântece de Crăciun în limba slovacă și publicul aflat la o serbare de Crăciun de la Casa de Cultură a municipiului Marghita, organizată de către doamna învățătoare Jurcik Diana-Maria, împreună cu Clasa Pregătitoare B și doamna profesoară Curtui Iacob Anca, aducând împreună magia sărbătorilor de iarnă în sufletele celor prezenți.

Suntem optimiști în ceea ce privește participarea acestor copii la multe alte activități ale comunității slovace din Bihor în viitorul apropiat, aducând și pe această cale prestigiu școlii care ne-a „adoptat”.

Prof. Maria KINDLE

Poezie, cântec și dans – glasul identității slovace

Elevii care aleg să studieze limba slovacă în școala noastră au parte de experiențe unice, care le dezvoltă atât creativitatea, cât și legătura cu o cultură bogată și fascinantă. Prin sprijinul oferit de Asociația Cadrelor Didactice Slovace, în colaborare cu ISEIA (*International Slovak Educational Institution and Association*), aceștia au ocazia să participe la activități extracurriculare valoroase, atât la nivel național, cât și internațional.

Un exemplu de succes este participarea elevilor la concursuri de creație artistică și literară, unde au fost obținute rezultate remarcabile:

Premiul II – Kindle Karina, concurs de creație literară

Participarea la concursul internațional de pictură din Croația – Kindle Matei și Șocaciu Roxana

Locul I și Mențiune – la concursul „Poezia, dragostea mea”, organizat la Liceul Teoretic J. Kozáček din Budoi. Kindle Karina a câștigat locul I, iar Șocaciu Roxana a fost răsplătită cu o mențiune.

Elevii slovaci înscriși la ora de limba slovacă sunt sprijiniți în pregătirea pentru concursuri de interpretare a cântecului popular. Un exemplu remarcabil este Cucura Luca-Andrei, care anul trecut a obținut Premiul Orchestrei la concursul internațional „Cez.Nadlak.je...”(Arad). El a reprezentat România la festivalul folcloric din Trenčín, Slovacia, unde a cântat și a dansat în ansamblu internațional.

Aceste performanțe au fost posibile datorită pregătirii oferite de doamna prof. Cucura Anca, cadru didactic dedicat și fostă conducătoare, timp de 11 ani, a ansamblului folcloric „Cervina”, în calitate de instructor și coregraf. Sub îndrumarea sa atentă și pasionată, generații de tineri au învățat să iubească și să păstreze dansul și cântecul popular slovac. De asemenea, elevii beneficiază de sprijinul doamnei prof. Kindle Maria, care predă muzica la clasele gimnaziale și contribuie activ la formarea muzicală și interpretativă a acestora.

Elevii care aparțin comunității slovace și sunt înscriși la ora de limba slovacă beneficiază de sprijin din partea noastră pentru a-și valorifica talentul artistic. Îi încurajăm și susținem activ în pregătirea și participarea lor la concursuri de interpretare a cântecului popular slovac, unde pot exprima cu mândrie tradițiile, cultura și limba maternă. Astfel, promovăm identitatea slovacă prin muzică și îi ajutăm pe elevi să își descopere potențialul în cadrul unor evenimente culturale importante.

Tabere și excursii – Întâlniri cu slovaci din întreaga Europă

În fiecare an, Asociația Cadrelor Didactice Slovace organizează tabere de vară în Slovacia și România, unde elevii au ocazia să învețe într-un mod interactiv despre tradiții, obiceiuri și meserii străvechi. Una dintre cele mai interesante tabere a fost „Meseriile străbunilor noștri”, organizată în comuna Șinteu, în care participanții au putut experimenta meșteșuguri tradiționale și au descoperit valorile trecutului. Elevii participă anual la *tabere culturale în România și Slovacia, excursii în Slovacia*, unde leagă prietenii cu tineri slovaci din Serbia, Ungaria, Germania etc. și *festivaluri internaționale*, cum este cel de la Trenčín „Stretnutie priateľov” (Întâlnirea prietenilor).

Participarea la toate aceste activități este posibilă datorită colaborării cu Departamentul Slovacilor din Diaspora, care oferă sprijin financiar prin proiecte și UDSCR (*Uniunea democratică a slovacilor și cehilor din România*).

Interviu cu Kindle Matei

Reporter: Cum a fost experiența participării la concursul internațional de pictură din Croația?

Kindle Matei: A fost ceva cu totul special! Am fost mândru că am reprezentat școala și comunitatea noastră slovacă. Mi-a plăcut că am putut transmite un mesaj prin desen și că lucrarea mea a fost apreciată la nivel internațional.

Reporter: Ce le-ai spune colegilor care se gândesc să se înscrie la limba slovacă?

Kindle Matei: Le-aș spune să aibă curaj! Este o limbă frumoasă, iar profesorii sunt foarte implicați. În plus, ai ocazia să călătorești, să crezi și să participi la activități faine. Merită!

Înscrie-te și tu!

Limba slovacă nu este doar o oră în orar – este o poartă către tradiție și artă. Îndrăznește să o descoperi și vei călători cu sufletul, vocea și talentul tău în toată lumea slovacă!

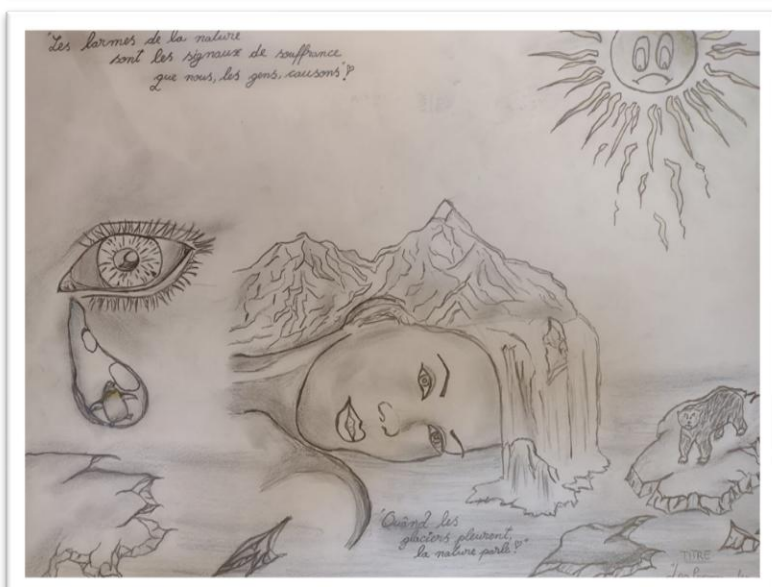
Prof. Anca CUCURA, Președintele Asociației Cadrelor Didactice Slovace

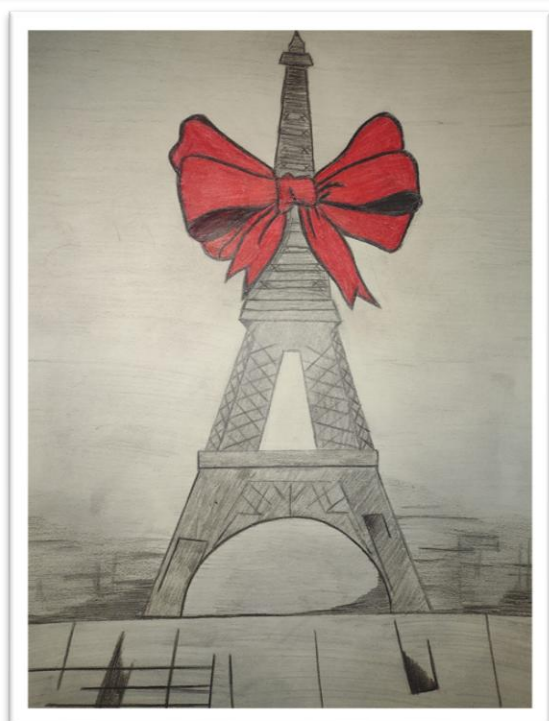
J'adore la France!- Stoenescu
Alexandra, VIIIA

Premiu special, secțiunea creație
artistică, Concurs Regional «La France
aux cent visages»

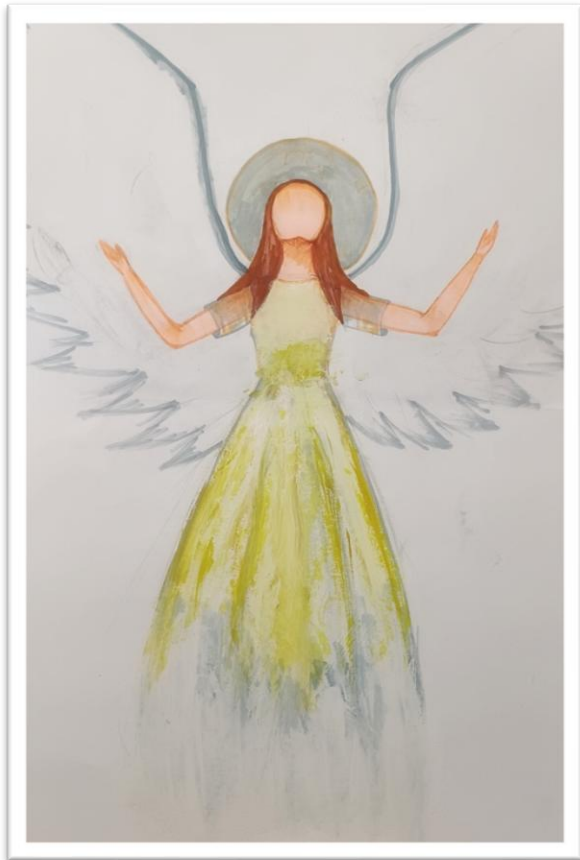
Les larmes des glaciers - Stoenescu
Alexandra, VIIIA

Premiu special, secțiunea creație
artistică, Concurs Regional «La France
aux cent visages»

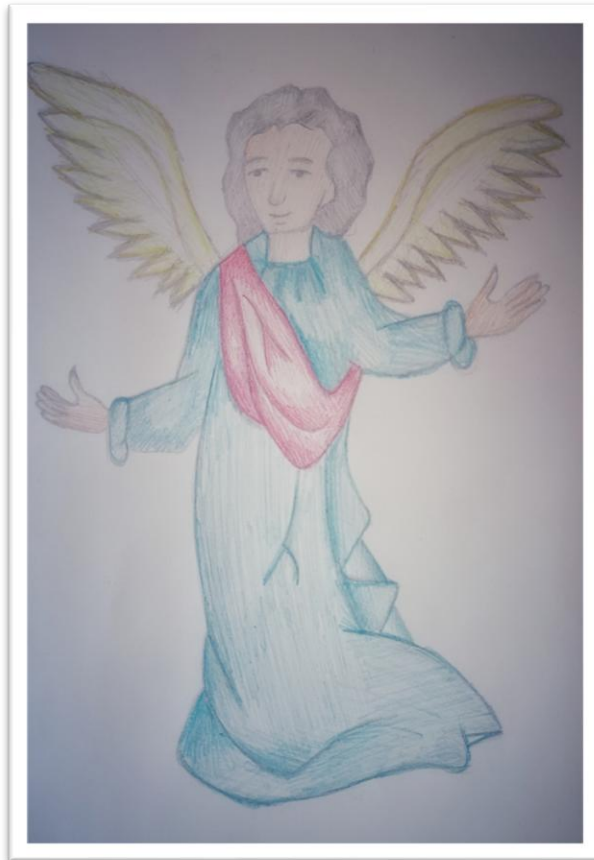

Paris, je t'aime! - Pirici Rebeca, VIIC

Mențiune, secțiunea creație artistică,
Concursul Interjudețean «La voix de la
francophonie»

Lea BÂRZA, X C

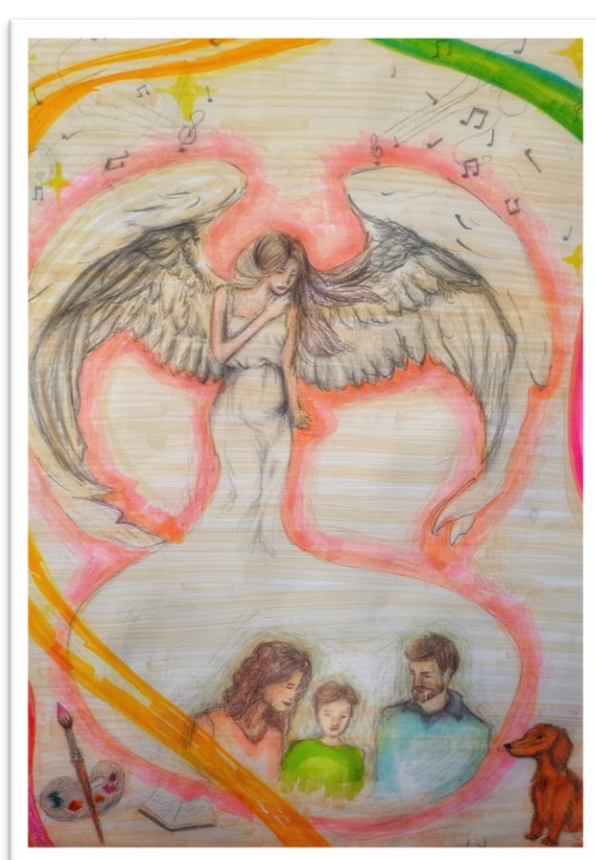
Diego DEMIAN, VII C

Lucrări realizate în cadrul proiectului-concurs „Îngerii din viața ta”

Coordonator concurs: prof. Amelia PAL, coordonator lucrări: prof. Diana CORNEA

Matei NUȚAȘ, IX B

Anastasia COTRĂU, VIII B

Într-o dimineață frumoasă de aprilie, în timp ce copiii-licurici se îndreptau spre școală, au zărit un gândac pe trunchiul unui molid.

- Ciudat, zise Plici-licurici. Nu știam că pe molizi se pot așeza gândacii atât de confortabil...

- Să îl studiem îndeaproape, propuse un alt licurici. Gândacul era destul de mare pentru o insectă. Avea o culoare asemănătoare cu a pământului, corpul alungit, cilindric, acoperit cu peri fini și cenușii. Aripile erau tari și se puteau număra zece rânduri de șanțuri punctate egal.

- Să îl numim gândacul de scoarță, propuse Plici. Și, haideți să iuțim pasul, abia aștept să îl întrebăm pe profesorul nostru de științe despre acest gândac.

- Să zburăm, frățioare! Până ajungem noi cu piciorușele noastre, gândacii vor devasta pădurea! Licuricii își deschiseră aripioarele pentru cel mai important zbor din viața lor. Aveau o misiune de îndeplinit!

- Maestre, maestre, strigă din răputeri Plici. Avem nevoie urgent de ajutor!

- Ce s-a întâmplat? Cum pot să vă ajut?

- Azi dimineață, în timp ce veneam spre școală, am zărit în Pădurea Verde un inamic!

- Un inamic sau un amic?, întrebă glumeț maestrul.

- O, nu ne arde de glume. Am văzut pe tulpina unui molid bătrân un gândac.

- Ei, și? Gândacii nu sunt și ei insecte ca și noi? Care e problema?

- Problema e că acest gândac se înfrupta din scoarța molidului atât de tare, încât părea că vrea să devoreze întreg copacul. Copacul nu era nici uscat, nici de vânt răsturnat. Trăia! Iar acest gândac....

- Bine, bine, am înțeles. Să mergem la locul faptei. Licuricii și maestrul lor au zburat repede la locul cu pricina. Într-adevăr, molizii din pădure erau afectați de acești gândaci de scoarță. Maestrul captură un inamic pe care îl duse în laborator. După ce îl studie cu atenție și ceru părerea unor alți colegi experți, ajunse la concluzia că aceste insecte puteau provoca adevărate dezastre naturale! În concluzie, trebuia găsită o soluție pentru eradicarea lor! Dar cum să procedeze?!

Toți licuricii au fost convocați la Adunarea Generală. Trebuia găsită o soluție urgentă, dar și eficientă.

- Cred că ar trebui să chemăm toate ciocănitoarele, propuse un licurici. Acestea vor prinde gândacii. Nu e ciocănitoarea „doctorul pădurilor?”

- Sunt de acord, spuse licuriciul-șef. Să vină ciocănitoarea!

- M-ați chemat? întrebă pasărea. Sper să fie ceva important, am foarte multă treabă, acum, primăvara.

- Știm că ești ocupată, draga noastră ciocănitoare. Apreciem nespus de mult ajutorul pe care îl oferi pădurii. Dar uite, a apărut o specie nouă de gândaci în pădurea noastră. Copiii-licurici au descoperit problema. Molizii falnici sunt într-un real pericol.

Maestrul-licurici îi prezentă ciocănitoarei gândacul de scoarță. Aceasta fu uimită de aripile puternice pe care le avea insecta.

- Promit să fac tot ce pot, dar dacă aceste insecte se înmulțesc repede, nu știu zău dacă ciocănitul meu va avea șanse reale de reușită.

- Atunci ce e de făcut? întrebă licuricii. Trebuie să salvăm pădurea.

- Cred că cel mai bine ar fi să ne folosim pe noi înșine, spuse maestrul.

- Cum ar putea piciorușele noastre sau corpul nostru mic să scape pădurea de invazia gândacilor?, întrebă Plici.

- Simplu. Vom zbura pe deasupra molizilor cu piciorușele pline de praf de mentă și semințe de mesteacăn. Mirosul puternic de mentă va alunga gândacii, iar semințele de mesteacăn vor crește mari și peste câțiva ani acești dăunători vor dispărea.

- Ușor de zis...!, spuse un alt licurici. Credeți că vom reuși?

- Dacă ne pasă cu adevărat de pădure, care este și casa noastră până la urmă, vom reuși. Trebuie doar să fim uniți!

- Da, să acționăm împreună ca într-o echipă!

- Atunci, la treabă! Ce mai așteptăm? Salvând Pădurea Verde salvăm viața tuturor viețuitoarelor ei, și, desigur salvăm și viața noastră!

Licuricii porniră voioși și plini de entuziasm.

Toți licuricii, bondarii și ciocănitorele s-au pus pe treabă. În scurtă vreme, gândacii de scoarță au dat semne de retragere. Unde să fugă, dacă nu în pământ?

Și, cum licuricii pot să lumineze noaptea, au muncit neîntrerupt. Nu a fost ușor, dar dorința de a salva pădurea le-a dat energie. Unde mai pui că albinele le-au adus miere proaspătă pentru a avea energie! Pădurea Verde a fost salvată! Viața tuturor locuitorilor ei a continuat fericită datorită unor licurici curajoși!

*Copiii-licurici ai clasei a III-a A și
doamna învățătoare Laura MOCA*

O lume fără curent electric

Poate v-ați întrebat vreodată cum ar fi o lume fără curent electric? Lăsați-mă să vă spun!

Undeva, departe, într-o lume foarte mare, stăteau supărați și plictisiți mai mulți oameni, nemaștiind ce să facă. Aveau o problemă, ei inventaseră o grămadă de lucruri, precum: televizoare, lumini, mașini de tot felul, telefoane, dar nu știau cum să le facă să funcționeze. O fetiță din acea lume a încercat să afle mai multe soluții, dar nimic nu funcționa. Pe când se plimba pe malul unui râu, fredonând o melodie, a observat o rază puternică de soare, ce bătea în apă. Ea a încercat să o prindă cu mâinile, apoi cu o plasă, cu o găleată, dar tot nu putea să o capteze. Avea nevoie de ceva mai special, așa că a luat câteva bucăți de sticlă colorată, sârmă și un borcan, pe care l-a învelit cu folie de aluminiu și a construit un prințător de soare. Fiind foarte mândră de ce a construit, s-a dus la lac, a pus prințătorul de soare pe rază și l-a îndreptat spre borcanul cu aluminiu, făcând raza să intre în borcan. A închis repede capacul și a plecat acasă. A luat cablul de la televizor, l-a băgat în borcan și buuum...după o explozie imensă, televizorul funcționa. Toată lumea era uimită.

După acea întâmplare, toți oamenii au folosit raza de soare din borcan pentru a-și pune în funcțiune invențiile.

(Strava Ema)

Era o dimineață obișnuită de primăvară. M-am trezit, dar ceva părea ciudat. Nu îmi sunase alarma, iar telefonul îmi era în priză, dar era mort. Nici televizorul nu mai funcționa. Am încercat să apăs întrerupătorul, dar nimic — lumina nu se aprindea.

Am coborât în grabă, dar am observat că frigiderul nu mergea, ceasul era stins, iar prăjitorul de pâine nu pornea. Inițial am crezut că este o pană de curent, dar mai apoi mi-am văzut toți vecinii agităndu-se. Și nu era doar în cartier — la radio, pe singurul post încă funcțional, s-a anunțat că electricitatea a dispărut de pe întreaga planetă. Viața începea să devină un test. Telefoanele, televizoarele nu funcționau, magazinele erau închise, iar mâncarea se strica repede în frigider. Traficul era haotic, dar cel mai grav era la spitale. Fără curent, multe aparate s-au oprit. Ambulanțele nu puteau comunica, iar operațiile au fost întrerupte. Un simplu bec ajunsese să ne facă viața grea.

Totuși, în mijlocul haosului, am descoperit ceva frumos: oamenii au început să vorbească și să stea împreună. Strada mea devenea mai vie ca niciodată.

La sfârșitul zilei, am stat cu familia la lumina unei lămpi cu gaz, jucând jocuri și simțindu-ne bine.

(Baki Ilinca Maia)

În lumea modernă, electricitatea este o parte a existenței noastre. De la lumină și încălzire, până la telefoane mobile, calculatoare, etc...

Dar ce s-ar întâmpla dacă brusc, curentul electric ar dispărea? Cum ar arăta viața noastră?

În primul rând, am duce lipsa luminii electrice. Ne-am întoarce la lumânări, lămpi cu gaz sau torțe.

Curentul, folosit în întreaga lume de către fiecare persoană. Dacă pentru o zi nu ar exista curent, oamenii s-ar descurca foarte greu în cea ce privește treburi casnice sau alte treburi care implică electricitatea. Fiecare electrocasnic nu funcționează fără energie care este produsă de curentul electric. Acesta funcționează printr-un circuit electric, iar acesta ajută și la bec care acționează tot cu curent electric.

Treburile casnice ar fi destul de grele pentru femei dar și pentru bărbați. Fără curent electric nu ar fi lumina pentru o zi, nu ar mai funcționa electrocasnicele și alte lucruri care consumă curent. Pentru o zi este destul de dificil să rezști fără curent electric, dar pentru săptămâni, luni sau chiar anii. Nu chiar toți oamenii au energie electrică, unii nu își permit. Curentul electric este foarte important în zilele noastre.

Toate cuptoarele, aparatele electrocasnice, frigiderul, aragazul electric, mașina de spălat etc. nu ar mai funcționa. Am fi nevoiți să gătim la foc de lemne, să spălăm rufe manual și conservăm mâncarea în moduri tradiționale cum ar fi prin uscare, afumare sau murare.

Fără electricitate, am pierde accesul la telefonie, internet, televiziune, radio — toate mijloacele de comunicare moderne: oamenii nu ar putea vorbi la distanță, trimite mesaje sau folosi rețelele sociale.

Informațiile nu ar mai circula în timp real. În cazuri de urgență, nu am putea suna la salvare sau poliție. Ne-am întoarce la scrisori, anunț mesageri care călătoreau zile întregi între localități.

Unul dintre cele mai grave efecte ale lipsei de curent electric fi în sistemul medical: spitalele funcționează cu aparatură de radiografie, incubatoare pt. bebeluși, camere frigorifice pt. vaccinuri.

(Boroș Alexia)

Trăim într-o lume în care curentul electric peste tot. Fără el, nu am putea aprinde lumina, nu am avea telefon, televizor sau frigider. Ne ajută în fiecare zi, chiar dacă de multe ori, nu ne dăm seama. Dar cum ar fi dacă, într-o zi, curentul electric ar dispărea de tot?

În primul rând, casele noastre ar fi mult mai întunecoase. Nu am mai avea becuri, deci ne-am folosi de lumânări sau lămpi cu gaz. Ziua am face tot ce putem, dar noaptea am dormi mai devreme, pentru că nu am mai avea lumină artificială. Fără frigidere, mâncarea s-ar strica repede. Ar trebui să gătim zilnic și să mâncăm doar alimente proaspete sau conservate în moduri vechi: murate, uscate sau afumate.

Fără curent, telefoanele și calculatoarele nu ar mai merge. Nu am mai putea trimite mesaje, vorbi la telefon sau intra pe internet. Am comunica prin scrisori sau față în față. Poate că ne-am apropia mai mult de familie și prieteni, am petrece mai mult timp împreună, am vorbi și ne-am juca mai mult.

Și școala s-ar schimba mult. Nu am mai folosi tablete, laptopuri sau videoproiectoare. Am învăța doar cu manuale, caiete și creioane. Profesorii ar scrie la tablă cu creta, iar orele s-ar ține doar ziua cât este lumină afară.

Spitalele ar avea mari probleme. Fără aparate, doctorii nu ar mai putea face multe analize sau operații. Ar fi greu să păstreze medicamentele la rece. Oamenii ar fi mai bolnavi și ar fi mai greu să fie ajutați.

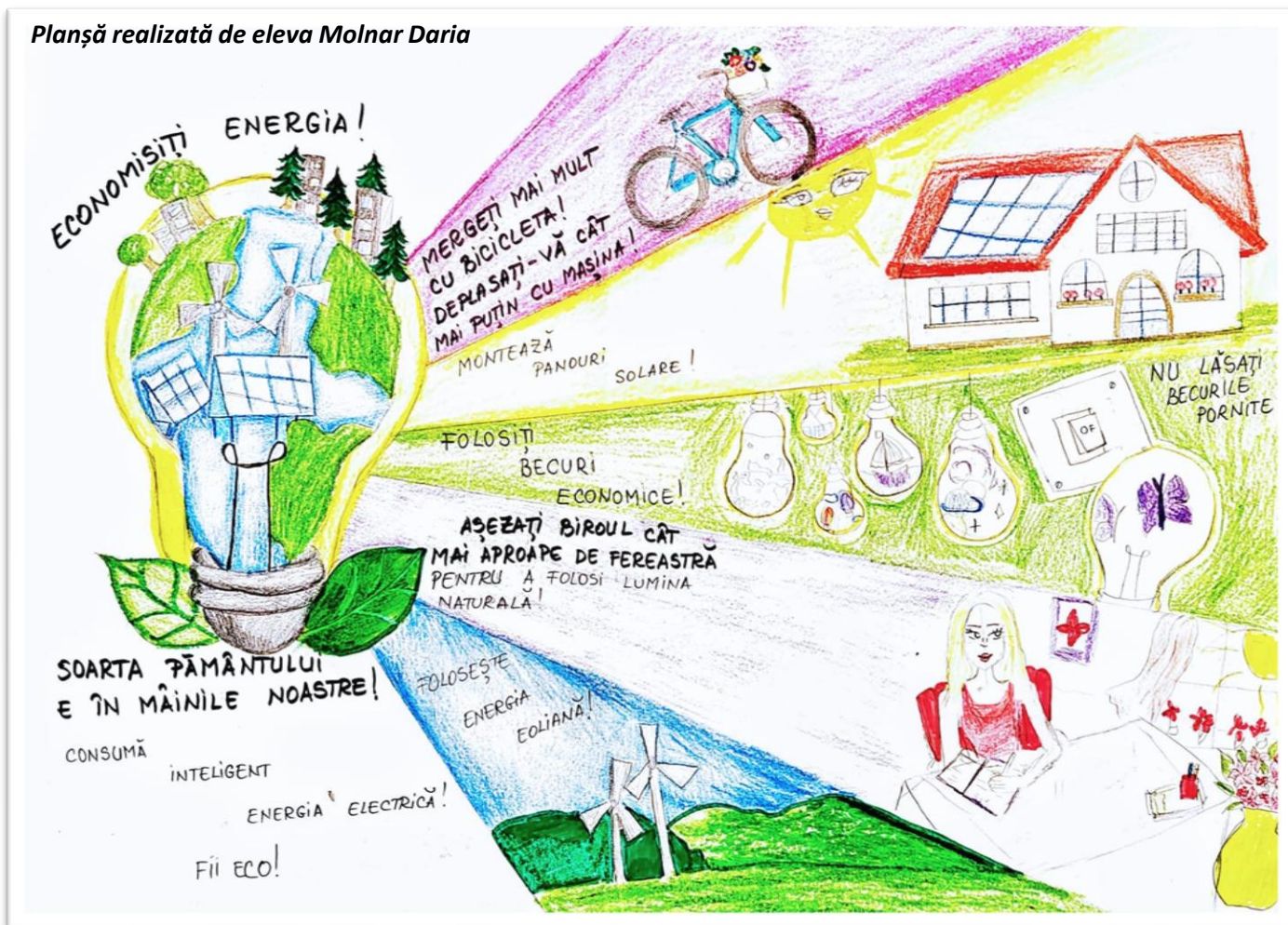
Fabricile și magazinele ar trebui și ele să se schimbe. Nu ar mai exista roboți sau aparate mari care să producă lucruri repede; totul s-ar face cu mâna, mai încet. Poate că am cumpăra mai puține obiecte, dar am învăța să avem grijă de ele mai bine.

Totuși, o lume fără curent nu înseamnă doar probleme. Poate că am trăi mai simplu, dar și mai sănătos. Am merge mai mult pe jos, am petrece timp în natură, am fi mai liniștiți. Ne-am bucura mai mult de lucruri mici: o carte citită la lumina lumânării, o plimbare, un joc în familie.

În concluzie, o lume fără curent electric ar fi mult mai diferită de cea în care trăim acum. Ar fi o viață mai grea, dar poate și mai frumoasă în unele moduri. Este important să prețuim curentul electric și să nu-l risipim. Dar, uneori, e bine să ne întoarcem la lucrurile simple, care ne fac cu adevărat fericiți.

(Cserei Sara Rebeka)

Planșă realizată de eleva Molnar Daria

Proiectul „O lume fără curent electric” a fost realizat la clasa a VI-a A de doamna prof. Erika FLORUNCUȚ

De ce vrem să fim perfecți?

În special adolescenții încearcă să le creeze celorlalți impresia că sunt perfecți și că totul în viața lor merge impecabil. Dar... ce înseamnă, de fapt, „perfect”?

Pentru mulți liceeni, perfecțiunea este echivalentă cu validarea din partea celorlalți și dorința de a părea superiori sau mai interesanți în fața persoanelor față de care simt o anumită animozitate (care poate apărea din cauza unui conflict sau a propriilor insecurități).

Aceștia vor încerca să iasă în evidență purtând un anumit stil sau brand de haine, doar pentru a fi admirați de cei din jur. Încep să nu mai prioritizeze școala aproape deloc sau își rezumă valoarea doar la notele primite. Aleg să aibă prieteni care sunt fie „populari”, fie pot oferi un anumit avantaj. Mulți ajung să preia vicii de la acești prieteni sau se apucă din proprie inițiativă, doar pentru a se simți incluși sau relevanți. Pe scurt, își doresc să fie văzuți și remarcați. Dar... chiar asta înseamnă să fii perfect?

Cred că fiecare dintre noi, în adâncul sufletului, avem o percepție total diferită asupra perfecțiunii. Poate ceea ce înseamnă „perfect” pentru mine nu înseamnă același lucru pentru altcineva, și este în regulă. Nu trebuie să avem cu toții aceleași principii, stiluri vestimentare, păreri, cercuri de prieteni sau vise pentru a merita respect sau empatie.

Este trist faptul că mulți liceeni ajung să demoralizeze și să jignească alte persoane pentru a se simți mai presus. Nu, stingând scânteia altuia, nu o vei face pe a ta să strălucească mai puternic. Distrugând stima de sine a altcuiva, nu vei deveni mai frumos, mai deștept, mai apreciat, mai interesant, mai valoros. Asta arată doar că nu ești capabil să te remarci prin altceva și că nu ai încredere în tine.

La fel, nici distrugerea propriei sănătăți fizice și emoționale pentru a corespunde unor standarde de frumusețe sau prin excese de alcool, nicotină sau, și mai grav, substanțe periculoase, nu te va aduce mai aproape de perfecțiune.

Ideea este că trebuie să ne cunoaștem pe noi înșine și să descoperim ce ne dorim cu adevărat. Nu trebuie să ne grăbim. Ideal ar fi să prețuim acești ani, pentru că nu se vor mai întoarce.

Este important să ne bucurăm de aceste clipe, să îi respectăm pe cei din jur și, cel mai important, pe noi înșine. Să învățăm din greșeli și să ne iertăm.

Bianca DUMITRESCU, IX D

O furtună în suflet

Adolescența-i ca un vânt ce-mi bate-n piept,
O mare agitată, un vis ce nu-i concret.
Sunt prins între copil și adult. Pierdut pe drum,
Caut sensuri în tăceri, răspunsuri în fum.

E-o luptă între "cine sunt" și "cine-aș vrea să fiu",
Un haos dulce-amăru, un foc ce-l port în viu.
Mă-mpiedic în speranțe, mă ridic din idealuri,
Mă-nalț, dar cad de multe ori sub propriile-mi valuri.

Iubesc intens, dar frica-mi șoptește să mă-ascund,
De-atâtea ori m-aș pierde, dar vreau să mă pătrund.
Prietenii sunt faruri, dar uneori se sting,
Și-atunci în mine doar ecoul gândurilor plâng.

Aș vrea să schimb lumea, dar lumea-mi râde-n față,
"Mai crești, copil naiv, visele-s doar ceață."
Dar eu nu cred în vorbe, ci-n dorințe ce cresc,
În pașii mici spre stele și în tot ce iubesc.

Adolescența-i o poveste scrisă pe furtună,
Cu râs și lacrimi, doruri care se adună.
E-o clipă-n care simt că totul e posibil,
Că, dincolo de toate, sunt viu. Sunt invincibil!

Sebastian Andrei MIHAIL, IX C

SOUS LE CIEL DE VERRE

Une pluie d'étoiles se répand sur les montagnes,
Elle parcourt toute la Terre,
Elle nous unit pour l'éternité,
Chaque mot devient harmonie.

Dans le ciel vide, elle s'élève,
Une belle histoire s'écrit.
C'est espoir, c'est vie, c'est chanson,
Un souffle de mots comme une douce invitation.

Sur le chemin de la vie, nous avançons ensemble,
La francophonie nous rassemble,
Nous partageons une langue
Et devenons frères, mais aussi amis.

Et pas à pas, sous les étoiles, sur ce chemin
Nous nous dirigeons vers Paris lumineux,
Où résonne un chant ancien,
Et un chaleureux « Bienvenue! »

Ariana PUGNA, VIII A

Adolescenți și părinți: O relație care poate construi sau distruge încrederea

Adolescența este, fără îndoială, una dintre cele mai intense perioade din viața unui om. Este vârsta întrebărilor, a căutărilor și a revoltelor. În mijlocul acestei furtuni interioare, relația cu părinții joacă un rol esențial. Ea poate deveni fie un sprijin stabil, fie o sursă de stres și neînțelegere.

O relație sănătoasă între adolescenți și părinți se bazează pe comunicare, respect reciproc și încredere. Tinerii nu au nevoie de părinți perfecți, ci de părinți care îi ascultă fără a judeca, care le oferă ghidare fără a-i controla și care acceptă că greșelile fac parte din procesul de maturizare. Când un adolescent simte că e ascultat și susținut, dezvoltă mai multă încredere în sine, are rezultate mai bune la școală și este mai echilibrat emoțional.

Pe de altă parte, o relație tensionată, bazată pe critică excesivă, interdicții fără explicații sau lipsa de comunicare poate duce la izolare, anxietate, revoltă sau chiar comportamente irascibile. Adolescenții au nevoie de libertate, dar și de limite clare, iar echilibrul dintre cele două se învață doar într-un mediu bazat pe respect.

În concluzie, relația dintre părinți și adolescenți nu este lipsită de provocări, dar atunci când este construită cu răbdare și deschidere, poate deveni fundația unei vieți adulte echilibrate. Nu e vorba de a avea mereu dreptate, ci de a rămâne aproape, chiar și când pare că totul se destramă.

Vanesa LOZOC, IX D

#fastfashionbooks: Viteza printre paginile unei cărți

Trăind într-o eră a vitezei, suntem puși sub presiunea de a îndeplini cât mai multe sarcini, dar calitatea muncii depuse scade considerabil. Toate sunt făcute rapid, superficial și doar pentru a obține publicitate, neîncercând să prezinte ceva calitativ, deoarece noi oricum ne mulțumim cu ce primim.

În ultima vreme, acest fapt a devenit din ce în ce mai evident în cărți, iar standardele pentru o carte considerată cu adevărat bună se micșorează pe zi ce trece. O parte din cititori se mulțumesc cu cărți scrise și publicate cât mai repede, care apelează doar la trendurile populare, lipsite de esență și fără creativitatea și originalitatea ce mai demult domina. Din ce în ce mai des, o unealtă comună a unor autori, în timpurile recente, nu este un dicționar de sinonime sau un ghid de scriere a personajelor cu profunzime emoțională, ci IA sau ChatGPT. Totuși, de când au început autorii să devină lipsiți de autenticitate și de abilitatea de a crea conținut captivant? Din ce motiv dorința de a prezenta o idee cât mai originală dispare cu încetul? Și cât timp mai durează până ce cărțile vor fi scrise de IA, care va pretinde să fie autor?

Un principal motiv pentru această situație este lipsa de motivație pentru a face aproape orice. Într-o lume în care avem totul la degetul mic, ne este ușor să așteptăm ca toate să meargă ușor și simplu, fără prea mult de gândit. Însă, atunci când vine momentul de a face activități care stimulează gândirea, ni se par obositoare sau plictisitoare și ne bazăm aproape în totalitate pe gândirea artificială, care rezolvă totul pentru noi. În loc de a trage propriile

concluzii, de a ne forma propriile opinii, avem un roboțel care să facă asta pentru noi, iar acest fapt stagnează gândirea critică. Având ceva ce să ne dicteze totul, începem să depindem din ce în ce mai mult de o sursă care s-a dovedit a nu fi sigură, și astfel devenim susceptibili manipulării. Noi nu înțelegem adevărata gravitate a utilizării IA, considerând-o doar un ajutor. Totuși la început, intenția a fost de a crea un asistent virtual care să fie utilizat cu grijă și atenție. Dar, datorită progresului tehnologiei și a condiției morale a oamenilor, utilizările lui din anii recenti au evoluat în abuzul acestuia, care și-a făcut loc și în procesul scrierii unei cărți. Unii autori nu se mai străduiesc să creeze o lume unică, cu personaje complexe și să transmită un mesaj, ci se mulțumesc ca personalitatea personajelor lor să fie plată precum o cutie de carton, o intrigă mediocră și doar includ diferite tematici pentru reprezentare, fără a pătrunde în profunzimea lor, iar la final devine frustrant deoarece cititorii sunt dezamăgiți de executarea proastă. Ei se mulțumesc cu superficialitatea, iar noi, datorită declinului cărților calitative, începem să ne obișnuim cu ele așa cum sunt, coborându-ne standardele, iar cărțile complexe devin mai greu de înțeles.

Pe de altă parte, rolul inteligenței artificiale este de a ne îndruma. Însă, ceea ce a fost de la început menită ca unealtă pentru viața de zi cu zi care să ne ghideze și să ne ajute, a ajuns să devină mai mult de atât. Datorită lăcomiei oamenilor, rolul inteligenței artificiale s-a modificat. S-a transformat din ajutor în dependență, iar abuzul acesteia în cărți a devenit evident, a ajuns să fie o combinație între ideile creative ale unui autor și completările IA-ului pentru a îmbunătăți conținutul, fiind împachetate într-o copertă frumoasă. Mai mult, lipsa promovării gândirii critice din partea asistentului virtual îi determină pe oameni să rămână în acest cerc vicios de întrebare-răspuns care nu le permite gândirea flexibilă, datorită răspunsurilor preformulate. Astfel, dacă la început am fost sceptică în legătură cu utilizarea IA în procesul scrierii cărților, acțiunile recente ale oamenilor îmi dovedesc faptul că inteligența artificială niciodată nu ar fi trebuit să își facă loc printre paginile unei cărți.

Un al doilea factor care influențează scrierea cărților este modificarea perspectivei cu privire la petrecerea timpului. Această rutină, muncă-acasă, pe care toți ne-am creat-o subconștient, ne afectează eficiența și ne distruge menajarea timpului liber. Am început să privim timpul petrecut acasă, în afara muncii, ca o pauză, nu ca și o posibilitate de a încerca ceva nou, de a ne dezvolta, ci doar momentul intermediar dintre ieșitul de la muncă și următoarea zi când trebuie să te trezești din nou. Mereu pe fugă, încercând să termini totul, uiți să trăiești bucuria momentului, iar acest mod de a trăi te lasă lipsit de sens, fără nimic care să te încurajeze să te dezvolti personal sau din care să te inspire, ceea ce duce la lipsa de idei. Ca și autori, suntem din ce în ce mai obosiți de acest stil de viață, iar atunci când trebuie să ridicăm stiloul și să scriem, realizăm că suntem în pană de idei. Atunci ne vine în ajutor asistentul virtual, căruia îi cerem să ne dea inspirație, iar rezultatul final nu mai este original, ci doar o combinație între ideile tale și executările IA. Trăim sub impresia că a scrie o carte e ușor, însă este privilegiul de a îmbina diferite tematici, locuri văzute, lecții de viață, teorii auzite și toate cunoștințele tale pentru a oferi o poveste unică. Iar lucrurile despre care scrii pot face o diferență reală. Compunerea unei cărți este un proces complex care necesită dedicația de a atinge desăvârșirea, pe care o parte din autorii din timpurile recente nu par să o aibă. Adesea uităm ce este de fapt procesul și rolul lui în tot ceea ce facem, în special în compunerea unei cărți. Acesta are sușuri și coborâșuri, o dată ești plin de idei, iar apoi parcă ți le-a furat cineva pe toate. Totuși, nu trebuie să fie un motiv de panică, e doar o confuzie cu privire la ce ar trebui să scrii în continuare. De aceea, în acele momente este și mai important să încerci lucruri noi, să mergi într-o călătorie, să întâlnești oameni noi sau doar să îți schimbi rutina pentru a putea culege cât mai multe idei inspirate din tot ceea ce vezi. Până la urmă, toate cărțile scrise vreodată au la bază propriile trăiri ale autorilor. Însă, unii scriitori nu înțeleg asta, și atunci când nu au idei, datorită tendinței de a avea totul la îndemână, se întorc înspre asistentul virtual care, în câteva secunde, îi ajută. Iar cu timpul, acest obicei se va transforma în utilizarea religioasă a IA. De ce uităm că uneori lucrurile bune necesită timp? Din pricina grabei, începem să pierdem o parte crucială din procesul scrierii unei cărți: experiența. Astfel, pentru a prezenta ceva unic și original, care să atragă cititori, trebuie să învățăm să extragem din tot ce vedem sau facem: lecții, concluzii sau idei care au la bază propriile trăiri.

Un al treilea factor care promovează cărțile de proastă calitate este popularizarea lor, datorită confuziei dintre cărți complexe și cărțile ușor de înțeles. Din ce în ce mai des, observ că cititorii nu știu diferența dintre cărțile care sunt pline de complexitate și dinamică, și cele care îți permit flexibilitate și nu cer atât de mult de gândit. Prima categorie îți provoacă gândirea critică într-o măsură mult mai mare decât a doua și te face să intri într-o spirală analitică a tuturor personajelor și a narațiunii în sine. Îți oferă posibilitatea de a explora mult mai adânc anumite subiecte sau concepte și te încurajează să îți formulezi propriile opinii despre personajele cărții. Sunt tipul de cărți menite să îți provoace moralitatea, modul de gândire și perspectiva, să te facă să discuți despre complexitatea

poveștii, a relațiilor și a tuturor personajelor. Tiparul acesta de cărți reușește să surprindă în profunzime teme legate de politică, control, sănătate mintală, obsesie și multe alte tematici de actualitate sau legate de condiția umană și îți deschid calea către o introspecție profundă. Pe când, a doua categorie îți oferă posibilitatea de a explora mult mai liber lumea prezentată, să poți fi un participant la acțiune, nu să o trăiești atât de intens precum în cărțile mai complexe. În această categorie de cărți, nu fiecare acțiune este atât de relevantă încât să le supranalizezi.

Pe de altă parte, cititorii au început să ceară cărți care le permit să „își oprească creierul”, pentru a se putea relaxa după o zi grea la muncă. Totuși, acest tip de cărți este un paradox. Cititul este o activitate mentală care necesită înțelegerea textului. Este amuzant cum începi să citești o carte pentru a-ți stimula gândirea, doar ca apoi să îți oprești creierul. Evident, fiecare are gusturi unice când vine vorba de citit, însă cărțile au rolul de a-ți pune în mișcare modul de gândire prin diverse dileme sau să observi cum anumite evenimente din viața personajului îl afectează pe parcursul narațiunii. Iar o carte prin care să îți poți „opri creierul” nu ar trebui să se califice ca lectură. Nu tuturor ne place să citim povestiri clasice, și asta e normal, dar orice citim trebuie să joace un rol în dezvoltarea personală sau să te determine să îți schimbi perspectiva. Trăind într-o eră în care trendurile de pe internet influențează foarte mult următoarea carte pe care o citești, ești extrem de susceptibil la favorizarea cărților care îți apar pe rețelele de socializare, însă, adesea, ele sunt cărți mediocre, cel mult, dar cititorii nu realizează asta. De asemenea, calitatea promovărilor de cărți a scăzut considerabil. Ele sunt reduse la „tropes” și o intrigă care este construită în jurul anumitor scenarii sau, uneori, copiază alte cărți fără a aduce ceva original. Este adesea frustrant, deoarece nu înțeleg de ce mi se prezintă întâmplări din carte și nu șirul narativ, pentru a stabili dacă e ceva ce îmi stârnește curiozitatea sau nu. Sau faptul că cei care își construiesc canale bazate pe crearea conținutului despre cărți, nu știu să își prezinte opinia într-un mod coerent sau să argumenteze de ce le-a plăcut cartea sau nu. Nu vreau să fiu convinsă să citesc o carte datorită interacțiunilor dintre două personaje, ci pentru firul narativ. Astfel, îți este greu să găsești cărți care îți plac, datorită confuziei dintre cărți profunde și cele care sunt ușor de înțeles, dar și datorită modului de recomandare a acestora sau a popularizării anumitor cărți.

În concluzie, cărțile de modă rapidă reprezintă un pericol pentru creativitate, originalitate, dar și modul de a-ți petrece timpul liber. Datorită IA care face treaba pentru noi în procesul scrierii unei cărți, nu mai simțim nevoia de a călători, ne lipsește dorința de a explora și începem să petrecem mai mult timp pe telefon căutând inspirație, decât să ieșim în aer liber și să preluăm idei de acolo. Privind din perspectivă personală, inteligența artificială nu ar trebui să facă parte din nici un proces creativ. Este extrem de important ca fiecare idee să provină de la tine, deoarece acest aspect face o carte cu adevărat unică. Inspirația nu ar trebui niciodată să provină dintr-un telefon, ci din tot ce are de oferit lumea în care trăim, așa că, dacă vreodată nu știi ce să mai scrii sau te simți blocat, privește în jurul tău și pune-ți întrebări chiar și despre cele mai mărunte lucruri, și cu siguranță îți va veni o idee.

Naomi LONTE, IX D

Un nou început, aceeași pasiune pentru educație

Începând cu anul școlar 2024-2025, ne luăm rămas bun de la un cadru didactic care a câștigat admirația și respectul colegilor, elevilor și părinților deopotrivă. Domnul profesor Cosmin Patca a făcut un pas important în cariera sa, alegând să își continue activitatea cu aceeași pasiune și profesionalism la Universitatea din Oradea, lucru ce reprezintă un remarcabil progres în parcursul său profesional.

Domnul Cosmin Patca, profesor de istorie și coordonator al numeroase proiecte de impact în comunitate, a reprezentat un model de competență, profesionalism și implicare pentru colegiul nostru. Am fost onorați să avem un cadru didactic atât de valoros alături de noi generații la rând și suntem convinși că va aduce multă valoare în continuare instituțiilor și proiectelor cărora li se va alătura în viitor.

Îi dorim multă sănătate, împliniri profesionale și bucurii pe noul drum ales!

Interviu cu elevul Antonio Horvath, președintele Consiliului Școlar al Elevilor, mandatul 2023 - 2025

Uneori, în școală, apar oameni care nu se mulțumesc să stea pe margine. Oameni tineri care nu doar că își cer locul, dar îl și onorează. Antonio Horvath e unul dintre acei elevi care n-au fost doar buni *la* școală, ci buni *pentru* școală.

În cei doi ani în care a fost președinte al Consiliului Școlar al Elevilor la C.N. „Octavian Goga” Marghita, Antonio a făcut ceva rar: a schimbat percepția comunității despre ce înseamnă CȘE. A dat sens implicării, a construit punți între elevi și profesori, a adus inițiative vii, dar mai ales a fost acolo. Constant, calm, prezent.

L-am invitat acum, la final de drum liceal și început de drum nou, să punem în cuvinte ceea ce, uneori, s-a simțit dincolo de ele.

Cum a început pentru tine povestea cu CȘE? Ți-ai dorit rolul de la început sau ai ajuns acolo cumva „accidental”?

Pot să spun că a fost mai degrabă un „accident frumos”. Eram în clasa a X-a când președintele de atunci a venit la mine și mi-a zis: „Hei, nu vrei să intri în consiliu ca Secretar? E super fain!” Sincer, nici nu știam ce e CȘE-ul și ce rol are în școală, dar am acceptat.

În primul an, ca Secretar executiv, am învățat foarte multe despre ce înseamnă consiliul și care e misiunea lui. Tocmai de aceea, în anul următor, am decis să

candidez pentru funcția de președinte - pentru că mi-am dat seama că, dacă chiar vrei să faci ceva și te implici serios, *se poate*.

Ce însemna pentru tine Consiliul Elevilor înainte să fii implicat? Și cum s-a schimbat percepția ta după ce ai devenit președinte?

Așa cum am spus, la început habar nu aveam ce e CȘE-ul. Nici nu știam că există. Dar după ce am devenit parte din el și mai ales după ce am fost ales președinte, am realizat cât de important este ca elevii să aibă o voce reală în școală. O voce care chiar poate să facă diferența, să ajute, să reprezinte, să construiască punți. Asta m-a făcut să privesc totul altfel.

Când simți că ai reușit să schimbi cu adevărat ceva în școală? Dă-ne un exemplu concret.

Cred că am reușit să schimb ceva cu adevărat în momentul în care elevii au început să se implice mai mult. Să vină cu idei, să pună întrebări, să participe activ la proiectele noastre. Un exemplu concret e faptul că tot mai mulți au început să înțeleagă că pot avea un rol real în ceea ce se întâmplă în școală, nu doar să stea pe margine. A fost o schimbare de atitudine: din „nu mă interesează” în „hai să vedem ce putem face”. Și asta mi se pare una dintre cele mai valoroase realizări.

Ai avut și momente grele, de descurajare? Ce te-a ținut în joc, chiar și atunci când era mai simplu să renunți?

Am avut și momente grele, în care am simțit că cel mai ușor este să renunți. Însă nu am făcut acest lucru, deoarece am avut lângă mine persoane care mereu m-au susținut, indiferent de situație.

Ce ți-ai fi dorit să înțeleagă mai mulți profesori despre CȘE? Dar elevii?

Mi-aș fi dorit ca profesorii să înțeleagă faptul că nu suntem „de partea cealaltă”, că nu suntem în conflict cu ei. Din contră, suntem aici pentru aceleași lucruri: pentru elevi, pentru școală, pentru o comunitate mai bună. Iar elevilor le-aș spune că suntem acolo pentru ei. Pentru nevoile lor, oricare ar fi ele. Și că pot apela cu încredere la noi, mai ales când simt că nu au altă voce.

Ce ai învățat despre tine în acești doi ani? Ce nu știai despre tine înainte?

Am descoperit că pot fi mult mai organizat decât credeam și că pot duce un proiect până la capăt chiar și când e greu. Am învățat să fiu mai răbdător, mai diplomat, să ascult mai bine. Și cred că am învățat și să am încredere în intuiția mea - în multe momente nu aveam un „manual” care să-mi spună ce să fac, dar m-am bazat pe instinct și pe echipă. Asta n-aș fi zis despre mine acum doi ani.

Cum arată, în viziunea ta, un lider autentic la vârsta noastră?

Un lider autentic, la vârsta noastră, e cineva care nu se dă mare cu funcția, dar e mereu acolo când e nevoie. Cineva care știe să asculte, care nu se pune pe el pe primul loc, dar nici nu se lasă călcat în picioare. E genul de om care inspiră prin ceea ce face, nu prin ce spune. Care știe să fie parte din echipă, nu să fie doar șeful ei.

Dacă ai putea transmite un „ghid de supraviețuire” viitorului președinte CȘE în trei idei, care ar fi ele?

1. *Comunică mereu cu echipa ta - fără comunicare, nu merge nimic.*
2. *Pune-te în locul celor din jur - doar așa poți înțelege cu adevărat ce au nevoie.*
3. *Nu lăsa niciun obstacol să te oprească - dacă tu crezi în ce faci, găsești mereu o cale.*

Ce te face să simți că aparții unei comunități - și cum ai încercat să creezi asta și pentru alții, ca lider?

Mă simt parte dintr-o comunitate atunci când simt că pot contribui cu ceva și că ce fac are sens pentru ceilalți. Când știu că sunt ascultat, că sunt respectat, dar și că pot oferi sprijin. Ca lider, am încercat să creez acest sentiment prin deschidere: am fost mereu disponibil, am vorbit sincer, am încurajat inițiativele celorlalți și am încercat să dau spațiu fiecăruia să conteze.

Ce simți că lași în urmă? Nu ca funcție, ci ca stare, ca amprentă.

Sper că las în urmă o stare de normalitate în implicare. Adică ideea că **e normal să te implic**, să iei atitudine, să crezi, să spui ce gândești. Și că elevii chiar pot avea un rol în viața școlii. Poate că las și curajul de a încerca lucruri noi, fără să aștepti mereu permisiunea. Și, mai ales, ideea că prezența constantă și seriozitatea contează.

Unde te duci mai departe? Nu geografic - ci ca direcție, ca om.

Mă duc spre un loc unde pot să cresc mai departe. Vreau să rămân implicat, să învăț, să mă dezvolt. Simt că CȘE-ul a fost un început bun, dar nu vreau să mă opresc aici. Vreau să construiesc și în afara liceului - poate în alte forme de voluntariat, poate în proiecte mai mari, dar mereu cu același scop: să fiu de folos și să las ceva în urmă.

Dacă ai putea pune într-o singură idee esența celor doi ani de președinție, care ar fi acea frază?

Doi ani în care am învățat că schimbarea începe cu **prezența** - nu cu vorbe mari, ci cu oameni care aleg să fie acolo, zi de zi.

*Îi mulțumim lui Antonio pentru interviul acordat, pentru cuvintele chibzuite și, nu în ultimul rând, pentru sufletul pe care l-a pus și acum, aici, ca de fiecare dată. Antonio nu e genul care caută aplauze. Dar le merită. Pentru că a fost acolo. A vorbit când a fost nevoie, dar mai ales **a făcut**. Și poate că tocmai de aceea numele lui rămâne, nu doar în funcție, ci în amintirea unei perioade în care elevii au avut, cu adevărat, o voce.*

Interviu realizat de prof. Manuela BÂRZA

Revista *Collegium* este editată de Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita, județul Bihor.

ISSN 2247-188X
ISSN-L 2247-188X

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Dir.prof.dr. Ioan Bogdan POP, dir.adj. Elisabeta COZMA, prof. Manuela BÂRZA

Tehnoredactare: prof. Manuela BÂRZA, Cezar BÂRZA (X A)

Tiparul: Autograf, str. Arany János, nr. 87, Marghita, tel. 0259 362 337

Responsabilitatea pentru cele scrise revine autorilor.